

ဓညဝတီနိဂုဏ်းစွာများသမိုင်းသင်္ကြမ်း

(မြောက်ဦးမြို့၊ ကျောက်ရစ်ကေသရာ မောင်စံလှ)

ကေဓာသတ္တရုဇ် (၁၁၁၆) ခု ပို့တူးစီမံ။

ညောင်တီနီဂုဏ်းရွာများသမိုင်းသာခြင်း

(မြောက်ဦး ကျောက်ရစ်ကေဆရာ မောင်စံလှ)

ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၁၁၆)၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် (၁၇၅၄) ခုနှစ် ရွှီးကူးပီမူ။

May 22, 2015 (သောကြာနံ)။ ဒုတိယအကြိမ် (PDF) ပုံနှိပ်မူ။

ရန်ပုံငွေပေးကူသည့် ဖော်ထုတ်ပြုစုသည်။

နမောတဿ ဘဂဝတော အာရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿတိ။

(၁) အောင်ကြောင်းမယေမင်္ဂလံ၊ အောင်ဆုပန်ကေ၊ အောင်သံညောင်းညောင်း၊ အောင်ပါစီဟု၊ ညောင်ရီလောင်းလို့၊ ဆုတောင်းပဌနာ၊ အဖန်ဖန်လေ၊ မှန်ယွှဲလျှင်၊ ပြုပြီးခါဝယ်၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ အတုလံကေ၊ သမ္မုဒ္ဓနင့်၊ ဓမ္မသံဃာ၊ မြတ်ဆရာလေ၊ မာတာပိတ၊ ဂုဏ်ကဲလွန်ကေ၊ အနန္တကို၊ ကာယဝဇီ၊ မနောချီကေ၊ သုံးလီခွါရ၊ ကံသုံးဖြာလေ၊ ပကာမဖြင့်၊ ညွတ်ခရိကျိုး၊ လက်ဆယ်ဖြာကို၊ ထိပ်မှာမိုးလို့၊ ရှိခိုးဦးချ၊ ကြိမ်ဖန်ဖန်ဖြင့်၊ ကျွန်ယွှဲကေ၊ ပြုပြီးမှလျှင်၊ သူရဿတီ၊ လှဆင်းညီကေ၊ ဒေဝီရတနာ၊ ကျွန်ုပ်သူတင်၊ တည်ပါစီကြောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်နှင့်၊ ဆုမွန်တောင်းမ၊ ရှိဟောင်းပီစာ၊ ကျမ်းအလာကို၊ ယူကာညှိနှိုင်း၊ မြို့ညောကို၊ ပတ်ခါဝိုင်းသည်၊ သမိုင်းစဉ်လာ၊ နိဂုဏ်ရွာကို၊ ပြရာအခက်၊ နောက်တဖြာ၌၊ ထပ်ခါညွှန်းသော်၊ ရွှိနန်းတည်ရာ၊ မြို့ညောဝယ်၊ စန္ဒာသုရိယ၊ ဘုန်းတောက်ထိန်ကေ၊ ရာဇိန္ဒနှင့်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ဘဂဝါရို့၊ မဟာမုနိ၊ ခြောက်သွယ်ရောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ညီး၍၊ သောင်းထီးကျော်လှမ်း၊ မြတ်ဘုန်းဖော်လေ၊ ကိုယ်တော်ရုပ်ကို၊ သွန်းလုပ်ခန်းနှင့်၊ မြို့နန်းဖြာဖြာ၊ တည်ထောင်ရာတွင်၊ ရှည်ကြာသက်တမ်း၊ အတန်တန်ကို၊ ကာရန်ဆန်းနှင့်၊ ညွှန်းကာခုဝယ်၊ နောက်နောင်လာကို၊ သိပါရအောင်၊ ပြလိုက်မည်လေး။

(၂) တောင်ကျွန်းမယေဒီပါ၊ မဟီချာမှာ၊ စိကာလုပ၊ မြရိပ်မြိုင်နှင့်၊ တောင်စဉ်ဝိုင်းကေ၊ တိုင်းရကွတွင်၊ စန္ဒသုဓမ္မ၊ မည်တွင်ခေါ်၍၊ ဘွဲ့တော်ရကေ၊ မင်းလှဘုန်းကြွယ်၊ နတ်မြို့ဟန်သို့၊ အလွန်ထူးကေ၊ မြောက်ဦးပြည်တွင်၊ ဂုဏ်ရည်မညှိုး၊ လက်ရုံးထောင်ကေ၊ အခေါင်မိုးလို့၊ စိုးသည့်အခါ၊ များစည်းစိမ်နှင့်၊ ပြည့်ညီလတ်ကေ၊ ဘောင်းခွတ်ရွာက၊ သညာနာမ၊ ပန်းဖြူအောင်နှင့်၊ မောင်ထွန်းမြဟု၊ လှပတင့်တယ်၊ သက်နှစ်ဆယ်ကေ၊ အရွယ်တူမြောက်၊ လှလင်ပျိုလေ၊ ထိုနှစ်ယောက်မှာ၊ ဘုန်းတောက်ပေါ်ထင်၊ မှန်ချောင်ကို၊ ဖူးမြင်လိုလှ၊ တိုင်ပင်ခံကေ၊ အကြံမျှလို့၊ မိဘအထံ၊ လားချင်လိုသည်၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ခွင့်တောင်းပန်၍၊ ယင်မြန်ဆွေ၊ ဝတ်စားယင်၍၊ ဆင်ပြီးမှလျှင်၊ မိုးထမုံရီ၊ နှင်းဝီဝီနှင့်၊ စုံလီဖြူးဖြူး၊ တကျော်ကျော်နှင့်၊ ငှက်တော်ကျူးကေ၊ ရက်ဦးမင်္ဂလာ၊ ချိန်အခါတွင်၊ နှစ်ဖြာတူကွ၊ မိမာတာနှင့်၊ ပီတာဖက်၊ ဦးချပြီးသော်၊ ခညမည်ကေ၊ မြို့ဒေသကို၊ မှန်းဆမျှော်လို့၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ ရွှိခေါ်လေ၊ မဂ္ဂါလမ်းကို၊ လှမ်းလို့လားသော်၊ များပြားလှစွာ၊ ကျေးလက်ရွာကို၊ လွန်ကာကျော်မြောက်၊ ရိပ်မြိုင်မြိုင်နှင့်၊ ဂနိင်တန်းမှာ၊ စခန်းထောက်လို့၊ ရှိနောက်ဘယ်ညာ၊ ကြည့်သောခါတွင်၊ စိကာညွတ်ပျောင်း၊ များစုံလင်ကေ၊ သစ်ပင်ပေါင်းမှာ၊ ရွက်ဟောင်းလည်းကြီး၊ ညွှန်ရိုးတံမှာ၊ ပတ်ရံစုကေ၊ ရွက်နှစ်လို့၊ အနီအဝါ၊ ပန်းများစွာလည်း၊ မုံကာပွင့်ဖူး၊ သင်းယုံကြိုင်ကေ၊ ဂနိင်ဦးမှာ၊ ပျော်မြူးဝဲယုံ၊ ကျီးငှက်သံဖြင့်၊ ညှိုးညံ့ချိုမြ၊ တောဂနိင်လေ၊ မြိုင်အလှကို၊ ဝဝရူကာ၊ တတောဝင်ကေ၊ တပြင်သန်းလို့၊ လှမ်းလတ်ပါသော်၊ သာယာလှပ၊ ဇီးချောင်းရွာလေ၊ ရပ်ဂါမကို၊ ရောက်ကြတုံလျှက်၊ မြပြိုင်ညောင်နှင့်၊ ကံဘောင်ထက်မှာ၊ တန့်လျှက်တူညီ၊ ထိုင်လို့နီကေ၊ ထိုသည်အခါ၊ သာမောစည်၍၊ ပျော်ဘွယ်ကောင်းကေ၊ ဇီးချောင်းရွာက၊ ကလျာရူပ၊ သိန်းကျော့ဝေနှင့်၊ မငွေလှရို့၊ ယင်ဆွမကြာ၊ ရီကန်သာကို၊ လှမ်းလာဆတ်ဆတ်၊ ညချမ်းနီမှာ၊ သောက်ရီခပ်၍၊ တက်လတ်ကာလ၊ ပန်းဖြူအောင်လေ၊ ပျိုမောင်ထွားမှာ၊ စကားစလို့၊ မြွက်ဟခြင်းရာ၊ မောင်ရို့မှာကေ၊ ပြည်ရွာညွှန်ဖူး၊ ထီးနန်းဆောင်ဖြင့်၊ ထွန်းပြောင်တောက်ကေ၊ မြို့မြောက်ဦးက၊ သုံးလူထိပ်ပန်၊ ကိုယ်စားမွန်ကို၊ ဖူးရန်စိတ်ဟိ၊ ဒေရပ်ရွာကို၊ ရောက်လာဘိလည်း၊ အသိမိတ်ဆွေ၊ မဟိပေကေ၊ နမအိမ်မှာ၊ တညည့်တာကို၊ တည်းပါစီရန်၊ လှတင့်တယ်လေ၊ ပျိုမေနှောင်းကို၊ မောင်တောင်းပန်ဟု၊ ဆိုပြန်တုံငြား၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ ပျိုမေကြားက၊ စကားသာယာ၊ မောင်လှပျိုကို၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်၊ ပြောကြားရာကား၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်ဘုန်းမိုကို၊ ဖူးလိုဘိ၍၊ ခရီးထွက်ခါ၊ မေရို့ရွာသို့၊ ရောက်လာတုံရ၊ သိမိတ်ဆွေလေ၊ ကေတန္တိလျှင်၊ မဟိကြသော်၊ ချမ်းမြရိပ်ငြိမ်၊ မေရို့အိမ်မှာ၊ တည်းမှီဖို့ရာ၊ ပျိုပင်လျှင်၊ မှန်စင်စစ်ကေ၊ လိုက်လတ်ပါဟု၊ ခေါ်ကာယူထ၊ တူမကွာဘဲ၊ လိုက်လာကြသော်၊ မွီးဖမိခင်၊ ဝီးကပင်လျှင်၊ ရှုမြင်တုံငြား၊ သားပမာကေ၊ မိတ္တာပွား၍၊ သနားတုံပြီး၊ ကြောင်းထိုထိုကို၊ သိလိုခြင်းနှင့်၊ သတင်းမီးလို့၊ သိပြီးတုံမြောက်၊ ရွယ်နပျိုကေ၊ ထိုနှစ်ယောက်အား၊ စားသောက်စရာ၊ ဟင်းမစ္စာနှင့်၊ ညစာထမင်း၊ မေလျှင်နီကေ၊ အိမ်အတွင်းမှာ၊ တည်ခင်းပြီးသော်၊ ရှိပြုပြုလေ၊ ဥဒေစွန်းက၊ လဝန်းပေါ်ရေ။

(၃) လဝန်းပေါ်ကေ၊ ထိုရော်ကာလ၊ သိန်းကျော့ဝေနှင့်၊ မငွေလှရို့၊ တူကွမကွာ၊ ဆီးကွမ်းယာကို၊ လှမ်းကာပြီးမြောက်၊ မောင်လူပျိုလေ၊ ထိုနှစ်ယောက်မှာ၊ စားသောက်ပြီးကေ၊ ကြောင်းများဖျင်ကို၊ သိချင်ရီးနှင့်၊ မီးလတ်တေကား၊ ရွှိပြည်အောင်နန်း၊ ကြငန်းထူကေ၊ ထီးဖြူရွန်းလို့၊ မင်းခက်တန်တန်၊ စည်တော်သံဖြင့်၊ ဆူညံဟိလတ်၊ ခညခေါ်ကေ၊ မြို့တော်မြတ်ကို၊ ရံပတ်ဝိုင်းကာ၊ နိဂုဏ်ရွာ၏၊ သညာနာမ၊ တွင်ခေါ်ပုံလျှင်၊ ဟူသမျှကို၊ နမကညာ၊ သိတုံပြန်သော်၊ မကျန်ရယောင်၊ ပြောပြပါဟု၊ ဆိုခါကာလ၊ သိန်းကျော့ဝေကေ၊ မေအလှက၊ မောင်လှတင့်တယ်၊ မေပြောဆိုကေ၊ ထိုစကားကို၊ ထောင်နားတည်ပါ၊ ပြန့်ကျယ်စွာလှ၊ ကျွန်းဦးမြို့မှာ၊ သပြေလို့၊ ရောင်မြဝီဝီ၊ အောင်ခြင်းညံ့၍၊ အောင်သံကျူးလို့၊ ဇမ္ဗူဒီမှာ

သညီဝေါဟာ၊ ထောပနာနှင့်၊ ဩဘာသောင်းသောင်း၊ သတင်းပေါ်၍၊ နှင်းကျော်ဘိကော၊ သီရိချောင်းတွင်၊ မင်းကောင်းကြိမ်ဖန်၊ ဗဟိုညံ့၍၊ စည်သံရိုက်ဟီး၊ ရွှိန်းဆောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ညှိုးကော၊ မြိုကြီးညော၊ အောင်ချာချက်မှာ၊ ဒိသာနောက်ယွန်း၊ ကျီးငှက်သံဖြင့်၊ ညှိုးညှိုးညောင်းကော၊ ဇီးချောင်းကမ်းတွင်၊ ပထွန်းကြက်သရီ၊ လှဆန်းညီကော၊ အိမ်ခြံများစွာ၊ လီညင်းသွန်၍၊ ပျော်ရန်ကောင်းကော၊ ဇီးချောင်းရွာက၊ မကွာပီးမြောက်၊ သံကျော်ကျော်ဖြင့်၊ တခေါ်လောက်တွင်၊ ရှိနောက်တည့်ခါ၊ သီရိမာ၏၊ ဒိသာနောက်ကမ်း၊ နတ်ရိုရွာနှင့်၊ ပမာညွှန်းကော၊ ကြောင်းလမ်းဖေါ၊ ဘယ်နှင့်ညာမှာ၊ သွယ်ကာစီတန်း၊ အဝေယာလေ၊ နော်ဇာပန်းကော၊ ဒန်းထပ်တရာ၊ ဇီသဝါရို၊ အခါမလပ်၊ ပွင့်ဟောင်းလွန်၍၊ မုံဟန်ရင့်ကော၊ ပွင့်သစ်ထပ်လို့၊ ခိုင်ညွတ်ဖြူဝါ၊ ပန်းနံကြိုင်၍၊ ရိပ်မြိုင်ကောင်းကော၊ ပုန်းချောင်းရွာကို၊ မကြာထုတ်ချောက်၊ မောင်သက်စီမှာ၊ လှမ်းချီရောက်က၊ တထောက်နားကာ၊ ထိုသည့်ရွာမှာ၊ အရာတဖန်၊ နောက်ရပ်ထံသို့၊ ခေါ်သံတကြား၊ သိချင်လို၍၊ ရှိကိုလားသော်၊ ထူးခြားသာလွန်၊ ဥယျာဉ်ခြံနှင့်၊ သီးနှံမျိုးမျိုး၊ တူးဆွလှန်ကော၊ ပေါက်ထွန်းတိုးလို့၊ စိုက်ပျိုးကြအင်၊ ပွင့်ဖူးဆင်၍၊ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း၊ ကွင်းပြင်ကျယ်မှာ၊ မြထည်ရွှန်းသို့၊ စိမ်းလမ်းစိုပြေ၊ ကြက်သရေနှင့်၊ တင့်ပေတုံလတ်၊ လုပ်တိုင်းအောင်ကော၊ ဒေါင်းဒေါင်ရပ်ကို၊ မချွတ်မသွေ၊ မပန်းခင်ပင်၊ မြင်ကာတို့ကော၊ ရောက်လိမ့်မည်လေ။

(၄) ရောက်လတ်ပြန်ကော၊ ပျော်ရန်ကောင်းခြင်း၊ လောကမံမှာ၊ ပြိုင်စံကင်းအောင်၊ သန့်ယုင်းသာယာ၊ ဒေါင်းဒေါင်ရွာကို၊ လှည့်ကာပတ်ဝန်း၊ ကြည့်ပြီးကောလျှင်၊ ရွာလယ်လမ်းက၊ ဖြောင့်တန်းမှန်စွာ၊ တောင်ဒိသာသို့၊ လှမ်းလာပြန်က၊ ဥသဖေကော၊ နွားလှနှစ်ထွန်၊ ခရီးစွန်တွင်၊ ဝင်းခြံပြိုင်းပြိုင်း၊ တဆိုင်ဆိုင်နှင့်၊ တံတိုင်းပမာ၊ ရံပိုင်းကာ၍၊ များစွာအိမ်ခြံ၊ ပြည့်ဝန်းစီကော၊ ဆန်ရိစပါး၊ ဝတ်အထည်ကော၊ ရွှိဇွဲများနှင့်၊ ကျော်ကြားလူ့ခွင်၊ လွန်စည်ပင်၍၊ လိုအင်ပြည့်ငြား၊ ကြီးငယ်ဟူကော၊ လူအများမှာ၊ ရိုးသားဖြောင့်မှန်၊ လုပ်အကြံကို၊ အားသွန်ကြီးပန်း၊ လုံ့လှသန်၍၊ ဇွဲမာန်ကြွကော၊ မယော့တန်းဖြင့်၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာ၊ အရာရာတွင်၊ ညီညာစည်းလုံး၊ ကိုယ်ချင်းစာကော၊ သမ္မာထုံးကို၊ နှလုံးပိုက်ခါ၊ မကောင်းရာကို၊ ပယ်ခါစွန့်ထား၊ ကောင်းစီရန်လေ၊ ညွှန်စကားကို၊ နားထောင်နာယူ၊ တယောက်လူတွင်၊ အပူရောက်က၊ တရွာသူမှာ၊ ဝိုင်းကူကြလို့၊ ဖေးမကယ်တင်၊ လူတိုင်းပင်လျှင်၊ ကြည်လင်နှလုံး၊ ရှိအဟော်က၊ သူတော်ထုံးကြောင့်၊ ရွာလုံးစုံစွာ၊ ရတနာဖြင့်၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝ၊ သာသနာမှာ၊ ရောင်ဝါပလို့၊ ဖက်မျှမမြင်၊ ဖော်သဟာရို၊ ပျော်ရာကောင်းကော၊ အဒေါင်းပြင်ဟု၊ သောင်းခွင်ကျော်ငြာ၊ ထိုသည်ရွာကို၊ ရောက်ပါလတ်သော်၊ ကုန်းထိပ်ပေါ်တွင်၊ ရောင်တော်ထိန်လျှပ်၊ မွေသရီလေ၊ စေတီမြတ်သို့၊ ချည်းကပ်ပြီးလျှင်၊ လက်နှစ်ပြင်ကို၊ ထိပ်တွင်ချီမိုး၊ ခါသုံးကြိမ်ဖြင့်၊ ဦးနှိမ်ကျိုးလို့၊ ရှိခိုးပြီးခါ၊ ရပ်ပြုပြသို့၊ ဖြောင့်စွာတန်းတန်း၊ ဝါးပြန်တာဖြင့်၊ သူစံရာခန်းကို၊ ချီလှမ်းတုံပြန်၊ စည်မောင်းညံ့၍၊ ပျော်သံမတိတ်၊ လူ့ရပ်ဘုံမှာ၊ ဂုဏ်တံဆိပ်နှင့်၊ ပုဏ္ဏရိပ်ရွာမ၊ ခေါ်တွင်ပေကော၊ ရပ်ဒေသကို၊ ရောက်ပါလိမ့်မည်၊ ရှိမြောက်ယံကို၊ တဖန်ထပ်လို့၊ ရှုလတ်ချေသော်၊ မသွေခြားကွာ၊ တာဝါးရာတွင်၊ လွန်စွာစည်ကား၊ ရောင်းအဝယ်ဖြင့်၊ ကုန်သည်များရို၊ ကမ်းပါးတခွင်၊ လောင်းစပ်တင်နှင့်၊ လွမ်းကြင်ထောင်ပေါင်း၊ နားခိုပြန်ကော၊ ကုန်ဝယ်ရောင်းလို့၊ သောင်းသောင်းလည်းဆူ၊ များသူင်လူရို၊ ဝယ်သူမပြတ်၊ မြစ်ကမ်းပြင်မှာ၊ ထွက်ဝင်ငြားကော၊ ပျားပန်းခပ်သို့၊ လှည့်ပတ်လူးလာ၊ ဤရပ်ရွာကား၊ သာယာတင့်တယ်၊ ရခိုင်ပြည်မှာ၊ ကျော်သည်ဂုဏ်ဟိတ်၊ လိုရာစုံကော၊ ပုံဏ္ဍရိပ်ဟု၊ တံဆိပ်နာမည်၊ တပ်ဝင်းမြဲနှင့်၊ ပတ်ရံလစ်ကော၊ ရွာသစ်တည်ဟု၊ နမေပျိုလှ၊ သိချင်လိုကော၊ လူပျိုချောကို၊ ပြောလို့ပြရေ။

(၅) ပြောလို့ပြကော၊ ထိုမှတဖန်၊ တောင်ရပ်ထံသို့၊ ဝါးပြန်ခြောက်ရာ၊ လှမ်းသောခါတွင်၊ ငါးရာအိမ်ခြံ၊ ရိပ်ဝီစီနှင့်၊ နီလည်းမထိုး၊ ပန်းသစ်ပင်ရို၊ ရွာတွင်မိုးလို့၊ ကျော်ဟိုးလူ့ခွင်၊ ရတနာနှင့်၊ ဥစွာပေါကော၊ ပန်းတောပြင်ကို၊ အယင်အမြန်၊ ရောက်လတ်ပြန်သော်၊ တဖန်ထိုမှ၊ ဒက္ခိကာသို့၊ မျှော်ကာလှည့်လျှင်၊ ကြည့်လတ်ကကော၊ မြမြဲမို့မို့၊ စိမ်းစိုစိုနှင့်၊ မိုင်းညိုမှုံပြာ၊ ရွာတရွာကို၊ မြင်ပါလိမ့်မည်၊ ထိုသည်ရွာ၏၊ မည်နာမကို၊ သိရပေအောင်၊ နှမပြောကြား၊ မှတ်သားရန်ကော၊ ညွှန်စကားကို၊ ထောင်နားလည်းနာ၊ ဤသည်ရွာတွင်၊ ရှည်ကြာမြင့်လစ်၊ စည်ပင်ရွာကော၊ ဝေသာခေတ်က၊ ပြေပြစ်လှစွာ၊ ပိသုကာရို၊ ကောင်းစွာထုလုပ်၊ လက်ရာမွန်၍၊ လွန်ချောညက်ကော၊ ကျားနက်ရပ်ကို၊ ရွက်အုပ်ညိုမှောင်၊ မြပြိုင်ညောင်နှင့်၊ ကံဘောင်ထက်မှာ၊ ဝပ်လျှက်အမှန်၊ လွဲမဖယ်ဘဲ၊ မြတည်ဘိကော၊ ဟိခြင်းဟန်ကြောင့်၊ ရီကန်ကျားနက်၊ ပေါင်းစပ်ပြန်၍၊ နံနှစ်ချက်ကို၊ တွဲဖက်ပြီးခါ၊ ယင်းရပ်ရွာကို၊ သညာနာမ၊ ကျားနက်ကန်လေ၊ တွင်ပြန်ရဟု၊ မောင်လှကောင်းစွာ၊ မှတ်ပြီးခါဝယ်၊ ပြုပြုစူးစူး၊ လှိုင်းကြက်ခုန်ကော၊ ယမှန်မြစ်ကို၊ စစ်စစ်ကူးလျှင်၊ ကြည့်နူးစေ့ငယ်၊ လွန်သပွယ်၍၊ တင့်တယ်ယောက်ပတ်၊ ခြောက်ရောင်ညှိုးကော၊ စေတီမြတ်ကို၊ မြင်လတ်လိမ့်မည်၊ သမိုင်းမှန်နှင့်၊ တည်ဟန်များကို၊ ပြောကြားမည်ကား၊ လွန်သည်ရှိက၊ လောင်းကြက်မည်ကော၊ ရွှိပြည်မတွင်၊ ဗလပညာ၊ ဘုန်းအာကာနှင့်၊ ရာဇာမင်းထီး၊ နန်းရိပ်ခိုကော၊ ထိုမင်းကြီးမှာ၊ သတ္တိပြည့်စုံ၊ ရဲစွမ်းဂုဏ်နှင့်၊ ကိုယ်ယုံမတ်လှ၊ အရာရာတွင်၊ လိမ္မာသိကော၊ ဝိမလလျှင်၊ မိစ္ဆာဌာလေ၊ သက်တိုင်းပြည်က၊ ပြန်သည်ကာလ၊ စေတီရာတွင်၊ ဝိလတာဝန်းကော၊ စခန်းချလို့၊ ခတ္တဒိဝါ၊ နားပြီးခါလျှင်၊ အောင်ချာကနက်၊ ရွှိန်းနန်းဘုံဖြင့်၊ ဂုဏ်မချို့ကော။

မြို့လောင်းကြက်သို့၊ ချီတက်ပြီးခါ၊ များမကြာပင်၊ ပြန်လာတုံလတ်၊ အုတ်ချပ်စီကော၊ စေတီမြတ်ကို၊ ယောက်ပတ်တင့်တယ်၊ တည်ထားပေ၍၊ မြင့်ရှည်လွန်ညောင်း၊ အလီလီကော၊ ရာသီပြောင်းလို့၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ၊ ကြာသောခါတွင်၊ သေနာပမိ၊ ရဲစွန်းဂုဏ်ဖြင့်၊ ပြည့်စုံလတ်ကော၊ မတ်ကဝိနှင့်၊ မင်းထီးဘုရင်၊ နတ်နန်းဝင်သော်၊ တဆယ်ကျော်၍၊ စွန်းပေါ်ခုနစ်၊ မင်းစောမွန်လျှင်၊ နန်းစံခိုက်တွင်၊ သက္ကရာဇ်ကော၊ ခုနစ်ရာနှင့်၊ စွန်းလာခြောက်ဆယ်၊ သျှစ်ခုဝယ်တွင်၊ ရှိပြည်ထွားညက်၊ များစစ်သယ်နှင့်၊ နင်းနယ်ငြားကော၊ အောက်သားဖျက်လို့၊ နိပ်စက်များစွာ၊ သို့တွက်တာကြောင့်၊ ပြည်ရွာပျက်စီး၊ (----)၊ အိုးအိမ်ခွာ၍၊ ထွက်ခွါပြီးသော်၊ ပြည်ကြီးမကျိုင်း၊ ရွှေရခိုင်မှာ၊ အိမ်တိုင်နွယ်ရစ်၊ မြက်သစ်အုံ၍၊ ရှက်ခြုံနှောကော၊ လယ်တောဖြစ်လို့၊ အနစ်နစ်ဆယ်၊ ကာလရှည်အောင်၊ ကြာပေသောခါ၊ မွှီမာက၊ ရာဇဘုန်းသန်၊ သူရတန်လျှင်၊ ထောက်ကန်ပြီးငြား၊ သောင်းထိစီအောင်၊ ဗိုလ်မြို့များနှင့်၊ မင်းသားစောမွန်၊ ပြည်တော်ပြန်၍၊ ရန်ကိုနှိမ်ပြီး၊ လောင်းကြက်ခေါ်ကော၊ မြို့တော်ကြီးမှာ၊ နန်းထီးထပ်မံ၊ စိုးမိုးစံလျှင်၊ နိုင်ငံအဝှမ်း၊ ရီနှင့်ကြာကော၊ ပမာညွှန်းသို့၊ အီးချမ်းသာယာ၊ ဟိလတ်ခါတွင်၊ ပြန်လာမစဲ၊ ကိုယ့်ရပ်နယ်လေ၊ ရွာပြည်ထဲမှာ၊ စုစည်းဝိုင်းအုံ၊ သစ်နွယ်ခြံကို၊ အကုန်ယှင်းမြောက်၊ ညီအညွှန်ဖြင့်၊ အိမ်ယာဆောက်လို့၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ များလှသျှင်မှာ၊ သာရွှင်ပျလို့၊ ပြန်ကြာခါဝယ်၊ မည်သာလွမ်းကျော်၊ တောင်ဦးမော်ဟု၊ တွင်ခေါ်တုံငြား၊ များပြားစွာကော၊ ထိုရွာသားမှာ၊ ပေါက်ဖွားဇာတိ၊ မိမိရွာကို၊ စွန်းခွာဘိ၍၊ ဘုန်းဟိထင်ပေါ်၊ စေတီတော်နှင့်၊ တခေါ်လောက်ဝယ်၊ တူမကွာဘဲ၊ စုလာလတ်ကော၊ ရွာရပ်တည်လို့၊ အမည်နှာမ၊ မြတ်စေတီကို၊ မှီသဟဲကော၊ စွဲပြီးမှလျှင်၊ များလှလှသျှင်၊ စေတီပြင်ဟု၊ ခေါ်တွင်မည်၊ ဧညမည်ကော၊ ပြည်တော်ဝှန်းမှာ၊ ပန်းသိမ္မီးလို့၊ ရပ်ကြီးသာယာ၊ ဤသည်ရွာလည်း၊ ဧညာနိဂုဏ်၊ ပတ်ဝိုင်းကျင်ကော၊ ဆင်ခြံဖုန်းဟု၊ ရွှီဘုန်းသက်ဝီ၊ မြမကွာဘဲ၊ စွဲကာထားကော၊ မှတ်သားလီလေ။

(၆) မှတ်သားမယေကောင်းစွာ၊ ဤရပ်ရွာက၊ အရာတထောက်၊ ဝါးပြန်တာဖြင့်၊ ငါးရာဟိကော၊ အရိမြောက်သို့၊ အရောက်တခါ၊ ကြီးအားဆောင်၍၊ ချစ်မောင်မြတ်မှာ၊ လှမ်းလတ်ပါသော်၊ သာယာသန့်ယှင်း၊ ပန်းနုလှိုင်၍၊ မွှီးကြိုင်သင်းလို့၊ ခပင်းလှသျှင်၊ အိမ်တိုင်းတွင်ဝယ်၊ ခြည်ငင်ခိုင်းဝင့်၊ တန်းခါလှည့်ကော၊ အထည်ဆန်းအောင်၊ ရက္ကန်းရက်လို့၊ အသက်စွီးရာ၊ ယိုင်သည်ရွာကို၊ မကြာခဏ၊ ရောက်ပြန်သော်လျှင်၊ မောင်တော်လှမှာ၊ မြင်ရလိမ့်မည်၊ ယိုင်သည်ရွာက၊ တခါထပ်လို့၊ ကြည့်လတ်စီသော်၊ ဌာနီဒီသ၊ ဥတ္တရတွင်၊ နွားလှတထွန်၊ မြစ်ကမ်းယံတွင်၊ လီသွန်ချိုမြ၊ ရိပ်ဝီရီနှင့်၊ နီမခဲဘဲ၊ လှပသာယာ၊ ရွာတရွာကို၊ မြင်ပါလိမ့်မည်၊ သီစီရန်လျှင်၊ မှန်သမျှကို၊ ပြောပြမည်ကား၊ ရှိဝယ်အစ၊ ဤဂါမ၏၊ မူလသညာ၊ များလှသျှင်ရို့၊ ခေါ်တွင်လတ်ကော၊ ဂေါက်ပတ်ရွာတည်း၊ အရာတဖန်၊ ဤသည်ရွာကို၊ သညာထပ်လို့၊ ခေါ်လတ်ဟန်ကား၊ ဘုန်းကံကြီးလှ၊ လက်ရုံးရောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ပကော၊ ဒဿရာဇာ၊ မင်းမြတ်စွာလျှင်၊ အာဏာဖြန့်မိုး၊ တိုင်းရက္ခာကို၊ အုပ်ကာစိုးသော်၊ ဖီးဖီးစဉ်လာ၊ ကိုးကွယ်ပါမ၊ မဟာမုနိ၊ ခြောက်ရောင်ဦးကော၊ မြတ်သီရိကို၊ ခရီးပီးကွာ၊ မြစ်သီဂါ၌၊ သညာကျော်ဟိုး၊ သေလာတောင်လေ၊ မြင့်ခေါင်ထက်ကော၊ ဝက်သတိုးက၊ ရှိရိုးပန်ထွာ၊ ပင့်ဆောင်လာ၍၊ စန္ဒသူရိယ၊ မင်းရာဇိန်နှင့်၊ မှန်နွဲ့ရို့၊ မူလသွန်းရာ၊ မြို့ဧညာဝယ်၊ တောင်သာပုလု၊ မြရိပ်မြိုင်လေ၊ ကတညာတွင်၊ ပြုစုထပ်မံ၊ တည်ထားပြန်၍၊ ကာရံတံတိုင်း၊ မင်းရာဇာမှာ၊ သဒ္ဓါလှိုင်း၍၊ မဆိုင်းယင်စွာ၊ ပြုလုပ်ခါတွင်၊ ဤရွာ၌ဝယ်၊ ကျောက်များစွာကို၊ ညီညာမြတ်၍၊ ဆတ်လတ်တေစု၊ ထိုသည်ကစ၊ ဤဂါမကို၊ များလှသူငါ၊ နောက်တဖန်ဝယ်၊ တွင်ပြန်လတ်ကော၊ ကျောက်ဆတ်ရွာဟု၊ သညာလွမ်းကျော်၊ ယခုတိုင်လေ၊ စဉ်အဆက်ကော၊ မြွက်လို့ခေါ်ရေ၊ မောင်တော်မှတ်သား၊ ဤရပ်ရွာမှာ၊ တခါလားသော်၊ အများမကွာ၊ မြောက်ရပ်သာတွင်၊ စဉ်လာသက်ဆင်း၊ မြို့ဧညာက၊ ရာဇာမင်းရို့၊ မယွင်းစုံညီ၊ အောင်မောင်းစီ၍၊ ရာသီမိသာ၊ စိတ္တရံလေ၊ သင်္ကြန်လမှာ၊ ထူးစွသဘင်၊ လောင်းပွဲဆင်၍၊ ပျော်ရွှင်တုံကြ၊ ကျဉ်းမကျယ်ကော၊ ချောင်းငယ်ဝတွင်၊ စိုက်ထပန်းတိုင်း၊ ယုံးအနိုင်ကို၊ ပွဲထိုင်ရှုရာ၊ ဤသည်ရွာကို၊ များစွာလူပေါင်း၊ တွင်အစဉ်ကော၊ ပန်းတိုင်ချောင်းဟု၊ နှစ်ပေါင်းမြင့်ရှည်၊ များသူငါလျှင်၊ ဤရပ်ရွာကို၊ ခေါ်လတ်တေလေ။

(၇) ခေါ်လတ်မယေသူငါ၊ ပန်းတိုင်ရွာက၊ တခါနှစ်ထပ်၊ တာငါးရာလျှင်၊ ပြန်ကာထောက်ကော၊ မြောက်အရပ်သို့၊ တည့်မတ်ဖြောင့်စွာ၊ မောင်သက်နဲ့မှာ၊ တဖန်လှည့်လို့၊ ကြည့်သောခါတွင်၊ ညှိပြာမိုင်းမိုင်း၊ တဆိုင်းဆိုင်းနှင့်၊ ရှုတိုင်းသာယာ၊ ရခိုင်ပြည်မှာ၊ နာမည်ကောင်းကော၊ ဧညာချောင်းရွာကို၊ သေချာကျန၊ မောင်ပန်းတံမှာ၊ မှန်မှလျှင်၊ မြင်ရလိမ့်မည်၊ ရောက်ဖူးယောင်လေ၊ မောင်သက်ထားမှာ၊ လားလို့လည်ပါ၊ ပျော်ဖွယ်စုံခြင်း၊ ကောင်းသတင်းနှင့်၊ သောင်းတွင်းကျော်ငြာ၊ ဤသည်ရွာကို၊ ရှည်ကြာရှိက၊ များလှစိုလ်ရို့၊ ခေါ်ဆိုကြကော၊ နာမသညာ၊ လောကဓံမှာ၊ စံမညီကော၊ ကံကြီးရွာတည်း၊ တခါနောက်ထပ်၊ ဧညာချောင်းရွာဟု၊ သညာတပ်လို့၊ ခေါ်လတ်ခြင်းရာ၊ သမိုင်းလာကို၊ ထုတ်ခါပြသ၊ သိလောက်ပေအောင်၊ သံခေပဖြင့်၊ အစအဆုံး၊ ရာဇဝင်မှာ၊ စာတင်ထုံးကို၊ ရွှီဘုန်းချစ်မောင်၊ အမြဲပင်လျှင်၊ စိတ်ဝင်စား၍၊ မောင်နားထောင်လေ၊ ယခေါင်ကာလ၊ တိုင်းအောင်မြီလေ၊ ရွှီရက္ခတွင်၊ မြို့ပြအဂါ၊ စုံလင်စွာနှင့်၊ အောင်ချာကနက်၊ ထီးနန်းတည်ကော၊ စပေပွတ်မှာ၊

နန်းတက်စိုးစံ၊ ကုသလံလေ၊ ရှိကံလည်းထူး၊ ဘုန်းသဘာနှင့်၊ တေဇာပြင်းကေ၊ မင်းဘီလူးကို၊ ဉာဏ်ထူးစီမံ၊ လှည့်ပတ်ကြံ့၍၊ ပုန်ကန်သတ်ဖြတ်၊ သင်္ခယာဟု၊ တွင်ပါလတ်ကေ၊ အမတ်လိမ္မာ၊ နန်းသီဂါနှင့်၊ ဘဏ္ဍာကြီးငွေ၊ တိုင်းမြို့ပြည်ကို၊ ယူသည်ကာလ၊ အိမ်ရှိစံသည်၊ သားမှန်ကင်းကေ၊ မင်းဘယလျှင်၊ နန်းမရိပ်ခို၊ မြပေါက်ညိုနှင့်၊ နှစ်ကိုယ်တူကူ၊ ဖီးလွတ်ရာသို့၊ ပုန်းကာပုဂံလို့၊ ထွက်ပြီးကြသော်၊ တမ္ပဝတီ၊ တွင်မည်ချီကေ၊ ဌာနီမြတ်မွန်၊ ပြည်ပုဂံကို၊ ရောက်ပြန်သည်ဖြစ်၊ ထီးနန်းစံကေ၊ မင်းကျန်စစ်သို့၊ ဦးတိုက်ခိုဝင်၊ မြင့်ကြာတင်၍၊ ဘုရင်ကျန်စစ်၊ ဇီဝိက္ခာ၍၊ နတ်ရွာလိုက်က၊ မြီးချစ်သဲအူ၊ လောင်းစည်သူမှာ၊ သိမ်းယူကနက်၊ ဘိသိက်ခံ၍၊ စိုးစံမြန်းကေ၊ ရွှီနန်းတက်လျှင်၊ အထက်ရှိက၊ ပြည်ရခိုင်ကို၊ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းကေ၊ မင်းဘယ၏၊ ပုတ္တဇိတာ၊ ရွှီဂူသာနှင့်၊ လက်ယာမင်းနန်း၊ မျိုးရိုးမှန်ကို၊ မင်းမွန်ခေါင်ဖျား၊ သောင်းထိဝိအောင်၊ ပိုလိမြို့များကို၊ သနားပြီးခါ၊ တိုင်းရက္ခာသို့၊ မကြာမဆိုင်၊ လောင်းမင်းနန်းကို၊ အပြန်ခိုင်း၍၊ မြို့တိုင်းပြည်ရွာ၊ ဘိုးရိပ်ရာကို၊ ပြန်ကာသိမ်းမြောက်၊ မြို့ပရိန်မှာ၊ ရောင်ထိန်လွမ်းအောင်၊ ရွှီနန်းဆောက်လို့၊ ဘုန်းတောက်သျှိန်ပါ၊ စိုးစဉ်ခါတွင်၊ တမ္ပဒီပ၊ မြို့ပုဂံမှာ၊ ဘုန်းလျှံပကေ၊ ရာဇမုန်ကူ၊ ကြီးပညာနှင့်၊ တေဇာပြင်းကေ၊ မင်းစည်သူက၊ နတ်လူရှိညွတ်၊ မုနိတွင်ကေ၊ အသျှင်မြတ်ကို၊ ပီးအပ်လာရန်၊ စာသပဏ်ဖြင့်၊ တောင်းခံလတ်ရာ၊ ထိုအခါတွင်၊ လက်ယာမင်းနန်း၊ မတ်တော်ဝန်နှင့်၊ ကြိမ်ဖန်များလှ၊ ညီလာခွင်မှာ၊ တိုင်ပင်ကြလို့၊ ဗုဒ္ဓဆင်းလျှော်၊ ရုပ်ပွားတော်ကို၊ ထင်ပေါ်ကျော်ဟိုး၊ တောင်ထိပ်စွန်လေ၊ မြင့်ချွန်တက်ကေ၊ ဝက်သတိုး၌၊ ပုန်းလျှိုးပုဂံထွေ၊ တိတ်တိတ်ကေဖြင့်၊ ထားပေပြီးမှ၊ စာသပဏ်ကို၊ ပုဂံမြို့မှာ၊ ဆက်ပို့ကြလို့၊ ရွီးထခြင်းရာ၊ အကြောင်းမှာကား၊ ရာဇာတုလွတ်၊ ဘုန်းတေဇာဖြင့်၊ အာဏာပြင်းကေ၊ သျှင်မင်းမြတ်လေ၊ လူ့ရပ်ပေါ်ထင်၊ မုနိသျှင်က၊ ယခင်ရှိဖျား၊ တလိုင်းဟူကေ၊ ပြုအများနှင့်၊ စစ်သားဆိုးသွန်း၊ အသျှင်ကျွန်ရို၊ ပေါင်တံကြောသား၊ ဖြတ်ယူပါကေ၊ ခြင်းရာများကြောင့်၊ ခြောက်ပါးရောင်လွင်၊ မုနိသျှင်မှာ၊ ခုလျှင်တလီ၊ စံမြန်းပျော်ကေ၊ သိမ်တော်အောက်မှာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီဟု၊ စာပီရွီးလျှက်၊ မြို့ပုဂံမှာ၊ တမန်ဆက်၍၊ လရက်နှစ်တာ၊ အချိန်ကြာသော်၊ ရာဇာမင်းနန်း၊ နတ်ရွာစံ၍၊ တဖန်နန်းတက်၊ အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ ရှည်မြင့်ကာလ၊ ပက္ခဒိန်မှာ၊ ရက်ချိန်ညောင်းလို့၊ ပြောင်းလတ်ကလျှင်၊ ဒဿရာဇာ၊ နန်းတက်ခါဝယ်၊ မဟာမုနိ၊ တန်းစိုးတော်ဖြင့်၊ လွမ်းကျော်လတ်ကေ၊ မြတ်တေဇာကို၊ မည်ဟိုကျော်ဟိုး၊ ခါတဖန်တွင်၊ မင်းနန်ပုဂံကေ၊ ဝက်သတိုးက၊ ရှိရိုးပန်ထွာ၊ ပင့်ဆောင်လာ၍၊ ဤရွာ၌ဝယ်၊ ရွှီပန်းမြိုင်ကေ၊ ယာဉ်ရထားကို၊ ရပ်နားပေ၍၊ ပန်းဖြေညောင်းညာ၊ တန်နားပါ၍၊ ထိုခါကစ၊ သာမောစည်ကေ၊ ဤဒေသကို၊ ညောင်ချောင်းတွင်ရေ။

(၈) ညောင်ချောင်းမေယရပ်ရွာ၊ ထိုနီရာက၊ တခါမျှော်ထောက်၊ ပြန်ကိုးရာလျှင်၊ တိုင်းတာဟိကေ၊ အရှိမြောက်တွင်၊ ဘုန်းတောက်ပေါ်ထင်၊ မုနိသျှင်၏၊ စံရွှင်ပျော်မိုး၊ ကုန်းထိပ်ပေါ်မှာ၊ သိမ်တော်ကြီးကို၊ ထိန်ညီးတင့်တယ်၊ ကြည်နူးဖွယ်နှင့်၊ မြင်မည်မလွဲ၊ တပြောင်ပြောင်နှင့်၊ သိမ်ဆောင်ထဲမှာ၊ အမြဲမှန်စွာ၊ စဉ်အလာဖြင့်၊ အခါမိသ၊ စိတ္တရံကေ၊ ပိုင်းရပ်လို့၊ မာသတန်းခူး၊ နှစ်ဟောင်းလွန်၍၊ သင်္ကြန်ကျူးသော်၊ ပျော်မြူးသာရွှင်၊ များလူသျှင်ရို၊ ဖြူစင်ပတ်စား၊ ပန်းနံ့သာလေ၊ ကြက်သူများကေ၊ ကုတ္တာတံခွန်၊ လက်ဆောင်မွန်နှင့်၊ လာပြန်တုံပြီး၊ မြတ်ဘုန်းမော်၏၊ သိမ်တော်ကြီးမှာ၊ ဆီမီးပြောင်ပြောင်၊ ညိုထွန်းထောင်၍၊ အရောင်ထိန်လက်၊ လင်းအာရုဏ်တွင်၊ သံစုံကျူးကေ၊ ဖူးဝတ်တက်လို့၊ နှုတ်မြှောက်ချိုမြ၊ များသတ္တေလေ၊ ပေနေယျကို အမှုအညီ၊ ရကြစီဟု၊ ပီးဝိတုံပြီး၊ ခေါင်းလောင်းသံဖြင့်၊ ဆူညံဟီးလို့၊ ကောင်းချီးနမော်၊ သာဓုခေါ်၍၊ ပူဇော်ပြီးလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ၊ ပျော်ရွှင်မဆုံး၊ စည်ပင်သာကေ၊ ရွာအားလုံးက၊ ရွှင်ပြုံးကြည်လင်၊ အလှူသျှင်ရို၊ စီရင်ပြုစု၊ ပျားရည်သွန်ကေ၊ သင်္ကြန်မုံကို၊ ရှိဦးအယင်၊ မုနိသျှင်အား၊ ဆွမ်းတင်ပြီးလတ်၊ များသံဃာကို၊ သဒ္ဓါလွမ်းကေ၊ မုနိဆွမ်းကပ်လို့၊ နောက်ထပ်တသွယ်၊ ဥပုသ်သည်နှင့်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ရောက်လာသူကို၊ ပီးလှူတုံမြောက်၊ မွန်းတည့်နီကေ၊ ဆွမ်းချိန်ရောက်လျှင်၊ ဝမ်းမြောက်သာရွှင်၊ မုနိသျှင်၌၊ ဆွမ်းတင်ပြီးခါ၊ မြတ်သံဃာအား၊ ရွယ်ကာလှူဒါန်း၊ သဒ္ဓါဖြူ၍၊ ကပ်လှူကြကေ၊ မွန်းတည့်ဆွမ်းကို၊ ရဟန်းဘုန်းဟိ၊ လွန်စင်ကြယ်ကေ၊ ထေရ်မုနိရို၊ ပဋိကုလ၊ အဟာရဟု၊ ပစ္စဝက္ခကာ၊ အခါခါပင်၊ တင်ကာလည်းရှု၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို၊ မတ္တညာဖြင့်၊ ဓာတ်စုလေးဖြာ၊ မျှရံသာဖြင့်၊ ချိန်ကာချင့်ထောက်၊ ဝိနည်းလမ်းကေ၊ ကျမ်းအထုံးနှင့်၊ သုံးပြီးနောက်တွင်၊ စားသောက်ဖွယ်ရာ၊ ဆွမ်းရသာကို၊ သျှစ်ဖြာသီလ၊ ဆောက်တည်သူကေ၊ ဟူသမျှကို၊ ကျွေးကြပြီးလျှင်၊ သိမ်တော်ပြင်မှာ၊ လူသျှင်စုရုံး၊ ထေရ်မဟာလေ၊ ဆရာဘုန်းထံ၊ လက်ဦးဆယ်စုံ၊ ထိပ်ထက်ရံ၍၊ ရွှီဘုံအမှန်၊ ပြည်နီဗ္ဗာန်သို့၊ လမ်းညွှန်ပြကေ၊ မေ့ထူးချွန်၊ တရားမွန်ကို၊ နာခံပြီးမှ၊ သုန္ဒရီကို၊ သက်သိမြှောက်ကေ၊ ဇီဝိတံချလို့၊ ကိစ္စကုန်စင်၊ ပြီးစုံလင်သော်၊ ရောင်လွင်တောက်ထွန်း၊ ဖာလ်စကြာမှာ၊ ဂေါယာကျွန်းသို့၊ စောင်းယွန်းခါဖျါ၊ မွန်းလွဲနီမှာ၊ စုံညီလှငြား၊ ရွာထိုထိုမှာ၊ လူပျိုများနှင့်၊ နထွားပျိုရွယ်၊ ကညာမေရို၊ တင့်တယ်လျှောက်ပတ်၊ မုနိတွင်ကေ၊ အသျှင်မြတ်ကို၊ ရီသပွယ်ရန်၊ လာကြဟန်ကို၊ တဖန်မေက၊ ကြောင်းအရာကို၊ ပေါင်းကာနှောကေ၊ ပြောလို့ပြမည်၊ နတ်ဆင်းယောင်လေ၊ မောင်သက်ထားမှာ၊ ထောင်နားတည်လေ။

(၉) ထောင်နားတည်ကော၊ ကွလယ်ရိုက၊ ကုန်းထိပ်ပေါ်မှာ၊ သိမ်တော်လှသို့၊ အားရစိတ်ရွှင်၊ လားဖို့ပျင်ကော၊ ဆင်ယင်ဝတ်စား၊ ဆယ့်နှစ်တောင်လေ၊ တောက်ပြောင်ရွန်းကော၊ ပန်းဒွယားကို၊ ဆန်းပြားအောင်ပင်၊ ခါးဥဆင်၍၊ ညှိလွင်ရောင်ဟပ်၊ မြကြိုးနွယ်ဟု၊ အမည်ထိုးကော၊ ပိုးခါးပတ်နှင့်၊ စည်းလတ်ပြီးထွေ၊ လှဆန်းကြယ်ကော၊ ခါးကျယ်လက်ကျပ်၊ ပိုးအင်္ကျီမှာ၊ ဘော်စိကပ်လို့၊ ဆင်ဝတ်ပြီးခါ၊ ဆံကောသာကို၊ ညီညာစုရုံး၊ ရစ်ပတ်နှောင်၍၊ ပျိုမောင်ခေါင်းမှာ၊ တစောင်းထုံးလို့၊ ပွတ်လုံးဖော်ကာ၊ ပိုးအရာကော၊ အဝါခေါင်းပေါင်း၊ လူပျိုမောင်ရို၊ လှယောင်ပေါင်းလို့၊ နွဲ့နှောင်းတင့်တယ်၊ ရုပ်ပိုင်းပြင်ကို၊ မြင်မညီအောင်၊ ဆင်ပြီးကောလျှင်၊ တသွေထို့နောက်၊ လှပြုံးချိုကော၊ ပျိုဆံတောက်ရို၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ သူထက်ငါလျှင်၊ လှပီမိငြား၊ ကြီးမုန်ပြင်ကို၊ ရှိတွင်ထားလို့၊ မြသားအဟန်၊ ခေါင်းကောဆံကို၊ ဆီကျံသိမ်းရုံး၊ ဖြိုးပြီးပြန်သော်၊ ကောင်းမွန်ထုံးကော၊ အိုးလုံးအသွင်၊ ပန်းအိုးဆင်၍၊ နားတွင်ဥဝတ်၊ နာရကီကို၊ စိန်တွင်ကွပ်ကော၊ နားကပ်ရတနာ၊ ဆင်တန်းဆာနှင့်၊ ယဉ်စွာနွဲ့နှောင်း၊ ကညာမေ၏၊ လက်ဆယ်ချောင်းမှာ၊ နှစ်ချောင်းကိုလွှတ်၊ သျှစ်ချောင်းတွင်၍၊ ဆင်ကာဝတ်ကော၊ လက်စွပ်များစွာ၊ မေဟတ္တာကော၊ ဘယ်ညာနှစ်ရပ်၊ ရှိသီကိုကို၊ ထိန်ထိန်တောက်အောင်၊ လက်ကောက်ဝတ်လို့၊ ချောမွတ်တင့်တယ်၊ မေ့ပိုင်တွင်၍၊ မြင်မညီကော၊ ပုတီးသွယ်လေး၊ ရင်ကျယ်ခါးတွန့်၊ ပမာဆောင်ကော၊ စွန်တောင်ဖြန့်ယောင်၊ ပိုးညွန့်အင်္ကျီ၊ မေသညာလျှင်၊ လွန်စွာဆန်းကော၊ နန်းလုံးဂီနှင့်၊ ထမိပိုးသာ၊ စိမ်းညိုရောင်နှင့်၊ တောက်ပြောင်ငြားကော၊ ခနားနှစ်ဆင့်၊ နီအဝါဖြင့်၊ စိကာတွဲကော၊ မကျည်းပွင့်ကို၊ လှတင့်ညီစွာ၊ မြိကမ္ဘာနှင့်၊ ပွတ်ခါလည်းဝတ်၊ မြိတ်တံထွာနှင့်၊ ရစ်ခါပိုးကော၊ ခါးကြိုးပတ်လို့၊ ဆန်းလတ်တံပုံ၊ လွှမ်းထပ်ခြံကော၊ ရောင်စုံပြုံးပြက်၊ အမျိုးမုန်ကော၊ ပိုးတံပါက်နှင့်၊ တင့်တင့်တယ်တယ်၊ ခင်ကညာရို၊ ဆင်ကာဝတ်၍၊ ပြီးလတ်ချေသော်၊ သက်ရွယ်ကြီးငြား၊ အဖိုးအိုနှင့်၊ ဒါအိုများလည်း၊ ဝတ်စားဖြူစင်၊ ကိုယ်ရုံတင်၍၊ ယူငင်ကုက္ကား၊ မုလေးပွားကော၊ ဘုရားလက်ဆောင်၊ ပန်းများမြောင်ကို၊ ကိုင်ဆောင်ပြီးငြား၊ မုန့်သျှင်ကို၊ ဖူးမြင်ရအောင်၊ ရိုကလားလို့၊ ဖိုးဖွားနောက်မှာ၊ ပျိုကညာရို၊ ယဉ်စွာနွဲ့ပါး၊ နံ့သာရည်ကို၊ ငွေဖလားနှင့်၊ ထည့်ထားပြီးလျှင်၊ လွန်ရိုသေကော၊ ပျိုမေပေါင်းမှာ၊ ခေါင်းဥတင်လို့၊ နောက်တွင်တချို့၊ ညွန့်ဂီဂီနှင့်၊ သပြီထိုး၍၊ ရီအိုးကိုယ်စီ၊ ရွက်ထမ်းချီလျက်၊ အညီတူရာ၊ ထိုနောက်တွင်လျှင်၊ ဆင်ယင်သကော၊ မျက်စိပြုံးချို၊ မောင်လူပျိုရို၊ သံချိုအီးအီး၊ ဖြင်းဆို၍၊ စည်ကိုတီးလျက်၊ သံကြီးသံလတ်၊ ဘုံမောင်းစီ၍၊ မြို့ကိုမှတ်ကော၊ လက်ခုပ်ခတ်လို့၊ ထက်ရပ်နတ်၊ မိုးတိမ်စွန်သို့၊ အသံဟီးကာ၊ ကြောင်းဇခါက၊ ညီညာတူကွ၊ မုန့်သျှင်၏၊ ရင်ပြင်စသို့၊ လှမ်းကြပြီးသော်၊ ထိုသိမ်တော်ကို၊ ကော်ရော်လေးမြတ်၊ ရိုသေစွာဖြင့်၊ သုံးခါပတ်လို့၊ ရိုရပ်ပြုပွဲ၊ ဥပစာက၊ အသာလှမ်းလျက်၊ မုန့်သျှင်လေ၊ စံရွှင်မြန်းကော၊ ကုန်းတန်းထက်သို့၊ တက်ကြပြီးခါ၊ လက်ဆယ်ဖြာကို၊ ထိပ်မှာတင်မိုး၊ သုံးခါကြိမ်ကော၊ ဦးနှိမ်ကျိုးလို့၊ ရိုခိုးပြီးလျှင်၊ ရောင်ခြောက်သွယ်နှင့်၊ တင့်တယ်ဘိကော၊ မုန့်သျှင်ကို၊ ကြည်လင်စိကြောင်း၊ သာဓုသံကော၊ ညံသောင်းသောင်းဖြင့်၊ မွှေးကောင်းနံသာ၊ ရီကြိုင်စွာဖြင့်၊ သွန်းခါလောင်းထွေ၊ ခါသကြိန်မှာ၊ ထိန်ညံလတ်အောင်၊ ရီသပြွယ်ရေ။

(၁၀) ဤသို့မယေဖြာဖြာ၊ မြို့ညောကို၊ ရံကာပတ်ရုံး၊ လွန်သာယာကော၊ ရွာအားလုံးကို၊ သိမ်းကျုံးပြီးခါ၊ မေပြောဆိုကော၊ ထိုစကားကို၊ မှတ်သားပါဟု၊ သံသာချိုမြ၊ သိန်းကျော့ဝေမှာ၊ ဆိုပေကလျှင်၊ လှပဝင်းပြောင်၊ ပန်းဖြူအောင်မှာ၊ ဇောင်လည်းတခါ၊ ပျိုပန်းတံကော၊ လှစံသီးကို၊ မိန့်လတ်ရာကား၊ မဟာမုန့်၊ ရုပ်ပွားသျှင်ကို၊ အယင်ရိုက၊ သွန်းဘိခြင်းရာ၊ သမိုင်းလာကို၊ သေချာကျန၊ လှမေခေါင်မှာ၊ ပျိုမောင်ရိုကို၊ ပြောလိုပြီပါ၊ ဆိုသောခါတွင်၊ ရယ်ကာပြုံးပြုံး၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ စပယ်ကုံးမှာ၊ နန်းသုံးစီစာ၊ သမိုင်းလာနှင့်၊ နှိုင်းကာတသွယ်၊ မောင်လူပျိုကို၊ သံချိုနှောလို့၊ ပြောလတ်တေကား၊ ရိုပယ်ကာလ၊ ပြည်ရခိုင်မှာ၊ မြို့ညောတွင်၊ သက်ကျသာဂီ၊ မဟာဆွီကော၊ ဇာနီဘုန်းတု၊ မြတ်ရာဇာလေ၊ မာရယုလျှင်၊ ပြုစုတည်ထောင်၊ နန်းထီးဖြူနှင့်၊ ခွန်ယုမိုးလို့၊ စိုးပြီးနှောင်တွင်၊ များမြောင်နန်းတက်၊ သာဂီဝင်ကော၊ ဘုရင်ဆက်ကို၊ တွက်စစ်ရွှိထား၊ များသွယ်သွယ်နှင့်၊ ငါးဆယ့်ငါးလျှင်၊ စံစားပျော်မိုး၊ နှစ်လီလီကို၊ တွက်ရွှိသောခါ၊ ဆဇကာနှင့်၊ အဋ္ဌာဇက၊ မျိုးခြားနိုင်၍၊ စိုးပိုင်သကော၊ ရာဇဘုရင်၊ ခြောက်ဆက်တွင်ဝယ်၊ စံရွှင်နှစ်နှစ်၊ ညေမည်ကော၊ ပြည်အသက်ကို၊ ပေါင်းဘက်လိုက်သော်၊ တွက်စစ်များမြောင်၊ နှစ်တထောင်နှင့်၊ ထိုနှောင်သျှစ်ရာ၊ တဆယ်မှာတွင်၊ ကျော်ကာသျှစ်နှစ်၊ သတ္တရာဇ်ကို၊ တွက်စစ်ပြန်ရာ၊ တိဇကာနှင့်၊ အဋ္ဌာသတ္တ၊ ထိုခါဝယ်လေ၊ ပြည်ညောလျှင်၊ ဖြစ်ကပျက်ပြန်၊ လောကဓံကို၊ မလွန်နိုင်ပြီး၊ နန်းထီးဖြူကို၊ ပိုင်သူကင်းကော၊ ယွင်းပျက်စီးလို့၊ တသီးနှောက်မှာ၊ ကံရာဇာဟု၊ သညာနာမ၊ သတင်းကျော်၍၊ ဘွဲ့တော်ရကော၊ မင်းလှဘုန်းကြွယ်၊ တိုင်းရက္ခာမှာ၊ ညောမြို့ကို၊ ထပ်လို့တည်လျက်၊ ဆက်နွယ်မပျက်၊ ထီးနန်းထိုင်၍၊ စိုးပိုင်ပြီးကော၊ သားခြီးဆက်လို့၊ နန်းတက်တုံမြ၊ မြို့ညောမှာ၊ စဉ်ကာဖြစ်ကော၊ နှစ်ဆယ့်လေးတွင်၊ ထူးကဲတေဇ၊ နူးမတန်အောင်၊ ဘုန်းကံပကော၊ ရာဇမာယု၊ ဘွဲ့မည်တော်ဖြင့်၊ တွင်ခေါ်ကျူးကော၊ နှိုင်းတုမရ၊ ပြင်းအာဏာနှင့်၊ မင်းရာဇလျှင်၊ ကာဝစန္ဒီ၊ ခန်းကျံလီကော၊ ကောဇာနှစ်ကို၊ ဖျက်ပစ်ခြံ၍၊ တလီအသစ်၊ စန်းသင်္ချာဖြင့်၊ တည်ကာခင်းကော၊ အကြွင်းနှစ်က၊ တွက်စစ်မှတ်ရာ၊ ထိုသင်္ချာကို၊ စဉ်ကာသုံးလျက်၊ ညေမည်ကော၊ ရှိပြည်တွင်းမှာ၊ မင်းလေးဆက်လျှင်၊ နန်းတက်စံဘိ၊ အဆုံးစွန်မှာ၊ ဘုန်းကံဟိကော၊ သီရိရာဇာ၊ ဘွဲ့မည်တော်ဖြင့်၊ တွင်ခေါ်လတ်ကော၊ မင်းမြတ်စွာမှာ၊ တောင်ညာနန်းစံ၊ ကုမ္မာရ်ဟု၊

အလွန်ကျော်ကြား၊ လှတင့်တယ်၍ အသရေပီကော၊ မိဖုရားတွင်၊ တက်ပွားကောဇာ၊ ခွေးသတ္တာနှင့်၊ မှုဝါရီမြ၊ ဆီးနှင်းယိုကော၊ ပြာသိုလ၏၊ ပြည့်ထရက်တွင်၊ အာကာပြင်မှာ၊ နီဝင်လုခါ၊ လစန္ဒာလျှင်၊ ပေါ်ကာထွက်စ၊ လနှင့်နီကို၊ နှစ်လီပလို့၊ မြင်ရချိန်မှာ၊ သားပုတ္တာကို၊ တောင်ညာနန်းမ၊ ဖွီးသန့်စင်၍၊ ဖွားမြင်ရသော်၊ နီလနှစ်ဆူ၊ ပေါင်းဖက်ထူ၍၊ ကောက်ယူပြီးခါ၊ နန်းလောင်းလျာကို၊ စန္ဒသူရိယ၊ သောင်းလုံးကျော်အောင်၊ ဘွဲ့တော်သ၍၊ ထိမ်းယများစွာ၊ နွယ်မဟာအား၊ ဘယ်ညာရံပတ်၊ စံမြန်းပျော်ကော၊ နန်းတော်တွင်းမှာ၊ ကြီးပြင်းလတ်လို့၊ မျိုးမြတ်သာဂီ၊ ပါရမီနှင့်၊ ဇာနီယောကံျား၊ သက်အရွယ်လျှင်၊ နှစ်ဆယ့်ငါးတွင်၊ ဖဖွားပီတာ၊ မင်းရာဇာက၊ ပြည်ရွာနန်းရပ်၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန်အပ်သော်၊ မိုးနတ်တမျှ၊ ရုပ်ပိုင်းပြင်နှင့်၊ အသွင်လှကော၊ စန္ဒမာလာ၊ ဒေဝီချာကို၊ တောင်ညာနင်းအပ်၊ ကြာဂုန်းလယ်ကော၊ ရပေမြတ်မှာ၊ လက်ထပ်ပြီးခါ၊ ဖရိပ်ရာကို၊ ယူကာသိမ်းမြန်း၊ နန်းဘုံဆောင်မှာ၊ အောင်အတိတ်နှင့်၊ ဘိသိက်သွန်းလို့၊ ရွှီနန်းစိုက်တည်၊ တိုင်းမြို့ပြည်ကို၊ ပြန်လည်မွန်းမံ၊ ကျူးလေးတန်နှင့်၊ ကာရံတံတိုင်း၊ မြို့ညောကို၊ ပတ်ခါပိုင်းလျက်၊ ရံဆိုင်းတန်းခါး၊ လေးမျက်နှာတွင်၊ ခိုင်စွာပြုကော၊ လေးခုထားလို့၊ လေးပါးမျိုးနွယ်၊ ရပ်လေးသွယ်နှင့်၊ လမ်းငယ်လမ်းကြီး၊ ပြည့်ဖြိုးပွန်ကော၊ ရီကန်ကြီးနှင့်၊ မြို့ကြီးကျယ်ဝန်း၊ ပြဿဒ်ရုံကော၊ ဘုံရွှီနန်းပါ၊ အဆန်းတကြည်၊ ပြုစုတည်သော်၊ ထိုသည်ကစ၊ တတိယကော၊ ညေဝတီ၊ တွင်မည်ချီ၍၊ ရောက်သည့်ကောဇာ၊ သတ်နဂါတွင်၊ ရာဇာဘုန်းကြွယ်၊ အသစ်ဖန်၍၊ ရွှီဌာနန်းမှာ၊ စံမြန်းရေလေး။

(၁၁) စံမြန်းမယေကောင်းစွာ၊ မြို့ညောမှာ၊ ရှည်ကြာနှစ်ရောက်၊ တွက်စစ်ပေသော်၊ နှစ်ဆယ့်ခြောက်သို့၊ ကျရောက်သောခါ၊ နှစ်ကောဇာကို၊ ရွှီကာတွက်စစ်၊ ကိန်းသင်္ချာမှာ၊ မှန်မလွဲကော၊ တိနောအစ်တွင်၊ ရောင်မြစ်ဝင်းထိန်၊ အသူရိန်ကော၊ ပုဟိန်ပြင်းပြ၊ မြိရိုးချိုကော၊ ကဆုလ၌၊ အဋ္ဌဒီဝါ၊ နိပုဒ္ဓါတွင်၊ မြတ်စွာသုံးလူ၊ ဂုဏ်ပေါင်းလှိုင်ကော၊ သဗ္ဗညုလျှင်၊ ပေါင်းစုများစွာ၊ ထေရ်ငါးရာနှင့်၊ အာကာခရီး၊ တန်းခိုးဖန်ကော၊ ယာဉ်ပျံစီးလို့၊ တိုင်းကြီးပူရ၊ ပြဿဒ်ဘုံဖြင့်၊ ဂုဏ်မချို့ကော၊ မြို့ညောသို့၊ မြန်းကြချီလာ၊ ရောက်တုံပါကော၊ သေလာဂီရိ၊ မည်ဟိတ်ဆိပ်၊ မိုင်းညိုမှောင်ကော၊ ကျောက်တောင်ထိပ်မှာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ရဟန္တာနှင့်၊ မြတ်စွာဘုန်းဟိ၊ တန်းခိုးဖန်ကော၊ ယာဉ်ပျံထက်က၊ ဆင်းသက်ဘိ၍၊ အရိမျက်နှာ၊ မြို့ညောသို့၊ လှည့်ကာပြုလတ်၊ ရောင်ခြောက်ဆိုင်ကို၊ ပြိုင်မန်းအောင်၊ ကွန်မြူးလွတ်သော်၊ တိုင်းရပ်ပြည်ခွင်၊ များလှသျှင်နှင့်၊ ဘုရင်ဘုန်းကြွယ်၊ မြတ်ရောင်ခြည်ကို၊ မြင်သည်ကာလ၊ ယခုတံ၌၊ ဖြစ်ပုံများမှာ၊ ထူးခြားလှဟု၊ ရာဇဘုရင်၊ မတ်စုံလင်ကို၊ ခေါ်ဝင်နှီးနှော၊ ညီလာခွင်မှာ၊ တိုင်ပင်ပြောသော်၊ သဘောမှန်စွာ၊ ကြောင်းခြင်းရာကို၊ မဟာဂီမလ၊ မင်းဘုရင်ကို ၊ ဦးတင်သလို့၊ လျှောက်ထားသည်မှာ၊ ဇမ္ဗူချာကော၊ ဒီပါကျွန်းလုံး၊ ရောင်ခြောက်ဆိုင်ရို့၊ ပြိုင်မန်းဘဲ၊ ကွန်မြူးပြီးကော၊ နီလရောင်ထက်၊ တောက်ပြောင်ဝင်းကော၊ လင်းလက်တေဇ၊ အံ့ဖွယ်ကောင်းစွာ၊ ရောင်ခြောက်ဖြာမှာ၊ မှန်စွာမချ၊ မာရဖိန်လေ၊ မှန်နွလျှင်၊ မောရဂီဝါ၊ ပဗ္ဗတာကော၊ သေလာဂီရိ၊ တောင်ထိပ်စွဲမှာ၊ ရောက်နီခြင်းကို၊ သျှင်မင်းသိယောင်၊ လွတ်သည့်ရောင်ခြည်၊ မှန်စင်စစ်လျှင်၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု၊ လျှောက်သည့်စကား၊ မင်းဘုရင်လေ၊ နားတွင်ကြားက၊ စိတ်ထားကြည်လင်၊ မြူးပျော်ရွှင်ကော၊ ဖူးချင်အားကြီး၊ လင်းရောင်ပေါ်၍၊ စည်တော်တီးသော်၊ မူးကြီးမတ်ရာ၊ စစ်သေနာဖြင့်၊ ပိုင်းကာရံပတ်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓါလေ၊ ဟိရာရပ်ကို၊ ဦးညွတ်ပြီးခါ၊ ရိုသေစွာဖြင့်၊ ယာဉ်သာမစီး၊ သဒ္ဓါပိုကော၊ ထိုမင်းကြီးမှာ၊ ရွှီထီးမပါ၊ မြို့ကျင်သာဖြင့်၊ လွန်စွာကြမ်းတမ်း၊ ဆူးပြောပုံ၌၊ ရုတ်ခြံထီးကော၊ ခရီးလမ်းကို၊ ဖြတ်သန်းကျော်ကာ၊ လားပြီးခါဝယ်၊ သေလာဂီရိ၊ စိမ်းညိုမှောင်ကော၊ ကျောက်တောင်ထက်ကို၊ လှမ်းတက်ပြီးသော်၊ စောထီးဗုဒ္ဓါ၊ ရွှီမျက်နှာကို၊ သဒ္ဓါကြည်နူး၊ ကြိမ်များမြောင်လျှင်၊ ပယောင်ဖူးလို့၊ လက်ဦးချီထွေ၊ ခါသုံးကြိမ်လေ၊ ဦးနိမ်ကျိုးကော၊ ရိုခိုးရေလေး။

(၁၂) ရိုခိုးမယေလီလီ၊ လက်ဦးချီကော၊ စုံညီရိညွတ်၊ ရှိတော်ပြင်မှာ၊ ခိုဝင်ဖူးကော၊ မင်းမျိုးမတ်ကို၊ ယောက်ပတ်သင့်လျှော်၊ တရားတော်ဖြင့်၊ ထုတ်ဖော်ဟောငြား၊ ကြားနာသူလေ၊ လူအများမှာ၊ သုံးပါးသရဏာ၊ ပဉ္စဂါဟု၊ ငါးဖြာသီလ၊ မြအမှန်လျှင်၊ တည်ပြန်ကြသော်၊ စန္ဒသူရိယာ၊ မင်းရာဇာသည်၊ ဘဂဝါဗုဒ္ဓ၊ နပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ ပြည့်စုံလတ်ကော၊ မြတ်လူ့ဘနှင့်၊ သံဃာများစွာ၊ ထေရ်ငါးရာကို၊ ညောအောင်ခန်း၊ ရွှီအရောင်ဖြင့်၊ တောက်ပြောင်လျှပ်ကော၊ ပြဿဒ်နန်းသို့၊ ကြွမြန်းပြီးခါ၊ ဆွမ်းရသာကို၊ သုံးကြပါရန်၊ လက်ဦးချီ၍၊ ပစိညောင်းကော၊ လျှောက်တောင်းပန်က၊ ပြန်လှန်မပြော၊ လျှောက်ခြင်းဟန်ကို၊ လက်ခံပြီးကော၊ တုကိုဘောဖြင့်၊ သျှင်စောမြတ်စွာ၊ နီသောခါတွင်၊ ရာဇာမင်းလှ၊ စိတ်ကြည်လင်ကော၊ ရွှင်အားရလို့၊ များစွာဗိုလ်ပါ၊ ခြံရံကာဖြင့်၊ ပြန်လာတုံမြောက်၊ ရွှီနန်းယံကို၊ တဖန်ရောက်လျှင်၊ ထံမှောက်ဝင်ပြန်၊ နန်းတွင်းဝန်နှင့်၊ အလွန်ထူးဆန်း၊ နိုဂဏှာလေ၊ ရသာဆွမ်းကို၊ လုံးပန်းစီမံ၊ ပြုတုံပြန်၍၊ ဗိမာန်နန်းတွင်း၊ တုသီတာမှာ၊ နီရာခင်းလို့၊ ခပင်းဥသံ၊ ပြီးပြည့်စုံသော်၊ ဆယ်စုံလက်မြောက်၊ ဆွမ်းသုံးရန်ကော၊ ချိန်တန်ရောက်ဟု၊ ပင့်လျှောက်သောခါ၊ ထေရ်ငါးရာနှင့် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ထက်ပဉ္စကော၊ အာကာသက၊ ပါဒဘိဉာဏ်၊ တန်းခိုးဖန်၍၊ ယင်မြန်ကြွမြန်း၊ မြို့ညောလေ၊ ရာဇာနန်းသို့၊ ထူးဆန်းကုန္တေ၊ ကြည်ညိုဖွယ်ဖြင့်၊ ရောင်ခြည်ဝင်းဝင်း၊ ပန်းစုံရံကော၊ နန်းခြံတွင်းမှာ၊ သက်ဆင်းသောခါ၊ မင်းရာဇာလျှင်၊ တရာသျှစ်ကွက်၊ ပြီးပြတ်ပေကော၊ ပါဒေစက်ကို၊ ဦးချတိုက်ကာ၊ ကြိုဆိုလာ၍၊ မဟာကနက်၊ ဆန်းအမော်နှင့်၊ နန်းတော်ထက်သို့၊ ရွှီစက်ဖြန့်ကာ၊ တက်ကြွပါ၍။

ကောင်းစွာခင်းအပ်၊ တင့်လျှောက်ပတ်ကော၊ နီရာမြတ်၌၊ လူနတ်သရဖူ၊ ထိုင်တော်မူသော်၊ ကြည်ဖြူလေးမြတ်၊
မင်းဘုန်းမော်က၊ ဆွမ်းတော်ကပ်လို့၊ သင့်မြတ်တော်ယောင်၊ ဆွမ်းများမြောင်ကို၊ သုံးဆောင်ပြီးမှ၊ ရွှီနန်းသူလေ၊ ဟူသမျှအား၊
ဓမ္မကထာ၊ ဒေသနာကို၊ သေချာကောင်းမြတ်၊ မောနောဖြင့်၊ ဟောကာရွတ်သော်၊ သုံးရပ်သရကာ၊ တည်ကြံပါ၍၊ ငါးဖြာသီလ၊
နန်းတွင်းသူလေ၊ ဟူသမျှမှာ၊ နိစ္စမြဲထွေ၊ ခါမကျန်ကော၊ လွန်မယိမ်းအောင်၊ စောင့်ထိန်းရေလေး။

(၁၃) စောင့်ထိန်းမယေမြဲစွာ၊ ထိုအခါတွင်၊ သဒ္ဓါပြင်းပြ၊ ပါရမီနှင့်၊ ရာဇိန္ဒမှာ၊ များလှသံယာ၊ ထေရ်ငါးရာနှင့်၊ မြတ်စွာပုဒ္ဓ၊
ကျိန်းအံ့ငါလေ၊ ဝိဟာရကို၊ ယင်စွမကြာ၊ သစ်ဝါးရာ၍၊ တောင်သာပုလု၊ မြရိပ်မြိုင်နှင့်၊ ကတညာတွင်၊ ရုံးစုညီညာ၊
များပြည်သူနှင့်၊ အားကူလှောက်လို့၊ ဆောက်ပြီးခါတွင်၊ ကျယ်စွာမကူပဲ၊ လွန်တင့်တယ်အောင်၊ ပြုပေလတ်၍၊ ရံပတ်သံယာ၊
စောပုဒ္ဓါကို၊ ပင့်ကာလျှာငြား၊ ကျောင်းဝိဟာမှာ၊ ကောင်းစွာထားလို့၊ တရားဓမ္မ၊ ရက်မခြာအောင်၊ ကြားနာရ၍၊ သုံးဝသရကာပုံ၊
ပြည့်ဖြိုးထုံ၍၊ ငါးစုံသီလ၊ အဋ္ဌကီဖြင့်၊ ကျင့်ညီမျှလျက်၊ စန္ဒသူရိယာ၊ မင်းမြတ်စွာနှင့်၊ ပြည်ရွာတိုင်းသား၊ ခသိန်းသူလေ၊
လူအများမှာ၊ စိတ်ထားကြည်ဖြူ၊ ပီအလှူနှင့်၊ အယူဖြောင်တန်း၊ သာသနာမှာ၊ ရောင်ဂါထွန်းလို့၊ ပွင့်လန်းခါစ၊
ကျင့်ဆယ်ဖြာနှင့်၊ မင်းရာဇလျှင်၊ ဗုဒ္ဓစံရာ၊ ကျောင်းဝိဟာသို့၊ လှမ်းကာချီကြာ၊ မာရဇိန်လေ၊ မုနိန္ဒကို၊ ဦးချပြီးခါ၊
ကြောင်းစုံလင်ကို၊ ဘုရင်မင်းမှာ၊ လျှောက်ခြင်းရာကား၊ သုံးဖြာလောက၊ တုမရကော၊ ညာဏထွင်ချာ၊ စောပုဒ္ဓါလျှင်၊
ပြည်ရွာတပါး၊ ရွှီစက်ချီ၍၊ ပြန်လီငြားက၊ အများသူငါ၊ ကိုးကွယ်ရာနှင့်၊ ကင်းပါလိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်ပေ၍၊ စိန္တေမြတ်စွာ၊ ဘဂဝါနှင့်၊
တူစွာမခြား၊ ရတနာနှင့်၊ သွန်းကာလုပ်ကော၊ မြတ်ရုပ်ပွားကို၊ သနားမိတ္တာ၊ ကိုးကွယ်ရန်လေ၊ မုနိယခုလျှင်၊ ခွင့်ပြုပါဟု၊
ရာဇာမင်းကောင်း၊ နှုတ်ဝါစာက၊ မြက်ခါတောင်းသော်၊ ကျိုးကြောင်းထောက်ကာ၊ မင်းရာဇာကို၊ မြတ်စွာသုံးလူ၊
ရွှီကျောင်းပေါ်မှာ၊ ခွင့်တော်ပြုသော်၊ ရှိဦးတင်ကာ၊ နန်းဘုံသာသို့၊ ပြန်လာပြီးမှ၊ များမတ်ဝန်လေ၊ ပတ်ရံခလို့၊ သီဟဥဂ္ဂင်၊
ညီလာခွင်မှာ၊ တိုင်ပင်ပြီးထွေ၊ မတ်တန်တန်ကို၊ တာဝန်ခွဲလို့၊ လွှဲပြီးချေသော်၊ ရွှီငွေကြီးသံ၊ ဘင်မကျန်ဘဲ၊ ငါးတန်လောဟာ၊
ရတနာလေ၊ သပြာချပ်ရွှီ၊ ငါးမျိုးစီကို၊ စုပုံပြီးကော၊ တကုဋီအား၊ ကြံညီဖြူထွေ၊ ငါးစီးဆင်မှာ၊ တင်ပြီးမှလျှင်၊ သတ္တရတနာ၊
ညီးလူလူကော၊ ထီးဖြူမြတ်ကို၊ ဆောင်းလတ်ပါ၍၊ ရာဇာဘုန်းတု၊ လွန်မြိုင်ဆိုင်ကော၊ ကတညာသို့၊ ရုံးစုညီညာ၊
အောင်မောင်းညံ့လို့၊ အောင်သံရွှန်းကော၊ ချီလှမ်းခါဖြင့်၊ လွန်စွာကြီးကျယ်၊ မဂ္ဂာဒိလယ်မှာ၊ ရောက်သည်ကာလ၊ ငါးစီးဆင်၏၊
ဥဂ္ဂင်မှလျှင်၊ ချကြပြီးငြား၊ ရတနာကို၊ ပုံကာထားမှ၊ ထင်ရှားကျော်လတ်၊ ပိသုကာလေ၊ ဆရာမြတ်နှင့်၊ လူနတ်များစွာ၊
ကိုးစားရာလေ၊ မဟာမုနိ၊ ရုပ်ပွားတော်လေ၊ သောင်းကျော်လတ်ကော၊ မြတ်ဗောဓိကို၊ သွန်းသည့်အခါ၊ နှစ်ကောဇာလျှင်၊
တရာနှစ်ဆယ်၊ သုံးခုကယ်တွင်၊ ရောင်ခြည်ဝင်းပ၊ ပူပြင်းတုံကော၊ ကဆုန်လ၏၊ ပြည့်ထရက်မှာ၊ နိဗ္ဗာန်တွင်၊ စကာသွန်းဘိ၊
ဆုတ်ပက္ခာသို့၊ လွန်လာပြုကော၊ ဂုရုန်တွင်၊ ထိန်ညီးရှုပ၊ လျှပ်စစ်ရောင်သို့၊ ပြောင်ပြောင်လင်းကော၊ ဆင်းစုဒ္ဓကို၊ ပဉ္စလောဟာ၊
ရတနာဖြင့်၊ သွန်းကာလုပ်ကော၊ ခြောက်ရောင်ထင်၍၊ မြင်မညီးအောင်၊ သွန်းပြီးရေလေ။

(၁၄) သွန်းလို့မယေပြီးခါ၊ မြို့ဧညာက၊ မြတ်စွာပုဒ္ဓ၊ ထေရ်ငါးရာနှင့်၊ ပြန်ကာကြွသော်၊ စန္ဒသူရိယာ၊ မင်းရာဇာမှာ၊
ရောင်ဂါထွန်းညီး၊ လွန်သပွယ်၍၊ တင့်တယ်လတ်ကော၊ မြတ်မုနိကို၊ ဦးထိပ်ရိုသေ၊ ဂါရဝဖြင့်၊ တာရုညစိတ်ညွတ်၊
သတိုးနွယ်မှာ၊ ကိုးကွယ်လတ်လို့၊ ထပ်ထပ်လီလီ၊ ချိန်နာရီကော၊ ရာသီရွှီပြောင်း၊ နှစ်လတာလေ၊ လွန်ကြာညောင်းအောင်၊
မင်းကောင်းရာဇာ၊ ဆည်းကပ်လာ၍၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ တရကယ်၍၊ လေးဆယ့်သျှစ်သို့၊ ရောက်လစ်သောခါ၊ မဇ္ဈိမာတွင်၊
မြတ်စွာပုဒ္ဓ၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝင်စံကြသော်၊ လောကလူဘောင်၊ ကျိုးများယောင်ဟု၊ ငါးထောင်သာသနာ၊ ထားလတ်ပါကော၊
ထိုခါကာလ၊ မြို့ဧညာက၊ မင်းရာဇလျှင်၊ အဋ္ဌစတ္တာ၊ အစ်သချာကို၊ မြို့ကာခွင်းထ၊ သာသနာနှင့်၊ ညီစွာမျှအောင်၊ တစ်မှစ၍၊
သက္ကကောဇာ၊ ပြုတုံပါကော၊ စန္ဒာသူရိယာ၊ သဒ္ဓါဖြူကော၊ ပြည်သူစာလျှင်၊ ရောက်ထကောဇာ၊ တခုမှာတွင်၊ ခန္ဓာရုပ်နာမ်၊
ပျက်ချုပ်ပြန်သော်၊ တဖန်နန်းတက်၊ မင်းလီလီကို၊ တွက်ရွှီမြောက်ကော၊ တဆယ့်ခြောက်သို့၊ မပျက်ရောက်ခါ၊ သူရိယာကော၊
နွယ်လာဝံသ၊ တန်းခိုးပြောင်၍၊ ဘုန်းရောင်ဟိတ်နှင့်၊ စိတြဟု၊ နာမတွင်ခြင်း၊ မြို့ဧညာက၊ ရာဇာမင်းလျှင်၊ ခန်းကြွင်းကြဲလာ၊
ကိန်းသချံကော၊ နဂါခဆ၊ နှစ်ကောဇာကို၊ မြို့ကာချလို့၊ ထိုမှစဉ်လျှက်၊ နောက်ထပ်မံ၍၊ စိုးစံခြင်းကော၊ မင်းကိုးဆက်ထိ၊
နန်းတက်ကြရာ၊ ကောဇာနှစ်ကို၊ တွက်စစ်ပါသော်၊ နှစ်ရာကျော်လစ်၊ စွန်းကာကယ်၍၊ လေးဆယ့်သျှစ်တည်း၊ နောက်၌တဖြာ၊
မှတ်စရာကော၊ ဧညာကနက်၊ ထီးနန်းဘုံဖြင့်၊ ဂုဏ်မချို့ကော၊ မြို့အသက်ကို၊ ရွှီတွက်ပြန်ရာ၊ သတ်သုံညာနှင့်၊ နဂါရောက်အောင်၊
နန်းဘုံဆောင်မှာ၊ ဘုန်းရောင်တောက်ပ၊ ရှိရာဇာရှိ၊ ကျင့်ရာထုံးကို၊ သုံးနန်းကြဲလျှက်၊ စန္ဒသူရိယာ၊ မြတ်ရာဇာ၏၊ နွယ်လာဝံသ၊
မျိုးအနွယ်နှင့်၊ စိုးသည်မင်းကို၊ ယင်းလင်းပြသော်၊ ပဉ္စဂိသာ၊ ထိုရာဇာရှိ၊ မဟာမုနိ၊ အမည်တွင်ကော၊ သျှင်ဗောဓိကို၊
နိညီမသွယ်၊ သိမ်တော်ပြင်မှာ၊ ဦးတင်ညွတ်ကော၊ ဆည်းကပ်တေလေး။

(၁၅) ဤလေလေကော၊ ဤလေကျော်ရွှန်း၊ ဤသို့စီကော၊ ဤနှစ်ခန်းတွင်၊ ပြည့်စုံသောချာ၊ နိဂုဏ်းရွာ၌၊ ဝေသာရဌ၊ ရွှံ့နန်းယံမှာ၊ စိုးစံကြကော၊ ရာဇဖြာဖြာ၊ ပေါင်းများစွာနှင့်၊ မဟာမုနိ၊ ခြောက်ရောင်ပေါ်ကော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ထုပွတ္တိကို၊ စိစိစပ်စပ်၊ နောင်အစဉ်လေ၊ ရခိုင်သားရို့၊ သိထားကတ်အောင်၊ လေးရပ်တိုင်းခွင်၊ ဂါမဝင်နှင့်၊ ရာဇဝင်ခန်း၊ မြဒိုးဝေ၏၊ ရွှီးသည်ကျမ်းကို၊ မှီငြမ်းပြုကာ၊ ဤကဗျာကို၊ ပြည်ရွာညွန့်ဖူး၊ နန်းဘုံဆောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ကော၊ မြို့မြောက်ဦး၌၊ ပျော်မြူးစသွယ်၊ ကျောက်ရစ်ကောဟု၊ အမည်သာယာ၊ ရပ်မဟာတွင်၊ ပညာပြည့်ဝ၊ ဟာသဉာဏ်နှင့်၊ မောင်စံလှဟု၊ နာမသညာ၊ ငါဆရာလျှင်၊ ကဗျာစိတန်း၊ သာခြင်းသံကို၊ ကာရံဆန်းနှင့်၊ နှစ်ခန်းမြောက်စွာ၊ ကုံးပြီးပါ၍၊ ဖတ်နာသူများ၊ ဆီးလိပ်ချိုနှင့်၊ ကွမ်းကိုစား၍၊ တန်နားကြပေ၊ မြို့ဝေသာ၏၊ ကြောင်းရာထုံးကို၊ (ပြောဦးမည်လေး)။

(၁၆) တခန်းမယေရပ်ခို၊ နောက်ထပ်မံ၍၊ ကာရန်ဆန်းနှင့်၊ တခန်းဆိုမည်၊ မောင်မျိုးသက်ထား၊ ပန်းစံပယ်မှာ၊ မေစကားကို၊ ထောင်နားဆင်ပါ၊ မြို့ဝေသာကို၊ ပိုင်ကာစိုးငြား၊ မင်းဆက်နွယ်လေ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးတွင်၊ နောက်ဖျားဆုံးစွန့်၊ အုပ်စိုးစံကော၊ နိုင်ငံမျက်ရှု၊ မဟာနွယ်လေ၊ မင်းကေတုမှာ၊ သားဦးပတ္တမြား၊ လက်ရုံးရောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ထွန်းကော၊ စန္ဒရားကို၊ မင်းဖျားရာဇာ၊ (ဘုန်းအာဏာဖြင့်)၊ ပြည်ရွာတိုင်းရပ်၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန်အပ်လျှင်၊ မိုးနတ်ပမာ၊ သုပဇာကို၊ တောင်ညာတင်ထား၊ နန်းဝေယံမှာ၊ ပျော်စံစား၍၊ စန္ဒရားရာဇာ၊ တရံခါဝယ်၊ အင်္ဂါလေးရပ်၊ စစ်သေနာဖြင့်၊ ရံကာပတ်လို့၊ မူးမတ်စုံစွာ၊ မြို့ဝေသာက၊ ထွက်ခါသုတ်သုတ်၊ ခရီးတာကို၊ သင်္ချာထုတ်သော်၊ ဂါဝုတ်နှစ်ပြန်၊ ရပ်မျက်နှာကို၊ မှန်းကာထောက်သော်၊ နောက်မြောက်ယံတွင်၊ ရောက်ပြန်ကာလ၊ ကုန်းကမ်းမြို့မှာ၊ ဝိုလ်ခြံဝန်းကော၊ စခန်းချလို့၊ မြို့ပြအင်္ဂါ၊ လက္ခဏာနှင့်၊ ညီစွာတင့်တယ်၊ ကျုံးပတ်ရံ၍၊ တပ်ခြံဆီးကော၊ မြို့ကြီးတည်လို့၊ ဂုဏ်ရည်ထူးမြင့်၊ နန်းဝေယံဖြင့်၊ စံမနွဲ့ကော၊ ကံသုံးဆင့်ဟု၊ နန်းမြင့်သညာ၊ ထိုမြို့ရွာမှာ၊ ရာဇာစန္ဒရား၊ မတ်တော်ဝန်နှင့်၊ ခြံရံငြားလို့၊ စံစားပျော်ရာ၊ ထိုအခါတွင်၊ ဝိုလ်ပါဆင်ခြင်း၊ မိုးတွင်းခါဝယ်၊ ယင်နာရောက်ကော၊ သီပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ နန်းတွင်းဘုံသာ၊ ဆောင်သီဟာတွင်၊ ရာဇာမင်းလှ၊ မတ်ဖျားစွာနှင့်၊ တိုင်ပင်ကြသော်၊ ဗေဒကျမ်းကျင်၊ ကျမ်းစုံသင်၍၊ မြော်မြင်နမ့်သိ၊ တိုင်းနိုင်ငံမှာ၊ လွန်ကျော်ဇောကော၊ ပရောဟိဟု၊ ကင်္ဂါမတ်ဝန်၊ လျှောက်တင်ဟန်ကား၊ အလွန်ကျော်ကြား၊ မင်းရာဇိန်လေ၊ စနီသားမှာ၊ ထွက်လားချီဘိ၊ ဆန်းစကြ၍၊ ကဆုန်ကူးကော၊ ဗုဒ္ဓါနိတွင်၊ သိမ့်သိမ့်ကျော်ငြာ၊ နောက်မျက်နှာတွင်၊ သင်္ဂါနန်းမြင့်၊ ဆောက်စိုက်သွယ်၍၊ မြို့ပြည်ပြောင်းကော၊ ကြောင်းမသင့်၍၊ နန်းမြင့်တည်ရာ၊ ပြည်အောင်ချာတွင်၊ နာနာဘာဝ၊ ဖုတ်ပြိတ္တာရို့၊ ဝင်ကာရောက်ကော၊ ပယောဂကြောင့်၊ မုချအမှန်၊ လူများစွာ၏၊ ခန္ဓာသက်လျှင်၊ ပျက်ပြန်ဟု၊ ထိပ်စွန့်လက်ထား၊ လျှောက်တင်ပုံကို၊ မယုံငြား၍၊ ပယ်ထားပြီးလျှင်၊ နောက်ထပ်မံ၍၊ မတ်ဝန်များကို၊ ပြောကြားအင်ကား၊ မြော်မြင်ဉာဏ်ဟိ၊ အဖြာဖြာကို၊ လိမ္မာတတ်ကော၊ မတ်ကင်္ဂါရို့၊ လက်တွဲမျက်မြင်၊ (ရုဇြစ်အင်လျှင်၊ ဇောင်ပင်လည်းဆို၊ ယှဉ်းအနာကော)၊ ရောဂါမျိုး၏၊ သဘောလက္ခဏာ၊ ရင်းအချာဖြင့်၊ ရောဂါကင်းကြောင်း၊ တတ်ကြည်ပွန်၍၊ လွန်ထင်ရှားကော၊ သမားကောင်းနှင့်၊ ဆီးကောင်းနည်းနာ၊ အဖြာဖြာကို၊ ယင်စွာခဏ၊ သိဟိပြန်သော်၊ ငါ့ထံမောက်မှာ၊ လျှောက်ထားကြဟု၊ ချသည့်အာဏာ၊ ထိုအခါတွင်၊ သက်ဝါကြီးမြောက်၊ ပညာရွှင်၍၊ ကျော်ထင်လတ်ကော၊ မတ်တယောက်က၊ တင်လျှောက်တုံကျင်၊ နန်းကြီးသူင်ကော၊ ဘုရင်ဘုန်းခေါင်၊ ကြွင်းမကျန်အောင်၊ ကျွန်စကားကို၊ ရွှံ့နားထောင်ပါ၊ များမြောင်လူသား၊ ဖြစ်ပွားပါကော၊ ရောဂါများကြောင့်၊ ပျက်ပြားတုံပါ၊ ဤကြောင်းရာကား၊ မိစ္ဆာစုန်းဖုတ်၊ နတ်ပြိတ္တာလေ၊ နာနာရုပ်ရို့၊ ပြုလုပ်တုံကြ၊ ပရောဂလေ၊ ဒေါသမဟုတ်၊ ကျမ်းအညွန့်နှင့်၊ မှန်သရုပ်ကို၊ ဖော်ထုတ်လျှက်သာ၊ ပြရပါမူ၊ ရာဇာစံမြန်း၊ မြို့တစ်ကို၊ ရီညိုဝန်းလို့၊ ညစ်ညမ်းရွံ့နွံ၊ အင်းအိုင်ရံကော၊ ပုဇွန်လိပ်ငါး၊ ပျော်မြူးအင်ကော၊ မှက်ခြင်များ၍၊ တွင်ငြားနာမ၊ များလှပိုလ်ရို့၊ ခေါ်ဆိုပြောကော၊ နောပကဟု၊ ဒေသဤမှာ၊ မိုးချိန်ခါတွင်၊ မရွာမသွန်၊ မိုးခေါင်ပြန်သော်၊ ပုလွန်ပြင်းပြ၊ လူများစွာရို့၊ ရောဂါရ၍၊ ဝါတပုတ်၊ မည်ဟိတွင်ပြီ၊ ဓါတ်နှစ်လီမှာ၊ ကဲလွန်တုံထ၊ ငုတ်တုံပါကော၊ အာကာသကြောင့်၊ ဥက္ကဏတေဇာ၊ တွင်းသဏ္ဍန်မှာ၊ လွန်ပြန်ပြော၍၊ ပျက်ချောတလီ၊ ပထဝီကြောင့်၊ အမှီမရ၊ ဝါယောကန်၍၊ ဝမ်းသွန်ခြင်းမှာ၊ ထန်ပြင်းလှ၏၊ ထိုကတဖန်၊ ကူးစက်ဟန်မှာ၊ ညှိန်ပုပ်ငြား၊ ယိုစီးကျင်ကော၊ မစင်အားကို၊ ယင်များအုံကာ၊ စားသောက်ပါ၍၊ ပျံကာတခြား၊ လူများစွာ၏၊ အစာများမှာ၊ နားလတ်တုံဘိ၊ ထိုအစာကို၊ ယူကာပွားကော၊ စားသောက်မိ၍၊ ဖြစ်သည့်ရောဂါ၊ ထိုအနာမှာ၊ မြန်စွာကူးစက်၊ ဤပုံစံသို့၊ ပြန်ကာပြောင်းကော၊ ထောင်သောင်းဆက်၏၊ တချက်နောက်မှာ၊ ဤရောဂါ၏၊ ဖြစ်ရာမူလ၊ သောက်သုံးနီကော၊ ရီကစဟု၊ ရိုကမိန်မှာ၊ စကားလာကြောင့်၊ ခုခါထင်လင်း၊ ဤပြည်ရွာမှာ၊ ရောဂါကင်းအောင်၊ ရီတွင်းရီကန်၊ သန့်ယှဉ်ရန်ကို၊ ကောင်းမွန်ပြငြား၊ နောင်တလီတွင်၊ သောက်ရီများကို၊ ကြိုထားတုံပြန်၊ ယင်နားလာကော၊ အစာများကို၊ မစားရန်တည်း၊ တဖန်သိအပ်၊ စွတ်စိုစိုနှင့်၊ ထိုအဝတ်ကို၊ မကပ်ယောင်ခွာ၊ အိမ်တခွင်လေ၊ ပြင်အတွင်းပါ၊ သန့်ယှဉ်ရာဟု၊ ကျမ်းလာစကား၊ ဤနည်းလာကို၊ ဆောင်ကာထားလျှင်၊ ကြီးထွားလှစွာ၊ ဤရောဂါလျှင်၊ ကင်းကွာလိမ့်မည်၊ မင်းဘုရင်ကို၊ ဦးတင်မြှောက်လို့၊ လျှောက်လတ်ပေသော်၊ ဘုန်းကြွယ်မင်းလှ၊ မတ်တော်ဝန်၏၊ တင်ဟန်များကို၊ ရွှင်အားရ၍၊ များစွပြည်သူ၊ ခသိန်းသူရို့၊ ထပ်တူထပ်မျှ၊ နည်းယူသင်၍၊ အားအင်ထုတ်ကော၊ ပြုလုပ်ကြဟု၊ ချသည့်အာဏာ၊ ထိုအခါတွင်၊ ပြည်ရွာအတွင်း၊ ထိုနမူကို၊

စံယူထုတ်ကော၊ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊ မြို့တွင်းပြည်ရွာ၊ ထိုယင်နာမှာ၊ မြန်စွာကင်းပျောက်၊ ပြည်ကြီးသျှင်မှာ၊ ရွှင်ဝမ်းမြောက်လို့၊ တင်လျှောက်နည်းညွှန်၊ မတ်တော်ဝန်ကို၊ ဆုမွန်ချထွေ၊ သီဟာပျံနှင့်၊ ဝေယံနန်းမှာ၊ ချီးမွမ်းရေလေး။

(၁၇) ချီးမွန်းမယေဩဘာ၊ ပြုတုံပါကော၊ ရာဇာထွတ်ထား၊ တအေကာမှာ၊ တေဇာလွှမ်းကော၊ စန္ဒရာလျှင်၊ တည်ထားစံလင်း၊ များစိုလ်တာရီ၊ ပျက်ကာဆုံးကော၊ ကံသုံးဆင့်၌၊ ထီးဖွင့်မကြာ၊ တနစ်တာတွင်၊ စွန့်ခွာပြီးလစ်၊ သတ္တရာဇ်လျှင်၊ နှစ်ရာလေးဆယ်၊ ကိုးခုဝယ်တွင်၊ ဌာနေသီရိ၊ သေအချာဖြင့်၊ ဝေသာလီကို၊ ပြောင်းရွှိတည်ထောင်၊ မတ်များမြောင်နှင့်၊ ရွှင်မညီးအောင်၊ စံပြီးနောင်တွင်၊ ပြည်ဘောင်တရိုး၊ ရွှိပြည်သူလေ၊ လူအများရို့၊ စီးပွားတိုးအောင်၊ ပုံပိုးကောင်းစွာ၊ ဆည်မြောင်းတာနှင့်၊ လယ်ယာများပြား၊ တိုးချဲ့ပြန်ကော၊ စီမံထားလို့၊ တပါးနောက်တွင်၊ တိုင်းပြည်ခွင်၌၊ လူသျှင်အများ၊ သီရောဂါရို့၊ ကင်းကွာငြားအောင်၊ ဆီးဝါးပညာ၊ သင်အံ့ငှါလျှင်၊ တရွာတယောက်၊ မင်းရာဇာကော၊ ဘဏ္ဍာထောက်လို့၊ တတ်မြောက်အောင်ပင်၊ မြတ်ဆရာနှင့်၊ ဝေသာမြို့မှာ၊ ခေါ်လို့သင်၍၊ လူသျှင်သီးသီး၊ တိုင်းမြို့ရွာမှာ၊ ကျမ္မာရီးကို၊ အားပီးကူညီ၊ တတ်လိမ္မာကော၊ ဆရာများနှင့်၊ ကုစားစီလို့၊ တလီထိုမှာ၊ ရောင်းအဝယ်ကို၊ တွင်ကျယ်လှအောင်၊ မောင်းကရာဇူ၊ တောင်းသစ်ဟူ၍၊ ညီတူပြုငြား၊ ရွှိပြည်သူရို့၊ သုံးတုံငြားကော၊ သွန်းထားသေချာ၊ လွန်ကြည်လင်၍၊ ငွေစင်ပြားကော၊ ဒဂီးမှာလျှင်၊ မဟာစန္ဒရာ၊ မြတ်ဘုန်းမိုကော၊ ထိုမင်းများ၏၊ မွီးဖွားတုံပြန်၊ စနီနံကို၊ အမှန်ခပ်နှိပ်၊ ကြံစုံပြန်ကော၊ နွားတံဆိပ်နှင့်၊ ရောင်ဖိတ်ဝင်းဖြာ၊ တဖက်မှာတွင်၊ ရာဇာဆောင်းထိုက်၊ နာရဇာလေ၊ သီဂီစစ်ကော၊ မကိုဋ်ပုံစံ၊ နောက်တဖန်ကား၊ ကြာလွန်ရိက၊ မြို့ဥညာမှာ၊ တေဇာပကော၊ သူရိယရာဇာ၊ ဆက်နွယ်လာဟု၊ ဖော်ကာညွှန်ပြ၊ စုံအညီကော၊ နီနှင့်လကို၊ ပီသကောင်းမွန်၊ မကိုဋ်တော်၏၊ အပေါ်ထိပ်မှာ၊ ခပ်နှိပ်ပြန်၍၊ ပုံစံနှစ်ရပ်၊ ငါးမူးဟူ၍၊ သုံးယူစွဲကော၊ မူခွဲခတ်နှင့်၊ တချပ်သုံးရန်၊ နှစ်ပုံစံကို၊ သွန်းပြန်များပြား၊ ရခိုင်ပြည်လေ၊ နယ်အနံ့မှာ၊ ဖြန့်လတ်ငြားသော်၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်၊ အသွယ်သွယ်မှာ၊ တွင်ကျယ်ပြန့်ပြော၊ မြစ်နဒီလေ၊ ရီတကြောမှာ၊ သဘွားလီယင်၊ လောင်းလွန်းကြင်ရို့၊ ထွက်ဝင်သောင်းသောင်း၊ တခြားပြည်က၊ ကုန်သည်ပေါင်းလည်း၊ ရောင်းရန်ဝယ်ရန်၊ လာကြပြန်သော်၊ ကုန်ဝန်တင်ချ၊ သွယ်အယူကော၊ လွယ်ကူလှအောင်၊ လှပခိုင်မာ၊ ကျောက်များစွာဖြင့်၊ စီကာလုပ်ထား၊ ဆိပ်ကမ်းခြံမှာ၊ ကျောက်လိုကားကို၊ စန္ဒရာမင်းမွန်၊ ပြုလုပ်ပြန်၍၊ ငွေခွန်တိုးပွား၊ ဝေသာပြည်မှာ၊ လွန်စည်ကားလို့၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာကို၊ ပမာနီလေ၊ ထိန်ထိန်ဖြာကော၊ ရောင်ဝါပအောင်၊ မစကောင်းစွာ၊ ဆောင်ရွက်ကာဖြင့်၊ ဝေသာကြာငှန်း၊ ရွှိနန်းဆောင်မှာ၊ ဘုန်းရောင်ထွန်းလို့၊ စံမြန်းပျော်ရာ၊ နန်းသက်တာကို၊ ရွှိကာတွက်သော်၊ ငါးဆယ်ကျော်၍၊ စွန်းပေါ်ခုနစ်၊ ပွားတက်လာကော၊ ကောဇာနှစ်ကို၊ တွက်စစ်ပြန်မြောက်၊ ကိန်းသင်္ချာလေ၊ သုံးရာခြောက်တွင်၊ ဘုန်းတော်ပါရမီ၊ မဟာဆွီကော၊ သာဂီမင်းမျိုး၊ သက်အရွယ်လျှင်၊ သူစံဆယ့်ကိုးမှာ၊ ပျက်ညှိုးဇာတာ၊ မြို့ဝေသာကို၊ စွန့်ကာတဖန်၊ ရုပ်ခန္ဓာလေ၊ ပျက်ကာယွင်းကော၊ နတ်နန်းစံလို့၊ တဖန်နောက်မှာ၊ သူရိယဟု၊ ရာဇစန္ဒရာ၊ မတ်ပေါင်းရံ၍၊ စိုးစံငြားကော၊ ထင်ရှားကျော်ဟိုး၊ နန်းသက်ဝေလျှင်၊ လေးဆယ်ကိုးတည်း၊ နွယ်ရိုးပံသ၊ ဆက်နွယ်ပြန်၍၊ ဘုန်းကံပကော၊ မောလရာဇာ၊ နန်းစံမှာကား၊ အဋ္ဌာစာရ၊ မင်းပေါလလျှင်၊ ရက္ခပူရီ၊ ဝေသာလီကို၊ ခွန်စီစိုးမြောက်၊ မြေသွယ်ကော၊ လေးဆယ်ခြောက်နှင့်၊ ထိုနောက်တပ၊ ပြင်းအာဏာနှင့်၊ မင်းကာလလျှင်၊ နဝစတ္တာ၊ မြို့ဝေသာကို၊ စံလာပြီးမြောက်၊ မင်းပြည်ပိုင်လေ၊ စဉ်မပျက်ကော၊ ငါးဆက်ရောက်သော်၊ ထက်အောက်လွှမ်းကျော်၊ တုမပေါ်အောင်၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ စိုးပြန်ရကော၊ ထူလစန္ဒရာ၊ တွင်ငြားတဖြာ၊ အာနန္ဒာဟု၊ သညာဘွဲ့ရ၊ ထိုဘုရင်မှာ၊ ကြင်မဝကော၊ အလှကြံညီ၊ ရူပီနီဟု၊ ဒေဝီရတနာ၊ ဘွဲ့သညာမှာ၊ ကုမ္မာမိဖုရား၊ လှအောင်ချာကို၊ တောင်ညာထားလို့၊ စံစားတုံလစ်၊ မှတ်သင်္ချာလေ၊ ကောဇာနှစ်လျှင်၊ တွက်စစ်ငါးရာ၊ ရောက်သောခါတွင်၊ သုံးဖြာပိဋကတ်၊ မြတ်ဇိနော်လေ၊ ဟောဖော်ဘိကော၊ ပရိယာတ်ကို၊ ကြီးချပ်၌မှာ၊ ရိုးထိုးကာဖြင့်၊ သံဃာယနံ၊ ပဉ္စနံကို၊ မင်းမွန်စောထီး၊ မြို့ဝေသာမှာ၊ သံဃာများနှင့်၊ တင်ထားပြီးသော်၊ ပျက်စီးပြန်ခါ၊ နောက်ရာဇာရို့၊ ထပ်ခါပြုရာ၊ လုပ်နိုင်ရန်ကို၊ စိတ်ကြံပြုလို့၊ ကောင်းမှုဒါန၊ တာသုံးထောင်နှင့်၊ ဂေါင်အချုပ်ကော၊ သဂုံတ္တဟု၊ နာမတွင်ခြင်း၊ သရက်ရွာနှင့်၊ လက်ကာတွင်းကို၊ စိတ်ရင်းဖြူစွာ၊ လှူလတ်ပါ၍၊ အက္ခရာရွှီးမှတ်၊ ကြီးချပ်လွှာမှာ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ကော၊ တံဆိပ်ခတ်လို့၊ မင်းမြတ်ဘုန်းကြွယ်၊ သေအချာဖြင့်၊ ရှည်ကြာမှတ်အောင်၊ ထားလတ်တေလေး။

(၁၈) ထားလတ်ငြားကော၊ စန္ဒရာရာဇာ၊ အာနန္ဒာလျှင်၊ ဘာသာကောင်းကျိုး၊ စည်ပင်သာအောင်၊ ပြည်ရွာကျိုးကို၊ အားကြီးစိတ်ကြံ၊ လုံ့လသန်၍၊ စီမံပြုလိုက်၊ ရှိဘုန်းကံကြောင့်၊ နန်းစံစိုးကော၊ ဆယ့်ကိုးနှစ်တွင်၊ သတ္တရာဇ်ကောဇာ၊ တွက်စစ်ခါဝယ်၊ ငါးရာတဆယ်၊ ခုနှစ်ကယ်တွင်၊ ကံခေဆိုးလှ၊ မြတ်ရာဇာမှာ၊ နတ်ရွာကြွသော်၊ သားလှသက်နံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ပိုင်စံစိုးဘိ၊ ထူးကဲလွန်၍၊ ဘုန်းကံဟိကော၊ သီရိစန္ဒရာ၊ တသာဂီကော၊ ဇာနီဘွားမှာ၊ သက်ထားကြင်ယာ၊ သာဂီတာဟု၊ တောင်ညာနမ၊ နတ်ဆင်းညီကော၊ ဒေဝီလှကို၊ ကဉ္စနမာလာ၊ ဘွဲ့သညာဖြင့်၊ တင်ကာမြှောက်ထား၊ အတန်တန်လေ၊ မတ်ဝန်များနှင့်၊ ခစားရံပတ်၊ ညီးလူလူဖြင့်၊ ထီးဖြူဖိုးကော၊ အုပ်စိုးလတ်လို့၊ လွှမ်းပတ်ကျော်လစ်၊ နန်းဘုံပျံမှာ၊ စံသည်နှစ်ကို၊

ရွှေစစ်တွက်ကျုံး၊ နှစ်လေးဆယ်နှင့်၊ စွန်းဝယ်သုံးတွင်၊ ရှိထုံးစဉ်လာ၊ နှစ်ကောဇာလျှင်၊ ငါးရာခြောက်ဆယ်၊ ရောက်ခါဝယ်တွင်၊ သုံးသွယ်ပိဋကတ်၊ စောဗုဒ္ဓါ၏၊ မြွက်ခါထုတ်ကော၊ မုက္ခဝါတ်ကို၊ ပြီးပြတ်စုံစွာ၊ ကြီးချပ်မှာ၌၊ သံဃာများမြောင်း၊ ပေါင်းနှစ်ထောင်နှင့်၊ ရွတ်ဆောင်ကျန၊ မြောက်အချိန်လေ၊ မြောက်ကြိမ်ကျအောင်၊ သံဃာယနာ၊ ပွဲသဘင်နှင့်၊ ရွှင်မညီးအောင်၊ တင်ပြီးခါဝယ်၊ ငါးရာခြောက်ဆယ်၊ ရောက်လတ်ပေကော၊ ထိုသည်သက္ကရာဇ်၊ ခန်းကြုံပါကော၊ ကောဇာနှစ်ကို၊ ဖြိုပစ်ပြီးခါ၊ တစ်သင်္ချာမှာ၊ စကာရွှေလစ်၊ တက်ပွားပါကော၊ ကောဇာသစ်လျှင်၊ တွက်စစ်နှစ်ဆယ်၊ ကိုးခုကေတွင်၊ ဘုန်းကြွယ်ရာဇာ၊ စုတိပြန်၍၊ နတ်ထံကြွသော်၊ သိင်္ဂံစန္ဒရား၊ သားသက်နံလျှင်၊ နန်းစံငြားလို့၊ ညာထားနမ၊ သွန်းရပ်ဟန်သို့၊ သုဝဏ္ဏနှင့်၊ တူကွမကွာ၊ တိုင်းရကွာကို၊ အာကာဖြန့်မှီး၊ ချုပ်အချာဖြင့်၊ အုပ်ခါစိုးလို့၊ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာကို၊ လွန်စွာမြောက်စား၊ မြို့ပြည်ရွာလျှင်၊ သာယာငြားအောင်၊ ဆယ်ပါးမွေ့၊ ရှိစဉ်လာကော၊ ရာဇာထုံးကို၊ နှလုံးမျှ၍၊ သင်္ဂဟလေးတန်း၊ ဒါနပုန်၍၊ နန်းစံစိုးမြောက်၊ နှစ်ကြာရည်ကော၊ မြောက်ဆယ်ခြောက်တည်း၊ ထိုနောက်တဖြာ၊ နှစ်ကောဇာကား၊ ပဉ္စာနယ၊ ရောက်သောခါ၌၊ ဇရာကျလို့၊ ရာဇဘုရင်၊ ကုသိုလ်ဟုန်လျှင်၊ ကုန်ကာခန်းကော၊ နတ်နန်းဝင်လို့၊ ထိုပြင်နောက်မှာ၊ နှုံးမတန်အောင်၊ ဘုန်းကံပကော၊ စူဠစန္ဒရား၊ တွင်မည်ဆိုကော၊ ထိုမင်းသားမှာ၊ ညာထားနမ၊ တိုက်လေးဆောင်မှာ၊ ကိုယ်ရောင်ပကော၊ စန္ဒဒေဝီ၊ မဟေသီနှင့်၊ ရွှေစီဘုံနန်း၊ များမတ်ဝန်ရို့၊ ပတ်ရံဝန်းကော၊ စံမြန်းပျော်ရာ၊ တရံခါတွင်၊ ရာဇာမင်းဖျား၊ ဦးရစ်နာလျှင်၊ ဖြစ်လာငြား၍၊ ဆီးဝါးစုံစွာ၊ အဖြာဖြာနှင့်၊ ဆရာအများ၊ အတန်တန်လျှင်၊ ကုပြန်ငြားလည်း၊ ဖြစ်ပွားရောဂါ၊ မချမ်းသာသော်၊ ရာဇာဘုန်းဟိ၊ မတ်စုံလင်နှင့်၊ တိုင်ပင်ညိုလို့၊ ကရိဉာဏ၊ ရွှေတိုင်းဘုံမှာ၊ ဂုဏ်ရောင်ပ၍၊ သာမယဇ္ဇ၊ ဣသျှတတွင်ထား၊ ကျမ်းသုံးဘုံကို၊ တတ်တုံငြားကော၊ ဟူးရားအကျော်၊ ပုဏ္ဏားတော်ကို၊ ပင့်ခေါ်ယူလျက်၊ မင်းရာဇာ၏၊ ဇာတာကွက်ကို၊ တွက်ချက်သောခါ၊ ဗြဟ္မဏာကော၊ ဆရာမြတ်မှာ၊ ဟောလတ်ရာကား၊ မဟာတေဇ၊ ဘုန်းတော်ဟိန်နှင့်၊ ထိန်ထိန်ပကော၊ မင်းလှဘုန်းကြွယ်၊ လွန်စည်ပင်၍၊ ရွှင်မညီးကော၊ သင်းထိုးပြည်တွင်၊ ရှိပေဘဝ၊ အကုသိုလ်လေ၊ ပိုမိုကြီးကော၊ ခွီးဖြစ်ခလို့၊ သီသတွင်ပြန်၊ ဦးခေါင်းခွံကို၊ ပင်သန်ရိပ်ဝန်း၊ မြညောင်ညိုလျှင်၊ မျိုကာလွမ်းလို့၊ ကုန်ခန်းဆောင်းလ၊ ရွက်ကျင်ပြန်၍၊ ဝိမှာန်တွင်းမှာ၊ လီပြင်းထသော်၊ ကိုင်းမခက်သံ၊ ဘယ်ညာလန်၍၊ လှုပ်ပြန်တုံကြာ၊ သို့တွက်တာကြောင့်၊ ရောဂါရလို့၊ လျှင်ဆွမကြာ၊ ဦးရစ်နာလေ၊ ရောဂါကောင်းရီး၊ ပင်ညောင်ညိုကို၊ ဖျက်ဖြိုလို့၍၊ မီးနှင့်လည်းတိုက်၊ ဖွီးဖွီးဖြူ၍၊ ပြာပုံဖြစ်လျှင်၊ စင်စစ်မှန်စွာ၊ ဤအနာမှာ၊ ကောင်းပါလိမ့်မည်၊ မင်းဘုရင်ကို၊ ဦးတင်မြှောက်လို့၊ လျှောက်လတ်ပေသော်၊ ဌာနေသီရိ၊ သင်းထိုးပြည်ဟု၊ အမည်ဟိကော၊ ဘုမ္မိသုဝံ၊ ရွှေတိုင်းဖောင်မှာ၊ မြရောင်လွမ်းကော၊ ညောင်နန်းထံသို့၊ လျှင်မြန်မကြာ၊ မြတ်ဗိုလ်တာဖြင့်၊ ရံကာပတ်ဝန်း၊ လိုနာဂါဖြင့်၊ ချီကာလှမ်းလို့၊ ထူးဆန်းတင့်တယ်၊ များလှသျှင်ရို့၊ ရွှင်မညီးကော၊ သင်ထိုးပြည်တွင်၊ ရောက်ပေတုံလစ်၊ ပင်ညောင်ညိုကို၊ လှုံဖြိုပစ်လို့၊ မီးတိုက်ပြီးထွေ၊ မိမိပြည်ကို၊ ပြန်သည့်ကာလ၊ သမုဒ်ကျယ်ကော၊ ပင်လယ်ဝတွင်၊ ပြင်းပြလီဟုန်၊ တိုက်လတ်တုံသော်၊ ဗလုံထိုးကြာ၊ ကျွက်ကျွက်ဆူ၍၊ ယက်ဖြူဆိုင်းကော၊ လှိုင်းကြီးထလို့၊ များလှရာထောင်၊ လိုများမြောင်နှင့်၊ ဘုန်းခေါင်စောထီး၊ စီးကာပျော်ရေ၊ လိုတော်ကြီးမှာ၊ ပျက်စီးမြတ်နှစ်၊ သမုဒ်ကျယ်ကော၊ ပင်လယ်မြစ်မှာ၊ ဧကရာဇ်ဘုန်းကြွယ်၊ သက်ခန္ဓာလေ၊ ရီမှာတုံးကော၊ ဆုံးလီရေလေး။

(၁၉) ဆုံးပျက်ပါကော၊ ရာဇမင်းလှ၊ နန်းစံလီကော၊ သတ္တိသနှင့်၊ သက်ကားငါးဆယ်၊ မြောက်နှစ်ကယ်တွင်၊ ရောက်သည်ကောဇာ၊ သက္ကရာဇ်ကို၊ တွက်စစ်ပါသော်၊ ဧကာတီအစ်၊ ကိန်းသင်္ချာလျှင်၊ မှန်စွာဖြစ်လို့၊ မြနှစ်ပုံချို့၊ မဟာဆွိကော၊ ဇာနိမှန်ငြား၊ ဘုန်းတော်ဖြာ၍၊ အာကာလွမ်းကော၊ စန္ဒရားဟု၊ ထင်ရှားကျော်မြောက်၊ ပြည်ရခိုင်မှာ၊ စဉ်မပျက်ဘဲ၊ ကိုးဆက်မြောက်တွင်၊ ပြတ်တောက်ပြီးထွေ၊ မြို့ပေသာမှာ၊ ထိုခါတုံးကော၊ ဆုံးလီရေဟု၊ ကျော့မေနမ၊ ပန်းဖြူအောင်လေ၊ ပျိုမောင်ချောကို၊ ပြောလတ်ကလျှင်၊ လှပဝင်းပြောင်၊ ပန်းဖြူအောင်က၊ ဇောင်လည်းတသွယ်၊ သီလိုရာကို၊ ခွဲကာခြမ်း၍၊ မီးမြန်းရေကား၊ တင့်တယ်သန့်ယုင်း၊ လှမေပျို၏၊ ပြောဆိုခြင်းနှင့်၊ မိုးတွင်းအခါ၊ မောင်ရို့ရွာက၊ ကျမ်းစာတတ်လှ၊ သက်ကြီးအိုကော၊ မောင်ညိုဘ၏၊ ပြောပြခြင်းရာ၊ ဝတ္ထုပုံမှာ၊ မူလျှင်ကွဲကော၊ နည်းနည်းကွာဟု၊ ဆိုခါကာလ၊ ကွဲခြင်းရာကို၊ ထောက်ကာပြလျှင်၊ ယုင်းပါရစီ၊ ရွှေရုပ်သွင်သို့၊ သဇင်ခက်ကော၊ မောင်သက်ဂီဟု၊ မေရွှီနမ၊ နှုတ်သံချိုနှင့်၊ ပြောဆိုပြလျှင်၊ မေလှပြောကျင်၊ ရာဇဝင်၌၊ ဘုရင်မင်းဖျား၊ ဘုန်းတော်ရောင်ဖြင့်၊ တောက်ပြောင်ရွမ်းကော၊ စန္ဒရားလျှင်၊ ကြီးမားကျယ်စွာ၊ မြစ်သီတာတွင်၊ နာဂါကွဲအက်၊ သက်ခန္ဓာလျှင်၊ ရီမှာပျက်ဟု၊ ဆိုချက်တဝ၊ သက်ကြီးအိုကော၊ မောင်ညိုဘကား၊ တေဇလျှံကြား၊ စန္ဒရားကို၊ နဂါးရာဇာ၊ နှစ်ယူကာဖြင့်၊ သဲချာသက်မျှ၊ ယဉ်နုနယ်၍၊ ရွယ်မကြီးကော၊ သမီးလှနှင့်၊ တူကွန်ဖြာ၊ ဘောဂပြည်လေ၊ ဌာနေရပ်မှာ၊ လက်ထပ်ခါဖြင့်၊ ဟိပါလီရေ၊ သက်ကြီးအိုကော၊ မောင်ညိုဘက၊ ပြောပြပေလို့၊ ဤသည်နှစ်ဝ၊ စကားလာမှာ၊ ခြားကွာကြဟု၊ မောင်ကပြောခါ၊ သိန်းကျော့ပေလေ၊ မေအလှမှာ၊ ယုင်းပြရာကား၊ ကမ္ဘာလောက၊ တိုင်းနိုင်ငံလေ၊ အနန္တတွင်၊ များစွဖြာဖြာ၊ ခပ်သိမ်းသူလေ၊ လူအများ၏၊ စကားမှာ၌၊ စဉ်လာတန်း၊ ပြောကြပေကော၊ မြို့ပြည်သုံးနှင့်၊ ရပ်သုံးရွာသုံး၊ နန်းလယ်တွင်မှာ၊ ဘုရင်သုံးဟု၊ ဆိုထုံးဟိရာ၊ ယခုမှာ၌၊ ဆိုကာထားကော၊ စကားလာလျှင်၊ ရာဇာမင်းသုံး၊ ဆန်းအယဉ်ကော။

နန်းစဉ်ထုံးဖြင့်၊ ရွှီဘုန်းထင်ရှား၊ စန္ဒရားကော၊ မင်းဖျားဘုရင်၊ ဘောဂပြည်လေ၊ ဌာနေနန်းမှာ၊ စံမြန်းရွှင်ဟု၊ ရီတွင်ဆုံးကြောင်း၊ အမိပွယ်ကို၊ ရိပ်ခြေစောင်းလျက်၊ ရှိဟောင်းစကား၊ ရာဇဝင်မှာ၊ စာတင်ထားလို့၊ ရှည်လျားနှစ်တာ၊ ခေတ်များစွာလျှင်၊ ကြာကာပြောင်းရွှံ့၊ နောက်နောင်လာကော၊ ပညာဟိဟု၊ ကေစိဆရာ၊ အဖြာဖြာရှိ၊ ကဗျာရတု၊ အေဆီဆို၍၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ ပြုစုသောခါ၊ စာနဂိုမှာ၊ အပိုသွင်းလို့၊ ရွှီးခြင်းရာကြောင့်၊ ပမာတင်အပ်၊ ရွှီသီဂီကို၊ ဖိုမှာနှောကော၊ ကြီးရောစပ်ယောင်၊ နောက်ထပ်တဖြာ၊ ဥပမာနှင့်၊ တူစွာသဘော၊ မုယောတန်လေ၊ ဆွမ်းဆန်ဖွီးမှာ၊ ကြွက်ချိုးရောယောင်၊ အဟောရှိလွန်၊ သမိုင်းမှန်မှာ၊ ပိုလျှံမှသာ၊ လူများစွာရှိ၊ နာသာငြားအောင်၊ နဂါးနန်းဘုံ၊ ယခုဆိုကော၊ ထိုမင်းဖျားမှာ၊ စံစားလှုံဟု၊ တဖုံတနည်း၊ ရာဇဝင်မှာ၊ စာတင်ကဲ့လို့၊ မှားလွဲပိုလွန်၊ ရွှီးထားဟန်ကို၊ ပန်းတန်ယဉ်နွဲ့၊ မောင်ပျိုဖြူမှာ၊ မယုံကဲ့နှောင့်၊ ထိုသည့်ထုံးမူ၊ အလုံးစုံကို၊ ယုံသူတချို့၊ မယုံသူလေ၊ လူတချို့နှင့်၊ နှစ်မျိုးကွဲပြား၊ ပြည်ရခိုင်လေ၊ မဏ္ဍိုင်တွင်းမှာ၊ အငြင်းပွားရေး၊ အမှားအမှန်၊ သီစီရန်ကို၊ တဖန်နည်းငယ်၊ နတ်ဆင်းယောင်သို့၊ မောင်ပန်းကုံးကို၊ ယှင်းအုံးမည်လေ၊ ကြာရှည်နှစ်တာ၊ ဟိသောခါတွင်၊ မဟာစောထီး၊ ပြင်းအာကာနှင့်၊ မင်းဘာကြီးလျှင်၊ ထိန်ညှိတေဇာ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ပိုင်စံမိုးလို့၊ အုပ်စိုးခါတွင်၊ ရာဇမာင်းဘုန်း၊ နန်းရိပ်မြိုင်မှာ၊ လက်ကိုင်သုံးကော၊ တိုင်းလုံးကျော်စွာ၊ ဆီးဆရာဟု၊ ကြီးစွာဂုဏ်ဟိတ်၊ သီတင်းပုန်ကော၊ နန်းတံဆိပ်နှင့်၊ ပဏ္ဍိတ်ကျော်ခေါင်၊ ဓာတ်များစွာကို၊ ခွဲကာစမ်းကော၊ ပေါ်ထွန်းအောင်လျှင်၊ နောက်နောင်ရှည်လျား၊ ရခိုင်ပြည်မှာ၊ လူငယ်များရှိ၊ သိကြားစီမူ၊ ဆန်းတဖန်လေ၊ ကျမ်းဂန်ပြုကော၊ ဓာတုစိန္တာ၊ အမည်ဆိုကော၊ ထိုသည်ကျမ်းက၊ ညွှန်းပြရာတွင်၊ ကမ္ဘာမဟီ၊ ကုန်းထက်မြို့မှာ၊ တူညီကျက်စား၊ သတ္တဝါလေ၊ ထောင်ရာများနှင့်၊ လူသားတတန်၊ တိရိစ္ဆာန်ရှိ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ရပ်၊ တည်မြဲပြန်၍၊ ရှင်သန်လတ်အောင်၊ နှစ်စပ်များစွာ၊ ဤကမ္ဘာတွင်၊ ဇီဝါဓာတု၊ တွင်ခေါ်ပေ၍၊ ငွေ့ရည်လွှတ်ကော၊ ဓာတ်တစုလျှင်၊ လီထုတွင်းမှာ၊ ပေါင်းစပ်ခါဖြင့်၊ ပြန်ခါဟိလတ်၊ ခုဆိုပေကော၊ ထိုသည်ခါတိုက်၊ များလတ်စုံစွာ၊ သတ္တဝါလေ၊ ကမ္ဘာလူသား၊ တိရိစ္ဆာန်လေ၊ ပိုးနံ့များနှင့်၊ မြို့ဖားမကြွင်း၊ နာခါတ်ကူ၍၊ စုပ်ယူလျှင်းကော၊ နှလုံးတွင်းသို့၊ သွင်းရမှသာ၊ ရုပ်နှင့်နာမ်မှာ၊ မှန်မလွဲကော၊ တည်မြဲရာ၏၊ ဇီဝါဓာတု၊ ငွေ့ရည်ပျိုကော၊ ထိုခါတစုလျှင်၊ ရီထုအောက်ဆိုင်၊ လီဝါယာနှင့်၊ သွင်းကာဖောက်ကော၊ မရောက်နိုင်၍၊ တောမြိုင်ကျက်စား၊ တိရိစ္ဆာန်ကော၊ ပိုးနံ့များနှင့်၊ လူသားရှိသည်၊ ရီအောက်မှာလျှင်၊ ခန္ဓာသက်ကော၊ ဆုံးပျက်တေဟု၊ အတည်တကျ၊ ဓာတ်ကျမ်းမှာလျှင်၊ ရွှီးကာပြုလို့၊ ဘောဂဌာနေ၊ ရီအောက်မှာ၌၊ တည်ကာထားကော၊ နဂါးပြည်တွင်၊ ဘုန်းကြွယ်မင်းဖျား၊ တအေကာမှာ၊ တေဇာလွှမ်းကော၊ စန္ဒရားလျှင်၊ နဂါးသမီး၊ နန်းဘုံယံမှာ၊ လှစံသီးနှင့်၊ ပျော်ဖိုးစမ္မိယံ၊ ဟိပ်ရေဟု၊ ဆိုပေတုံငြား၊ ယုတ္တိယုတ္တာ၊ မဟိပါဘဲ၊ ဆိုရာများကို၊ ပျိုထွားပန်းဖြူ၊ ကြားပြန်တုံလည်း၊ မယုံပါဘဲ၊ ရှိစာဆိုရို့၊ အပိုချဲ့လို့၊ ရွှီးခဲ့သည်သာ၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ ပျိုမေချောက၊ ပြောသောခါတွင်၊ ဝမ်းသာရွှင်ပြ၊ ပန်းဖြူအောင်လေ၊ ပျိုမောင်ချောမှာ၊ သဘောကျလို့၊ နှမကျော့ဝေ၊ ယုတ္တိဖြာ၍၊ ရှည်ကြာလှအောင်၊ ယှင်းပြပေ၍၊ မောင်ဝေထင်လင်း၊ ဤပုစ္ဆာကို၊ သက်ကင်းလို့၊ ယှင်းလတ်ပါပြီ၊ နောက်ဆက်ခါဖြင့်၊ ကြောင်းရာများကို၊ ကြားရစီဟု၊ ဆိုလီပြန်ကော၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ မေအလှမှာ၊ မျက်စချိုမော၊ သမိုင်းစဉ်ကို၊ စဉ်မပျက်အောင်၊ ဆက်လို့ပြောရေး။

(၂၀) ဆက်ပြောပြန်ကော၊ လှိုမြန်စီးကာ၊ ဖီးရန်စွယ်ကို၊ ကာကွယ်ပြုဖို့၊ ရှိဦးလာကော၊ သေနာမတ်စစ်၊ စွမ်းရည်သန်ကော၊ ထမ္မရာဇ်လျှင်၊ လျှပ်စစ်လီယောင်၊ မီးခိုးမှောင်သို့၊ တိမ်တောင်ညိုမြ၊ သမုဒိကျယ်ကော၊ ပင်လယ်ဝတွင်၊ မြင်ရတုံပြန်၊ သံကျော်ကျော်နှင့်၊ အော်ကာဟစ်လို့၊ ပြောလိုက်ဟန်ကား၊ လှိုမြန်တော်သား၊ ရှိတပ်ချီကော၊ ဝိုလ်ခြံများရှိ၊ ကြီးမားလှစွာ၊ အဏ္ဏဝါလေ၊ သီဒါတွင်းမှာ၊ လီပြင်းလာမည်၊ သို့ဖြစ်ပေ၍၊ ခုပယ်လျှင်လျား၊ စီးလာပြန်ကော၊ လှိုမြန်များကို၊ တအားခတ်ကာ၊ မြစ်ကမ်းယံကို၊ အမြန်ကပ်အောင်၊ ကူးခတ်ပါဟု၊ သေနာဦးစီး၊ ဟစ်အော်ကာဖြင့်၊ အာကာပီးသော်၊ လှိုကြီးလိုငယ်၊ စီးကြပေကော၊ စစ်သည်စစ်မှူး၊ မြစ်ကမ်းယံသို့၊ အားမာန်တင်းကော၊ အပြင်းကူးလို့၊ အားလုံးစုံစွာ၊ ရောက်သောခါတွင်၊ လွန်စွာပြင်းလစ်၊ သမုဒိကျယ်ကော၊ ပင်လယ်တွင်းမှာ၊ လီပြင်းတိုက်လို့၊ မဖြစ်အန္တရာယ်၊ ရဲမက်တော်လေ၊ ဖော်တသင်းမှာ၊ လွတ်ကင်းချေ၍၊ ထိုသည်ကာလ၊ လီပြင်းဟုန်လေ၊ ရပ်တုံကလျှင်၊ သေနမဟာ၊ မင်းရာဇာကို၊ မျှော်ကာစောင့်လျက်၊ ထိုနီရာတွင်၊ ထွက်ခါစစ်ကော၊ ခုနှစ်ရက်ထိ၊ ကုန်းနှင့်ရီစပ်၊ မြစ်ကမ်းသာမှာ၊ ခြံရာထပ်အောင်၊ ရှာလတ်သောခါ၊ ဘုန်းရောင်ဖြာကော၊ ရာဇာတုလွတ်၊ စီးကာပျော်ကော၊ လှိုတော်မြတ်လျှင်၊ ကွဲပြတ်ပိုင်းကာ၊ သမုဒိရီလေ၊ ကမ်းခြံစပ်မှာ၊ တို့လတ်ပါသော်၊ ထိုခါပြီးမှ၊ ပြည်ကြီးသျှင်လေ၊ သဇင်ကုံးကို၊ အဆုံးချလို့၊ တိုင်းမအောင်ချာ၊ မြို့ဝေသာကို၊ ပြန်လာတုံကြ၊ အာဂျိတ်ဆိုကော၊ ထိုသည်ကျွန်းက၊ စခန်းချလျက်၊ စန္ဒဒေဝီ၊ မဟေသီဟု၊ ကျော်ညီထင်ရှား၊ ရွှီနန်းတော်မှာ၊ စံပျော်ဟိကော၊ မိဖုရားကို၊ လျှင်လျားတလီ၊ ကြောင်းခြင်းဟန်ကို၊ တမန်များနှင့်၊ လျှောက်ကြားစီသော်၊ ဒေဝီအလှ၊ ဆွဆွခုန်၍၊ ယမ်းပုံထံမှာ၊ မီးခဲကျသို့၊ ဒေါသဖြစ်ကာ၊ အကောက်ကြံ၍၊ စိတ်မာန်ပြင်းနှင့်၊ ပြောခြင်းရာကား၊ ရာဇာဘုန်းကြွယ်၊ သင်းထွီးပြည်သို့၊ လားမည်ပြုခါ၊ စကားဆိုလျှင်၊ မေကိုညွှန်းကော၊ သုံးခွန်းမှာရေ၊ ပြည်ရွာထံမှောက်၊ မောင့်သက်နံလျှင်၊ ပြန်မရောက်က၊ မင်းမြောက်အံ့ဘုံ၊ အလောင်းရှာသော်၊ မောင်သာဆင်လတ်၊ နုရရတ်ကော၊ လက်စွပ်နှင့်မူ၊ တန်သောသူကို၊ မင်းမူစီအပ်၊ နောက်တဖန်လျှင်၊ ပြောပြန်လတ်ကော၊ လက်စွပ်တန်သူ၊ အဖန်ဖန်လျှင်၊ ရှာကြံကြံ၍၊ မရမူလျှင်၊ ရွှီဘုံနန်းထဲ။

မောင်လျှင်ကိုင်ကော၊ နန်းစဉ်လှဲကို၊ ဆွဲကာလွယ်ကူ၊ တင်နိုင်သူကို၊ မင်းပြုပါစီ၊ နောက်တလီလျှင်၊ မှာသည်စကား၊
ညာနန်းစံမှာ၊ သန္ဓေသားကို၊ မြင်ဖွားတုံပြန်၊ အရွယ်တန်ကော၊ နိုင်ငံတိုင်းမ၊ ဖအဓိလေ၊ ရှိကြငှန်းကို၊ စံမြန်းရယောင်၊
လှမေခေါင်မှာ၊ ကြံဆောင်မစ၊ သားသက်ဂီကို၊ ပီးလီရမည်၊ နန်းဘုံသာမှာ၊ အာဏာမှတ်လို့၊ မိန့်လတ်တေခါ၊ အမစွာလေ၊
သေနာပတိ၊ မတ်မဟာလျှင်၊ ရာဇာပါးမှာ၊ ခစားဟိလို့၊ ကြားသိလတ်ရာ၊ မင်းမြတ်စွာနှင့်၊ ငါရာစင်စစ်၊ လုံးရပ်ညီကော၊
တူသည်ဖြစ်၍၊ ရှိနှစ်သိဂီ၊ ရတနာလေ၊ ရာဇာလက်စွပ်၊ သူလက်ကြွယ်မှာ၊ တန်မည်မှတ်လို့၊ မင်းမြတ်ကိုသာ၊ အဏ္ဏဝါတွင်၊
လွန်စွာရက်စက်၊ ရုပ်ခန္ဓာကို၊ ဖျောက်ခါဖျက်လို့၊ အရှက်မဟိ၊ မင်းပြုရန်ဟု၊ စိတ်ကြံဟိကော၊ ဆိုးဘိယုတ်မာ၊ မတ်မိစ္ဆာလျှင်၊
လိမ်ကာလှည့်လျှက်၊ အကောက်ဉာဏ်နှင့်၊ တမန်ဆက်ဟု၊ သွက်သွက်လည်းခါ၊ စိတ်မာန်ပါ၍၊ ကမ္ဘာမကြို၊ ငါမသိကော၊ မနီစီရ၊
မြို့တိုင်းပြည်က၊ နှင်မည်ပဟု၊ မေလှတောင်ညာ၊ ကြိမ်းပါးရာကို၊ သေနာထွတ်ထား၊ မတ်တော်ဝန်မှာ၊ နာခံပြင်းအောင်၊
သတင်းကြားလို့၊ ရက်အားလည်းကြီး၊ တိုင်းမြို့ခွင်က၊ ကြင်မယားနှင့်၊ သားသမီးကို၊ ခေါ်ပြီးယူလျက်၊ စစ်သေနာနှင့်၊
မြစ်ညာထက်ကို၊ ဆန်တက်စီးစွာ၊ သင့်မြတ်ရာမှာ၊ မြို့ရွာတည်ချ၊ များငိုလ်ခြံနှင့်၊ နီလီကြသော်၊ တိုင်းမအောင်ချာ၊
မြို့ဝေသာမှာ၊ ရာဇာကင်းဘိ၊ ဆောင်ချက်လယ်ကော၊ ရဝေတွင်းမှာ၊ မင်းမဟိသော်၊ မူးကြီးမတ်ရာ၊ အဖြာဖြာနှင့်၊
တောင်ညာထွတ်ထား၊ ညီလာဝင်၍၊ တိုင်းပင်ငြားလို့၊ စန္ဒရားမင်းမွန်၊ အပ်ခွဲပြန်ကော၊ ပြည်တန်ဖိုးမြတ်၊ ရောင်ဝင်းစိုကော၊
ထိုလက်စွပ်နှင့်၊ စမ်းသပ်ပြီးခါ၊ မြို့ဝေသာတွင်၊ ပတ်ကာလည်လှည့်၊ အကြိမ်ကြိမ်လျှင်၊ အိမ်မလွတ်အောင်၊ စွပ်လို့ကြည့်လည်း၊
ဝင်းလဲ့ထိန်လျှံ၊ လက်စွပ်ပျံနှင့်၊ တန်သူမဟိ၊ ရက်လကြာအောင်၊ ရှာမတို့သော်၊ မြို့ကြီးကမ္ဘာ၊ တောရပ်ရွာတွင်၊
လည်ကာပတ်ထွေ၊ မင်းလောင်းလျာကို၊ ခါမပြတ်ကော၊ ရှာလတ်တေလေး။

(၂၁) ရှာလတ်မယေတုံကြ၊ မြရောင်ဂီ၍၊ နဒီမြစ်ကော၊ ဂစ္ဆပဟု၊ နာမတွင်စွာ၊ ထက်အညာသို့၊ တက်ကာချီလှမ်း၊ ရက်မခြာဘဲ၊
လက်ယာကမ်းတွင်၊ စုံစမ်းပြီးခါ၊ အရွာရွာမှာ၊ ခါခါပတ်လှည့်၊ လူများစွာ၏၊ လက်မှာစွပ်ကော၊ ဝတ်လို့ကြည့်လည်း၊
ဝင်းလဲ့ရောင်လျှံ၊ လက်စွပ်ပျံနှင့်၊ တန်သူမရ၊ မတ်ထိုထိုမှာ၊ ရှိကိုမှန်းကော၊ လှမ်းလို့ကြသော်၊ ညိုမြရီမှောင်၊ မီးချောင်းခေါင်ကော၊
မြောင်တောင်ဖျားက၊ ပါးများစွာကို၊ ထမ်းလာငြားကော၊ မြိုသားဖဟု၊ အမရတူ၊ အမရကူနှင့်၊ ပဲဖြူတွင်မှတ်၊ သုံးယောက်လူကို၊
ခေါ်ယူလတ်၍၊ စွပ်ကြည့်တုံပြန်၊ သုံးယောက်ဝယ်၏၊ လက်ကြွယ်များမှာ၊ အားလုံးတန်လို့၊ မြင်ပြန်တုံကြ၊ မတ်များစွာနှင့်၊
လာသူများမှာ၊ လွန်အားရ၍၊ တိုင်းမချက်ချာ၊ မြို့ဝေသာကို၊ ခေါ်လာပြီးမှ၊ အမရတူကို၊ ထီးဖြူအောက်မှာ၊ မင်းမြောက်ကြလို့၊
ညီလှဖြစ်သူ၊ အမရကူကို၊ ဆောင်ယူခြားသီး၊ အိမ်ရှိစံကော၊ နန်းရံပီး၍၊ အိမ်ရှိရာဇာ၊ မင်းညီစင်မှာ၊ မြင်မဝကော၊ သားလှပဲဖြူ၊
ချစ်သိအူကို၊ ခေါ်ယူတထပ်၊ မြောက်ဦးရွာမှာ၊ ကောင်းစွာထားကော၊ ပိုင်စားအပ်လို့၊ နန်းမြတ်စံကာ၊ သုံးနှစ်ကြာသော်၊
ရာဇာထိုမင်း၊ အမရကူလေ၊ ညိုဖြူရင်းကို၊ စိတ်တွင်းတမူ၊ နန်းထီးဖြူကို၊ လူယူမည်မှတ်၊ ဝင်ဉာဏ်နှင့်၊ အကြံများကော၊
လှည့်ဖျားသတ်လို့၊ စံလတ်သည်ဖြစ်၊ ခုနစ်နှစ်တွင်၊ ပြောင်းလိုက်ခန္ဓာ၊ စုတေ့ပါ၍၊ နောက်မှာတမူ၊ နန်းမို့ယူကော၊ ပဲဖြူစံပေ၊
နန်းသက်ဝေကား၊ တဆယ့်ခုနစ်၊ စံပြီးခါတွင်၊ ခန္ဓာတုံးကော၊ ဆုံးသည်ဖြစ်၍၊ တနှစ်ကြာဘိ၊ မြို့ဝေသာလေ၊ ပြည်ရွာတွင်းမှာ၊
မင်းမဟိကော၊ ကြွင်းဘိတုံထ၊ ဝေသာပြည်၏၊ ကြာသည်နှစ်ကို၊ တွက်စစ်ပြသော်၊ လေးရာခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ကယ်၍၊
တသေ့မှတ်ပါ၊ နှစ်ကောဇာကား၊ တရာ့ငါးဆယ်၊ ခြောက်ခုကယ်တွင်၊ ရှိပြည်အောင်ချာ၊ မြို့ဝေသာကို၊ ရိုခါပိုင်ငြား၊
မင်းဘုရင်လေ၊ ဘုန်းအင်ထွန်းကော၊ စန္ဒရား၏၊ သားလှသက်နှင့်၊ ပြုတိုင်းဘုံက၊ ငတုံမင်းလျှင်၊ များခြင်းလီလီ၊
သောင်းထိဂီအောင်၊ ဝိုလ်ခြံပေါင်း၊ ဖအဓိကို၊ ရစီကြောင်းနှင့်၊ လာတောင်းသောခါ၊ မတ်များစွာနှင့်၊ မာတာလုနတ်၊
နန်းထီးဖြူကို၊ အကုန်အပ်သော်၊ သားမြတ်သံချာ၊ မင်းရာဇာလျှင်၊ ဝေသာကြငှန်း၊ ဖမင်းစံကော၊ ဘုံပျံနန်းမှာ၊ စံမြန်းတုံရာ၊
တရံခါတွင်၊ ရာဇာဘုရင်၊ စိတ်မရွှင်ကော၊ အယင်ချီကာ၊ ထွက်ကြွလာ၍၊ သိဂီနဒီ၊ မြစ်ကမ်းခြံသို့၊ ရောက်လီကြပေ၊ စမ္ပဝေဟု၊
အမည်ဆန်းနှင့်၊ မြို့နန်းတည်လို့၊ ထိုစဉ်ကစ၊ သမယကော၊ ကာလနောက်ဝယ်၊ မြို့ဝေသာမှာ၊ ရာဇာကင်းကော၊
သံဖျင်းရေလေး။

(၂၂) သံဖျင်းပေကော၊ ဤဝယ်တခန်း၊ ရပ်ပြီးခါလျှင်၊ ရှိမှာဆန်းသော်၊ မြို့နန်းဌာန၊ စမ္ပဝေကို၊ တည်သည်ကစ၊ သံချိုချိုနှင့်၊
အတိုရုံးကော၊ ကုံးလို့ပြမည်၊ ရာဇာမှန်ကင်း၊ ပြည်တိုင်းဘောင်မှာ၊ ဘုန်းရောင်လင်းကော၊ ငမင်းငတုံ၊ မဟာဆွီလေ၊
သာဂီဘုန်းမှာ၊ စုရုံးများစွာ၊ အတန်တန်ကော၊ မတ်ဝန်များရှိ၊ ခစားကာဖြင့်၊ တရာ့ငါးဆယ်၊ ခြောက်ခုကယ်၍၊
ရောက်သည်သက္ကရာဇ်၊ ထိုအခါလေ၊ သိဂီမြစ်တွင်၊ မြို့သစ်တည်လျက်၊ တွင်အမည်ကော၊ စမ္ပပုဂ်မှာ၊ နန်းတက်တုံပြန်၊
မြင့်ရှည်ကြာ၍၊ ခန္ဓာယွန်းကော၊ နတ်နန်းစံသော်၊ တဖန်နန်းတက်၊ ဆက်ခံကာဖြင့်၊ စဉ်လာမြောက်ကော၊
ဆယ့်ခြောက်ဆက်တည်း၊ ရှိတွက်သချာ၊ စကာတည်၍၊ ကြာရှည်လျားကော၊ မြို့သက်မှာကား၊ သုံးရာကိုးနှစ်၊ သက္ကရာဇ်ကို၊
တွက်စစ်ပြန်သော်၊ လေးရာကျော်၍၊ စွန်းပေါ်ခြောက်ဆယ်၊ ငါးခုကယ်တွင်၊ ဌာနေကနက်၊ မင်းနီပြည်လေ၊ စမ္ပပုဂ်မှာ၊
နန်းတက်စံဟိ၊ အဆုံးစွန်တွင်၊ ဘုန်းကံဖျင်းကော၊ မင်းပတိကို၊ သောင်းထိဂီကာ၊ ဣရိပါသည်၊ လက်ယာမင်းနန်၊

လက်ရုံးထောင်၍ ရအောင်တိုက်ကေ၊ သိမ်းပိုက်ပြန်၍ အလွန်သာစည်၊ မြို့ပရိမ်ဟု၊ အောင်မည်ဆန်းကေ၊ ထီးနန်းတည်လို့၊ စံပေကြရာ၊ ထိုမြို့မှာပင်၊ စဉ်ကာစိုးမြောက်၊ မင်းများစွာကို၊ ရွှိကာတွက်ကေ၊ သူ့စံဆက်ရောက်၏၊ ထိုနောက်တသွယ်၊ မြို့သက်ဝယ်ကား၊ လေးဆယ့်ကိုးနှစ်၊ ကိန်းသင်္ချာလေ၊ အမှန်ဖြစ်လို့၊ သက္ကရာဇ်ငါးရာ၊ တခုမှာတွင်၊ ပြိုကာပျက်ပြုန်း၊ မြို့ပရိမ်လေ၊ ရွှိကာနက်မှာ၊ မင်းဆက်တုံးဟု၊ ချိုပြုံးမျက်နှာ၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ လှမေချောမှာ၊ ပြောသောခါလျှင်၊ ဆင်းဝါရူပ၊ ပန်းဖြူအောင်လေ၊ ပျိုမောင်လှက၊ နမပန်းနွယ်၊ လှဆန်းကြယ်၏၊ ပြောသည်စကား၊ ပေါင်းဖြာဖြာလေ၊ ကြောင်းရာများကို၊ မှတ်သားပြီးလျှင်၊ အဆောင်လယ်မှာ၊ မောင်ကြည်နူးကေ၊ ကျေးဇူးတင်ရေ၊ နောက်တွင်တပ၊ သမိုင်းခံနှင့်၊ မှန်သမျှကို၊ မြွက်ဟချိုသာ၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ လှမေချောမှာ၊ ဆက်ပြောပါဟု၊ ဝါစာချိုပြား၊ ပျိုနှောင်းစွန်ကို၊ တောင်းပန်ငြားက၊ စကားဆက်ခါ၊ မေအပျိုမှာ၊ မောင်ကိုထပ်လို့၊ ပြောလတ်ရာကား၊ အောင်ချာကြငန်း၊ မြို့ဌာနီလေ၊ ပရိန်နန်းမှာ၊ သက်တန်းကုန်ခါ၊ ညှိုးမိုန်ပါ၍၊ နောက်မှာတခြား၊ မင်းပုန်းစားလျှင်၊ တည်ထားစံမြောက်၊ ခြိတ်မြို့ဝယ်၌၊ စိုးသည်မင်းကို၊ စာရင်းကောက်လျှင်၊ ထီးအောက်ပျော်ရွှင်၊ ကြိမ်ဖန်ဖန်လေ၊ စံမပျက်ကေ၊ ဆယ်ဆက်ပင်တည်း၊ နောက်လျှင်တဖြာ၊ မြို့သက်မှာကား၊ အဋ္ဌစာရ၊ နှစ်ကောဇာကို၊ တွက်ခါပြသော်၊ ငါးရာငါးဆယ်၊ နှစ်ခုကယ်တွင်၊ နတ်ပြည်တန်း၊ ခြိတ်မြို့ဝယ်တွင်၊ ထီးစည်ပျက်ကေ၊ မင်းဆက်တုံးလို့၊ ပြိုင်နန်းမမြင်၊ မင်းရွှီသင်မှာ၊ ဂုဏ်အင်မချို့၊ များအိမ်ခြံနှင့်၊ ပရိမ်မြို့ကို၊ ထပ်လို့တည်ပြန်၊ နန်းဘုံဆောင်မှာ၊ ဘုန်းရောင်ပကေ၊ အစစ၍၊ တဖန်နောက်မှာ၊ ငနလုံးကေ၊ အဆုံးကျအောင်၊ ရာဇဆယ်ဆက်၊ စံမြန်းလုံကေ၊ ဂုဏ်မချို့ဘဲ၊ မြို့အသက်ကို၊ ရွှိတွက်တုံပေ၊ ခါအညီလေ၊ ကြာသည်ဖြစ်ကေ၊ နှစ်ခြောက်ဆယ်လေ၊ တသွယ်မှတ်ပါ၊ ရောက်ကောဇာကား၊ ခြောက်ရာတဆယ်၊ နှစ်ခုကယ်တွင်၊ ဂုဏ်ရည်တောက်ထွန်း၊ အောင်ချက်မြို့လေ၊ ပရိမ်နန်းမှာ၊ ဆုံးခန်းတိုင်ထွေ၊ မင်းရာဇာနှင့်၊ ကင်းကွာပြီးကေ၊ ပျက်စီးရေလေး။

(၂၃) ပျက်စီးပါကေ၊ ထိုခါကာလ၊ ဘုန်းတော်ရောင်ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ပကေ၊ မင်းလှရာဇာ၊ မည်သညာမှာ၊ အလော်မာဖြူလောင်းကြက်ပြည်ကို၊ တည်တံ့လစ်ကေ၊ နန်းစိုက်ထူလျှက်၊ မင်းမူသည်မှာ၊ နောက်ဆက်ခံ၍၊ နန်းစံများကို၊ တွက်ငြားကလျှင်၊ ရာဇနွယ်မြောက်၊ ထီးအောက်ဝယ်၌၊ စံမျှယ်ခွဲကေ၊ တဆယ့်ခြောက်တည်း၊ မှတ်လောက်တဖြာ၊ နှစ်ထွေထွေကို၊ စစ်ချေတွက်ကေ၊ မြို့သက်မှာကား၊ ရာဇာစောမွန်၊ သူရတန်မှာ၊ နီပြန်သည်ဖြစ်၊ ထိုမှပြန်၍၊ စံနှစ်နှစ်နှင့်၊ ပေါင်းလိုက်မလွဲ၊ တရာကယ်၍၊ ငါးဆယ့်လေးဟု၊ အမြဲမှတ်ပါ၊ ရောက်ကောဇာလျှင်၊ ခုနစ်ရာကိုးဆယ်၊ နှစ်ခုကယ်တွင်၊ ဘုန်းကြွယ်စောမွန်၊ လောင်းကြက်မည်ကေ၊ ရွှီပြည်ရပ်ကို၊ စွန့်လွှတ်ပြန်၍၊ ဂုဏ်ဂုမ်ကဲမိုး၊ ဆောင်ဘုံယုံနှင့်၊ အလွန်ထူးကေ၊ မြောက်ဦးမြို့ကို၊ ဆောက်လို့တည်ပြန်၊ လှတင့်တယ်ကေ၊ မြို့ပြည်သစ်မှာ၊ သုံးနှစ်စံလို့၊ နတ်ထံပြောင်းကြွ၊ မင်းဘုန်းသန်ကေ၊ စောမွန်ကပင်၊ စ၍ရွှီတွက်၊ မင်းတန်တန်လျှင်၊ နန်းစံခယ့်ကေ၊ ဆယ့်နှစ်ဆက်တွင်၊ မြို့သစ်မှန်စွာ၊ နှစ်တရာနှင့်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ သူ့စံရာကယ်၍၊ ကိုးဆယ်နှစ်တွင်၊ တခေတ်ကုန်ဆုံး၊ ရှိဦးစံကေ၊ စောမွန်ဆက်မှာ၊ နန်းသက်တုံးလို့၊ ပျက်ပြုန်းသောခါ၊ နောက်တဖြာကေ၊ ရာဇာစောထီး၊ ဘုန်းတေဇာနှင့်၊ မင်းဘာကြီးလျှင်၊ နန်းထီးနိုင်ငံ၊ ချုပ်အချာဖြင့်၊ အုပ်ခါမိုးလို့၊ စိုးလတ်ပြန်၍၊ စောမွန်ရာဇာ၊ ရှိဦးဆောင်၍၊ တည်ထောင်ခကေ၊ လှပတင့်တယ်၊ နန်းသိင်္ဂီနှင့်၊ ရောင်ဝါမြူးကေ၊ မြောက်ဦးပြည်ကို၊ ကြာရှည်နောက်နောင်၊ လွယ်တကူနှင့်၊ ရန်သူပျက်လို့၊ မပျက်နိုင်အောင်၊ မြင့်ခေါင်ကြီးကျယ်၊ ကျောက်အုင်ခံ၍၊ ရန်မဆိုင်းအောင်၊ တံတိုင်းတည်လို့၊ ပြင်ဝယ်တထပ်၊ ကျုံးတန်တန်ဖြင့်၊ ဝိုင်းရံပတ်၍၊ သေသပ်ခိုင်မာ၊ မြို့နန်းဘုံ၏၊ လုံခြုံမှုကို၊ ပြုပြီးခါတွင်၊ မင်းဘာစောဘုန်း၊ ရှိရာဇာရို့၊ နန်းရာကုန်းကို၊ ပြိုင်နူးဖက်ကွာ၊ အဆန်းဖန်၍၊ မွမ်းမံမှုကို၊ ပြုပြီးခါတွင်၊ သီဂီရွှီနန်း၊ မိုးအဆောင်မှာ၊ ကိုးခေါင်ယွန်းနှင့်၊ ရွှီနန်းလွတ်ယုံး၊ အတွင်းဝန်နှင့်၊ ပြင်ဝန်များကေ၊ တရားယုံးက၊ ခွန်ထုံးသပြာ၊ ပေါင်းများစွာကို၊ ရှည်ကြာကောင်းနိုး၊ ထက်အခေါင်မှာ၊ သံနှောင်တွဲကေ၊ သရဲမိုးလို့၊ မင်းမျိုးစံအိမ်၊ မတ်ဝန်အိမ်နှင့်၊ နောင်အိမ်ချုပ်တန်း၊ ကုန်းအောက်ခြံမှာ၊ စီကာတန်းလျှက်၊ မင်းခန်းတန်တန်၊ ကျင့်ဆယ်ဖြာနှင့်၊ မင်းဘာကြီးမှာ၊ နန်းထီးစံ၍၊ နိုင်ငံကောင်းကျိုး၊ သာသနာနှင့်၊ ဘာသာကျိုးကို၊ သယ်ပိုးဆောင်လစ်၊ နန်းသက်ဝေလေ၊ နှစ်ဆယ်နှစ်တွင်၊ စွန့်ပစ်ပြည်ရွာ၊ မင်းရာဇာမှာ၊ ခန္ဓကာယ၊ ချုပ်ပျက်ပြန်၍၊ နတ်ထံကြွသော်၊ သားလှနန်းပိုင်၊ မြီးမြစ်တိုင်အောင်၊ စဉ်ကာစိုးမြောက်၊ မင်းစနီပါ၊ တွက်ရွှီထောက်သော်၊ ကိုးယောက်ရာဇာ၊ မြို့သက်မှာကား၊ တရာခုနှစ်၊ ရက်နှစ်ဆယ်လျှင်၊ လွန်သည်ဖြစ်၏၊ သက္ကရာဇ်ကောဇာ၊ တထောင်မှာတွင်၊ မိုန်ကာဆိတ်သည့်၊ နွယ်မဟာလေ၊ မင်းဘာဆက်မှာ၊ နန်းပျက်ဆုံးသော်၊ တိုင်းလုံးကျော်ပြန်၊ ပညာဉာဏ်နှင့်၊ စွမ်းအင်ပြည့်ဝ၊ ကုသလကေ၊ နရပတိ၊ အရာရာတွင်၊ လိမ္မာတတ်ကေ၊ မတ်ကပိကို၊ ဖြူထီးမိုးကာ၊ ဘိသိက်ထူ၍၊ ဆောင်ဘုံအောက်မှာ၊ မင်းမြောက်ကာဖြင့်၊ ပြည်ရွာစိုးလစ်၊ ခုနစ်နှစ်လျှင်၊ မင်းဖြစ်တုံထာ၊ နောက်တဖန်လျှင်၊ စိုးပြန်ရကေ၊ ဓမ္မရာဇာ၊ နန်းစံမှာလည်း၊ ရှည်ကြာခုနှစ်၊ သက္ကရာဇ်ကို၊ တွက်စစ်ခါဝယ်၊ တထောင်ကယ်၍၊ တဆယ့်လေးခု၊ တိုင်းဌာနီလေ၊ ပြည်မြောက်ဦးတွင်၊ လက်ရုန်းပညာ၊ ဘုန်းရောင်ဖြာကေ၊ စန္ဒသုဓမ္မ၊ ကြက်သရီနှင့်၊ တက်နီကြွသို့၊ ရာဇာဘုရင်၊ ယခုခါတွင်၊ သီဂီနန်းမှာ၊ စံမြန်းရွှင်ဟု၊ ပျိုခင်လှနတ်၊ ရာဇဝင်မှာ၊ စာတင်ထုံးကို၊ အဆုံးသတ်လို့၊ တန်ရပ်ပြီးခါ၊ မောင်ရို့မှာလျှင်၊ လွန်စွာရီးလှ၊ မြောက်ဦးပြည်က၊ လာပေရ၍၊ တူကွနှစ်ဖြာ၊ ခြီလက်နာ၍၊ ညောင်းညာလိမ္မည်။

စက်မှုရာမှာ၊ ကောင်းစွာမှီတဲကော၊ အိပ်ကြပေဟု၊ ဆိုပေပြီးမှာ၊ သိန်းကျောဝေနှင့်၊ မငွေလှလည်း၊ ထ၍ပြန်ကာ၊ ကိုယ့်အိပ်ရာမှာ၊
ဝင်မှိတ်မသွေ၊ သန်းခေါင်ယံမှာ၊ အသံတိတ်ကော၊ အိပ်ကတ်တေလေး။

(၂၄) အိပ်ကတ်ပြန်ကော၊ ကုန်လွန်ထိုည၊ နီအရောင်လျှင်၊ ထိန်ပြောင်ဝင်းကော၊ မိုးလင်းမှလျှင်၊ နီးကြသောခါ၊ ဗျာကယာနှင့်၊
အသာထလိုက်၊ ဆားစိုစိုနှင့်၊ သွားကိုတိုက်လို့၊ သစ်ကြဲမျက်နှာ၊ သန့်ယုင်းစင်ယောင်၊ ကိုယ်တွင်တိုးကော၊ ရီချိုးကာဖြင့်၊
ညီညာသိမ်းရုံး၊ မြကောဆံကို၊ ဆီကျံထုံးလို့၊ ပိုးတုံးသစ်လွင်၊ ပန်းအထည်ကို၊ ဆန်းကြယ်ငြားအောင်၊ ဝတ်ထားဆင်၍၊
မေလျှင်တည်ခင်း၊ ငါးမရွာနှင့်၊ ကြိုင်စွာသင်းကော၊ ထမင်းဘတ္တာ၊ ဘောဇနာကို၊ ဝစ္စာစားမြောက်၊ ပြီးတုံပေသော်၊
မောင်မေများမှာ၊ ဆီးဝါးသောက်လို့၊ ထိုနောက်ပြီးမှာ၊ သိန်းကျောဝေနှင့်၊ မငွေလှလည်း၊ ခန်းမဆောင်တွင်၊ အသာဝင်၍၊
ဝတ်ဆင်တုံပြီး၊ သရရိုင်ကို၊ ကြိုင်ကြိုင်ခွီးအောင်၊ ကျံလိမ်းပြုပျင်၊ ပြီးလတ်ကျင်သော်၊ ဆောင်ခွင်ထဲမှာ၊ ပျိုကညာရီ၊
ထွက်လာကြ၍၊ အိမ်မှဆင်းငြား၊ တူပျော်ပျော်လေ၊ သိမ်တော်လမ်းကို၊ လှမ်းလို့လားခါ၊ နီးပါးဝန်းကျင်၊ ပန်းသစ်ပင်ရီ၊ ရှုမြင်မဝ၊
ရွက်ဟောင်းပါလျှင်၊ ကြိုကာကျ၍၊ စိမ်းမြည့်စွာ၊ ပရစ်ဥနှင့်၊ ရွက်နုလာကော၊ မုံအာပွင့်ဖူး၊ ပန်းပွင့်လယ်မှာ၊ ဝတ်ရည်စားကော၊
ပျားပိတုံးရီ၊ ရုံးရုံးပုံကာ၊ ငှက်များစွာလည်း၊ ဘာသာဘာဝ၊ ဥဩညိုရီ၊ သံချိုမြနှင့်၊ ကျူးကြည့်ပြီးည၊ ငှက်ဖိုးခေါင်လေ၊
အရောင်စိမ်းကော၊ ကျီးညိုလှရီ၊ ချိုအသံဖြင့်၊ ဟေမန်ကုန်ဟောင်း၊ နို့ရာသီလေ၊ ဂိမုန်ပြောင်းကော၊ တပေါင်းမာသ၊
တင့်တယ်ပုံလေ၊ ဟူသမျှကို၊ ဝဝရူကာ၊ မောင်မေပျိုလေ၊ ထိုလေးယောက်မှာ၊ လမ်းလျှောက်လာ၍၊ ဖြူဝါနီမြန်း၊
လမ်းဘယ်ညာက၊ မာလာပန်းကို၊ လက်လှမ်းဆွတ်ကိုင်၊ စေတနာနှင့်၊ သဒ္ဓါပွား၍၊ လားကြစဉ်တွင်၊ ကတညတ၊
မြတ်တောင်မြိုကို၊ ရောက်လီကြ၍၊ ပြုပွဒိသာ၊ မင်းရာဇာရီ၊ စဉ်လာတက်ကော၊ ရိုမျက်နှာက၊ လွန်စွာရိညွတ်၊ လက်ဦးမျှော်၍၊
တောင်ပေါ်ထက်ကို၊ တက်ကြလတ်၍၊ မြတ်မုန်သျှင်၊ ရှိတော်ပြင်မှာ၊ ပန်းတင်ပြီးမှာ၊ အတန်တန်လေ၊ လွန်ကြည့်နူးကော၊
ရိုဦးချလို့၊ ပူဇဝနနာ၊ ကုသလာကို၊ ထက်မှာဘဝဂ္ဂ၊ မျှအညီဖြင့်၊ ရစီမြွက်ကော၊ နုပရတ်အောက်ဆိုင်၊ သုန္ဒရီကို၊ စသည်မြွက်ကော၊
ရီစက်တိုင်ဟု၊ သံပြိုင်ဆိုပြီး၊ ခါသုံးဖန်လေ၊ သံညောင်းညောင်းနှင့်၊ ခေါင်းလောင်းတီး၍၊ ထွန်းညီးရောင်လျှင်၊ မုနီသျှင်လေ၊
ရင်ပြင်ရပ်မှာ၊ လှမ်းထွက်ပြီးသော်၊ ကုန်းထိပ်ပေါ်က၊ ရှုမျှော်ကောင်းရာ၊ နိဂုဏ်ရွာနှင့်၊ ခညာမြို့မ၊ တည်ဟိပြန်ကော၊ ဟူသမျှကို၊
ဒိဋ္ဌတဖန်၊ လက်ညှိုးညွှန်၍၊ မှန်ကန်တိကျ၊ ပန်းဖြူအောင်နှင့်၊ မောင်ထွန်းမြကို၊ အလှနနယ်၊ သိန်းကျောဝေက၊ ပြပေပြီးမှာ၊
ရပ်မျက်နှာကို၊ ပတ်ကာလှည့်ကော၊ ကြည့်ရှုကြ၍၊ ထိုမှတူမှာ၊ အဖြာဖြာကို၊ လေ့လာပြီးသော်၊ မြတ်ကုန်းပေါ်က၊
ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ ရိုသေစွာဖြင့်၊ ဆင်းလာငြား၍၊ စည်ကားသာယာ၊ လွန်တင့်တယ်၍၊ ပျော်ဖွယ်ကောင်းကော၊ ဇီးချောင်းရွာသို့၊
လှည့်လာတုံမြောက်၊ ညချမ်းခါတွင်၊ ပြန်ကာရောက်လို့၊ တန့်ထောက်ပြီးခါ၊ ရီချိုးပါ၍၊ အိမ်မှာတက်ငြား၊ လသာသာနှင့်၊
ညစာစားလို့၊ ဆီးဝါးသောက်လျှက်၊ လပရောင်နှင့်၊ တောင်တန်းပျင်းကို၊ ထွက်လျက်တဖန်၊ သပေါက်ဖျာကို၊ ယူကာခင်းကော၊
လီညင်းခံရေ။

(၂၅) လီညင်းခံ၍၊ နီပြန်ကာလ၊ ဇီးချောင်းမည်ကော၊ ရပ်ဒေသက၊ မိမ္မယောကျ်ား၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ လူအများမှာ၊ လာငြားပြိုင်ပြိုင်၊
လပရောင်နှင့်၊ တောင်တန်းပျင်းမှာ၊ ပိုင်းလျှက်ထိုင်၍၊ ယဉ်ကျေးစွာလှ၊ ပန်းဖြူအောင်နှင့်၊ မောင်ထွန်းမြကို၊ ဝီယဝါစာ၊
သံချိုချိုနှင့်၊ ဆိုကာမြွက်ကော၊ နှုတ်ဆက်ကာဖြင့်၊ ရသာပြည့်လှောင်း၊ နှမ်းနိုင်နိုင်နှင့်၊ မွီးကြိုင်သင်းကော၊ ကောက်ညင်းပေါင်းကို၊
တောင်းမှူးပြန်၊ မြပုကန်မှာ၊ ကောင်းမွန်ထည့်ကာ၊ ပန်းဖြူအောင်နှင့်၊ မောင်ထွန်းမြကို၊ ကျွေးကြပါသော်၊ ယူကာစားပြီး၊
အိမ်တန်းပျက်မှာ၊ လုပ်လက်ဆီးလို့၊ အီးအီးသက်သာ၊ ကွမ်းဆီးယာကို၊ တခါစားလတ်၊ ရောက်လာသူကော၊ လူအများနှင့်၊
စကားစပ်လို့၊ မပြတ်တူယုဉ်၊ ပန်းဖြူအောင်လေ၊ ပျိုမောင်ချောမှာ၊ နီးနှောစဉ်တွင်၊ ပန်းခိုင်တမျှ၊ မြစပါယ်လေ၊ မငွေလှက၊
ဟားဟားလည်းရယ်၊ သွန်းကာလှောင်၍၊ မောင်ထွန်းမြကို၊ စလတ်တေကား၊ ရောက်တေနီက၊ ခုတိုင်အောင်ပင်၊
ဒေမောင်လှမှာ၊ နှုတ်ကဆိတ်ညံ၊ စကားလှန်၍၊ ခွန်းသံမထုတ်၊ မဆက်ဆံဘဲ၊ ရှက်ပြန်ပြီးကော၊ တေမိလုပ်လို့၊
ငုတ်တုတ်မှိုင်ထွေ၊ ပြုံးစိစိနှင့်၊ ချိန်မပြတ်ကော၊ နီလတ်တေကား၊ ဆူဝေသောင်းသောင်း၊ ကြီးငယ်ဟူကော၊ လူအပေါင်းနှင့်၊
ကျိုးကြောင်းစပ်ပြန်၊ မှားအမှန်ကို၊ ဝေဖန်စစ်ကြော၊ ပြောင်းအပြန်ပင်၊ ကြံနီးနှောလို့၊ မပြောချင်ဘိ၊ မြောက်ဦးပြည်က၊
မောင်တေမိကို၊ ကနီညခါ၊ တသက်တာတွင်၊ မှတ်ရာတပါး၊ ရိုသုမွန်ရီ၊ ညွှန်စကားကို၊ ပြောကြားလိုက်မည်၊ ရှိရပ်ယောင်သို့၊
မောင်တပါးမှာ၊ ထောင်နားတည်ပါ၊ စိန္တေပုဒ္ဓ၊ အာလုတ်ချီ၍၊ ရွိုဂမုတ်က၊ မြွက်ထုတ်ဟသည်၊ မွေမြတေ၊ ခုဒ္ဒနီကယ်၊
ကျမ်းအညွှန်နှင့်၊ လမ်းမှန်ငြားအောင်၊ ပြထားရေကား၊ (ပုဇွေပူဇံ၊ ကုသလံစ၊ တေဇဝန္တေ၊ ရာဇိန္တေ) ဟု၊ မိန့်ဟောကျမ်းလာ၊
အဓိပ္ပာယ်ကို၊ မှတ်လွယ်လှအောင်၊ ယင်းပြပါမည်၊ ဘဂဝါလူ့ဘ၊ အတုလကော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ စောသတ္တာကို၊ ဆယ်ဖြာရီကျိုး၊
ထိပ်ထက်ရုံကော၊ လက်စုံမိုးလို့၊ မြတ်နိုးသဒ္ဓါ၊ ပူဇော်ပါသော်၊ အာဏာတန်ခိုး၊ ဘုန်းတော်ဟိန်လျှင်၊ ထိန်ထိန်ကြီး၍၊
မင်းစိုးရာဇာ၊ ဇီဝကံလေ၊ မှန်မချွတ်ကော၊ ဖြစ်တတ်ပါဟု၊ ဒေသနာမွန်၊ တရားသံနှင့်၊ ရှိလွန်သူများ၊ မှာစကားကို၊ နာခံပြီးခါ၊
မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့်၊ စန္ဒာသူရိယ၊ ဘုန်းတော်ထိန်ကော၊ ရာဇိန္ဒရီ၊ ပဉ္စလောဟာ၊ ရတနာဖြင့်၊ သွန်းကာလုပ်ဘိ၊ ရောင်ခြောက်သွယ်နှင့်၊

တင့်တယ်လတ်ကော၊ မြတ်မုနိကို၊ ရွန်းအိစိတ်တွင်၊ မြူးဘဝင်နှင့်၊ ဖူးမြင်ရအောင်၊ အားကြီးဆောင်၍၊ မောင်ရိုးဌာနေ၊
ရွှီဗဟိုရ်လေ၊ သံချိုကျူးကော၊ မြောက်ဦးပြည်က၊ ကြီးငယ်လူများ၊ ပေါင်းအဖော်ကို၊ နှိုးဆော်ငြား၍၊ ပျိုထွားပန်းတန်၊
တနစ်မှာလျှင်၊ တခါလောက်ကော၊ ရောက်သင့်တန်ရေ၊ အလွန်ထင်ရှား၊ ဇမ္ဗူဒီမှာ၊ ဤဘုရားကား၊ ရုပ်ပွားထောင်ရာ၊
ကြီးအငယ်နှင့်၊ တိုရှည်များကော၊ ပေါင်းများစွာထက်၊ လွန်ခါကပြီး၊ ဘုန်းတော်ရောင်ဖြင့်၊ ဂေါင်ကမိုးကော၊ တန်းခိုးကြီးလို့၊
ကျော်ဟိုးလူရွှင်၊ လွန်ထင်ပေါ်လျက်၊ ကိုယ်တော်စားကော၊ ရုပ်ပွားသျှင်ကို၊ ဖူးမြင်သူအား၊ အပါယ်ရွာတွင်၊ ခါတပါးလျှင်၊
မလားဆိတ်ညံ၊ နတ်ရပ်ထံမှာ၊ ရောင်လှုံထွန်းပ၊ စည်းစိမ်မွန်နှင့်၊ ပျော်စံရဟု၊ ဝယ်ရွယ်လွန်၊ ရှိသူမွန်ရို့၊ ပြောညွှန်ဟောကြား၊
ပေါရကာက၊ လာစကားကို၊ မှတ်သားပြီးလျှင်၊ ဝင်းဝင်းပြောင်၍၊ အရောင်ညီးကော၊ မုနိသျှင်ကို၊ ဖူးမြင်ရယောင်၊
တယောက်မောင်မှာ၊ ရောက်အောင်အားစိုက်၊ နှစ်စဉ်လာ၍၊ သဒ္ဓါဖြူးကော၊ ဖူးခလိုက်ဟု၊ သိန်းထိုက်ပျိုမေ၊ ပြုံးရယ်ချိုနှင့်၊
လူပျိုလှကို၊ စလိုက်တေလေး။

(၂၆) စပြောလာကော၊ တိုခါပြီးမှ၊ ပြုံးရယ်ယောင်သို့၊ မောင်ထွန်းမြမှာ၊ မြွက်ဟနုတ်ချေ၊ သံချိုချိုနှင့်၊ ပျိုနမကို၊ ယုင်းပြရကား၊
အသရေပြောင်ရွန်း၊ ပြည်ရခိုင်မှာ၊ နွယ်ယဉ်ဆန်းလို့၊ ခိုင်ပန်းတမျှ၊ မြစပါယ်သို့၊ မငွေလှလေ၊ နားကျစုံယောင်၊ မောင်စကားကို၊
ရွှီနားထောင်ပါ၊ ဘုန်းခေါင်မြတ်စွာ၊ လက်ထက်ခါဝယ်၊ စန္ဒာသူရိယ၊ တွင်မည်ရကော၊ မင်းလှရာဇာ၊ သွန်းခပါကော၊ မဟာမုနိ၊
ခြောက်သွယ်ရောင်ဖြင့်၊ ထွန်းပြောင်ညီးကော၊ တိုင်းသိထင်ရှား၊ လွန်သပွယ်ကော၊ ဒေရုပ်ပွားနှင့်၊ တပါးနှောက်မှု၊ ဆင်းရဲသူရို့၊
ခုမူကာလ၊ ကျောက်အုင်မံ၍၊ ပြည်စွန်နားမှာ၊ တည်ထားကြသည်၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား၊ မပေါ်လွင်ကော၊ မထင်ရှားဘဲ၊ ဟိငြားကြရာ၊
ပေါင်းနှစ်ဖြာတွင်၊ ရာဇာပင်သွန်း၊ ဆင်းရဲသူကော၊ တည်ထုသွန်းလည်း၊ ရွှင်လန်းသဒ္ဓါ၊ ပူဇော်ခါတွင်၊ ပူဇာနိယ၊ အကျိုးမူလျှင်၊
တူတကွဖြင့်၊ ရကြမည်သာ၊ ပျိုနနယ်ကော၊ မေတမိမှာ၊ သိအပ်ပါရေ၊ မြတ်စွာရုပ်ပွား၊ ဆင်းထုဟူကော၊ ဆူဆူများကို၊ စကားမဂခ၊
ပါဠိလာဖြင့်၊ ညွှန်ကာထုတ်ကော၊ ခုဒ္ဓိဿဟု၊ ဆိုကြတုံပြန်၊ ရခိုင်သံဖြင့်၊ ပြန်ကာပြောမည်၊ ကိုးပါးဂုဏ်ကို၊ အာရုံတပ်ကော၊
ရည်မှတ်ဖွယ်တည်း၊ ဤသည်စကား၊ ပါဠိလာကို၊ ထောက်ခါထားလျှင်၊ ရုပ်ပွားဟူကော၊ ကြီးအငယ်နှင့်၊ တိုရှည်ကြလည်း၊
ဧကသညာ၊ ရည်မှတ်ဖွယ်ဟု၊ အတည်ပြုကော၊ တခုသာလျှင်၊ ရပါတုံလတ်၊ ပရမတ်ကို၊ လှနတ်ပျိုစင်၊ ထံဘဝင်မှာ၊ မြပင်စွဲမှတ်၊
ဤကြောင်းရာနှင့်၊ ပေါင်းကာထားကော၊ စကားစပ်တွင်၊ ထပ်၍တသွယ်၊ ခင်ကညာကို၊ သင်္ကာကင်းအောင်၊ ယုင်းဦးမည်လေ၊
နှုံးဖွယ်မရာ၊ ဘုန်းတေဇာနှင့်၊ မဟာမုနိ၊ ရုပ်ပွားတော်ကို၊ ဖူးမျှော်ဘိသော်၊ ကင်းဂီးပယ်ရွာ၊ ယောင်သွယ်ကွာ၍၊ ဒေါါနတ်ထံ၊
ရောက်မည်မှန်ကော၊ ဧကန်ဖြစ်က၊ စင်စစ်ခုဝယ်၊ ဗဟိုညံ၍၊ စည်သံကျူးကော၊ မြောက်ဦးပြည်မှာ၊ တည်ကာလည်းထား၊
ရုပ်ပွားတော်လေ၊ သောင်းကျော်ဘိအောင်၊ ဟိယက်သားကို၊ ညွတ်တွားကြည့်ဖြူ၊ ဖူးမြော်မူလည်း၊ ထိုသူမှန်စွာ၊
ပါယ်လေးရွာက၊ ကင်းကွာပြီးမှ၊ နတ်ရပ်ထံမှာ၊ မှန်မုချကော၊ ခံရမည်ပင်၊ သို့ဖြစ်အင်ကြောင့်၊ ရောင်လွင်ထွန်းပ၊ မုနိသျှင်ကို၊
ဖူးမြင်ရယောင်၊ မောင်ကတဖန်၊ ပင်ပန်းခံ၍၊ လာရန်မလို့၊ မြောက်ဦးပြည်မှာ၊ တည်ကာထားကော၊ ရုပ်ပွားကိုပင်၊ ဖူးမျှော်ပါမည်၊
စေတနာနှင့်၊ သဒ္ဓါမြတ်သာ၊ လိုအပ်ဖွယ်တည်း၊ နောက်ဝယ်တဖန်၊ ကြွင်းမကျန်အောင်၊ ယုင်းပြန်ဦးမည်၊ ပန်းစပါယ်လေ၊
လှမေနှားထောင်၊ ဤလူဘောင်တွင်၊ ဂုဏ်ရောင်ဝင့်ကြား၊ မျိုးအစဉ်လေ၊ ရခိုင်များမှာ၊ ပျော်ပါးရွှင်မြူး၊ အရာရာသို့၊
လှည့်ကာလားကော၊ ဘုရားဖူးလို့၊ ကြည့်နူးကာမျှ၊ ကုသိုလ်ဟုန်လေ၊ ပြည့်စုံလှဟု၊ စိတ်ကမှတ်ခါ၊ မိမိရွာကို၊ ပြန်လာကြငြား၊
ယင်းပိုင်သူလေ၊ လူအများကို၊ ဘုရားမကြိုက်၊ ထပ်မံခါဖြင့်၊ ငါမကြိုက်တည်း၊ ဇာဖြစ်လို့ပေ၊ မီးလတ်ချေသော်၊ မြေမည်ငါက၊
သုံးရပ်ဘောင်မှာ၊ အခေါင်ချပ်ကော၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏၊ သုံးဝသာသနာ၊ ရည်မြင့်ကြာအောင်၊ လွန်စွာကြီးကုတ်၊ များလှသျှင်မှာ၊
အားအင်ထုတ်လို့၊ ပြုလုပ်မှသာ၊ ဖူးမြော်ရာသို့၊ ရောက်ပါလိမ့်မည်၊ ပူဇော်ရုံဖြင့်၊ ချိန်ကုန်လင့်ကော၊ မသင့်ချေပါ၊
ဘုန်းကြွယ်မြတ်စွာ၊ စောသတ္တာကို၊ ဖူးပါသည်ထက်၊ မြတ်ဘုန်းမော်က၊ ထုတ်ဖော်မြွက်ကော၊ နှုတ်ထွက်မော၊ တရားလာကို၊
များစွာသောင်းသောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ်လေ၊ ချိန်မပြတ်ကော၊ ကျင့်အပ်ကောင်းရေ၊ တကြောင်းတဖြာ၊ ဤအရာတွင်၊ ပမာနှိုင်းဆ၊
ကျမ်းအလာကို၊ ညွှန်ကာပြမည်၊ နမနားထောင်၊ နှစ်များမြောင်က၊ ဘုန်းခေါင်ဘဝါ၊ လက်ထက်ခါဝယ်၊ သညာတွင်ဘိ၊
ရုပ်နှင့်နာမ်ကို၊ မှန်မတွက်ကော၊ ဝတ္တလိမှာ၊ မှန်မြတ်စွာ၊ ရွှီမျက်နှာကို၊ မော်ကာဖူးတုံ၊ ကျောင်းဆောင်ဘုံမှာ၊ ချိန်ကုန်လွန်ဘိ၊
ဘါဝန်လေ၊ ဉာဏ်မတိုးကော၊ ကျိုးမဟိဟု၊ ကုသိုလ်ထွင်မှု၊ မထေရ်သျှင်ကို၊ ပြစ်တင်ဖူး၏၊ ပုံနှုံးစံထား၊ ညွှန်းပမာနှင့်၊
ကျမ်းလာများကို၊ မှတ်သားပြီးသော်၊ ရုပ်ပွားတော်အား၊ ပူဇော်သောခါ၊ ကုသိုလ်မှာလျှင်၊ ကာမ္မာဝစရ၊ ကျမ်းသဒ္ဓါဟိမှာ၊
ဆိုကာပြ၏၊ ဘဝမပြတ်၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တကောဝဋ်မှာ၊ မလွတ်နိုင်ပါ၊ ထိုထက်သာ၍၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ သုံးလူဘ၏၊ ဟောပြုလမ်းညွှန်၊
ဓမ္မခန့်ကို၊ ကျင့်ကြံမှသာ၊ ဝဋ်တကောရို့၊ လွတ်ကွာကင်းပြတ်၊ ရုပ်နှင့်နာမ်မှာ၊ အမှန်တုံးကော၊ အဆုံးသတ်၍၊ အမြတ်နိဗ္ဗာန်၊
လမ်းကြောင်းမှန်ကို၊ အကျွန်ုပ်က၊ အမြဲပင်လျှင်၊ စွဲဝင်နှောကော၊ သဘောကျလို့၊ ကာလပေါ်ငြား၊ လူအများနှင့်၊ ဘုရားဖူးရန်၊
မေနှိုးဆော်၍၊ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို၊ လက်မခံလေး။

(၂၇) လက်မခံဟု၊ ငြင်းဆန်ပယ်ယှား၊ မောင်လူပျို၏၊ ဆိုစကားကို၊ ပျိုထွားကညာ၊ ခွန်းတုံ့လှန်၍၊ တဖန်ထပ်လို့၊
မီးလတ်ရာကား၊ ကမ္ဘာပရ၊ မြတ်ကုသိုလ်ကို၊ ထိုလူမျှလျှင်၊ ထက်ကြသဒ္ဓါ၊ စိတ်ဖြူစင်၍၊ အားအင်ထုတ်ကော၊ မလုပ်ရာဟု၊
ဗုဒ္ဓဟောငြား၊ ကျမ်းပီစာမှာ၊ ဇိရာတို့ကော၊ ဟိသလားလေ၊ တပါးထိုမှ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကို၊ တုတ်ကြွရိုသေ၊ ဖူးမျှော်ချေသော်၊
အပယ်လားရန်၊ ကျမ်းအညွှန်ကို၊ တို့ပြန်သလား၊ မောင့်ဆရာက၊ သင်ကာပြောကော၊ ဟောသလားဟု၊ ဟားဟားလည်းရယ်၊
ပျိုပန်းတန်ကော၊ လှစံသီးမှာ၊ မီးလတ်ချေသော်၊ ရုပ်ရည်လှပ၊ မောင်လူပျိုမှာ၊ သံချိုမြင့်နှင့်၊ ရွှင်ပြုမျက်နှာ၊ ပြုံးရယ်ပြန်၍၊
တဖန်ထပ်လို့၊ ယှင်းလတ်ရာကား၊ ရောက်လာသောင်းသောင်း၊ ဇီးချောင်းသူလေ၊ ပျိုဖြူပေါင်းနှင့်၊ နွဲ့နှောင်းယဉ်စွာ၊ ပျိုနုနယ်ကော၊
မငွေလှလေ၊ ဆုံးစကုန်ယောင်၊ မောင်စကားကို၊ မေနှားထောင်ပါ၊ လူဘောင်လူရွာ၊ လူများစွာလျှင်၊ ကာမဝစရ)၊
များထိုထိုလေ၊ ကုသိုလ်စုကို၊ မပြုရဟု၊ မောင်ကခုဝယ်၊ ပုလဲသွယ်လေ၊ ပျိုမေချောကို၊ မပြောပေတည်း၊ ထိုသည်ကာမ၊
ကုသလလျှင်၊ ဝဋ်မှမလွန်၊ ရုပ်နှင့်နှာမိသည်၊ ကြိမ်ဖန်လည်းဖြစ်၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်၊ ဘုံဆယ့်တစ်မှာ၊ မြတ်နစ်ရုံသာ၊
ဤထက်လွန်၍၊ နိဗ္ဗာန်မြောက်အောင်၊ မရောက်ပါဟု၊ မှန်စွာအကယ်၊ ဘိဓမ္မာ၏၊ လာသဘောနှင့်၊ မောင်ပြောရေလေ၊
နောက်ဝယ်တခြား၊ မြတ်ဘုရားကို၊ ဖူးငြားသောခါ၊ အပါယ်မှာလျှင်၊ ရောက်ပါမည်လား၊ မီးကာဆိုကော၊ ထိုစကားကို၊
ဖြေကြားဦးမည်၊ လွဲမချော်အောင်၊ တွေးခေါ်ငြားလို့၊ ထောင်နားတည်ပါ၊ ဘုန်းကြွယ်ဗုဒ္ဓ၊ အတုလကို၊ ဦးချရိုသေ၊
ဖူးမျှော်ပေသော်၊ အပါယ်ဝတ်၊ မလားရန်ကို၊ အကျွန်သိရေ၊ နှိုင်းညိုကျမ်းဂန်၊ တရားညွှန်၍၊ သင်ရန်မဟိ၊ စဉ်စားကြံ၍၊
ဝေဖန်နှိုင်းသော်၊ လူတိုင်းသိမည်၊ သို့ဖြစ်ပါလည်း၊ ဇာအခြင်းနှင့်၊ ငြင်းလတ်တေဟု၊ ဆိုပေသောခါ၊ ဤခေတ်မှာလူ၊
များစွာထောင်သောင်း၊ ကြီးငယ်ဟူကော၊ လူအပေါင်းလျှင်၊ ထုံးဟောင်းကိုလွန်၊ လမ်းမမှန်ကော၊ ကျမ်းညွှန်မသိ၊ ကိုယ့်ရိုးရာနှင့်၊
မျိုးဇာတိကို၊ သတိမချပ်၊ ကိုးကွယ်ရာလေ၊ ဘာသာရပ်တွင်၊ မအပ်မရာ၊ တုအယောင်ဖြင့်၊ လုပ်ဆောင်မှုကို၊ ပြုကတိပါ၍၊
ဆရာသခင်၊ စာအမြင်နှင့်၊ အပင်ဟောငြား၊ မမှတ်ဆောင်ဘဲ၊ နတ်ယောင်ဂါးမှာ၊ တိုးပွားအစုံ၊ ကိုးပါးဂုဏ်ကို၊ အာရုံမထား၊
အရွာရွာကို၊ လည်ကာလားလို့၊ ဘုရားဖူးယောင်၊ အဟန်ဆောင်၍၊ ကြောင်သတင်းသုံး၊ ရှိအခါက၊ ပမာထုံးသို့၊ ပြုံးပြုံးမျက်နှာ၊
ရွှင်မြူးကာနှင့်၊ သီစာသောက်စား၊ တချို့များကား၊ စီးပွားရှာရန်၊ တချို့မှန်ကော၊ ကြီးအံကြီးထိုး၊ တချို့မှာလျှင်၊ လည်ကာခိုး၍၊
တချို့ရို၊ ကား၊ အပျင်းပြေဟု၊ စိတ်ဝယ်ထားလျှင်၊ တခြားနောက်မူ၊ တချို့သူမှာ၊ အယူခြားသီး၊ မဟုတ်တန်ကို၊ ကြံဖန်ငြားကော၊
ဘုရားရွီးလို့၊ ကြီးရေငယ်ချေ၊ မသပ္ပာယ်နှင့်၊ သပ္ပာယ်တသီး၊ ရတနာဖြင့်၊ ရောင်ပါဦးအောင်၊ မင်းမြီးမင်းသား၊
သွန်းလုပ်ထားကော၊ ဘုရားကိုမှာ၊ သဒ္ဓါရွှင်ကော၊ ဖူးချင်ကြလို့၊ နောက်မှတပါး၊ ဆင်းရဲသူလေ၊ လူအများရို၊ တည်ထားကြကျင်၊
ရုပ်ပွားသျှင်ကို၊ ဖူးမြင်သူကား၊ တိုင်းနိုင်ငံမှာ၊ လွန်နည်းပါး၍၊ ဘုရားကိုသာ၊ ရွီးချယ်ကာဖြင့်၊ ဖူးလာတုံဘိ၊ တရားကွာ၍၊
မှားကာလုပ်ကော၊ ယုဂ်ကလိတွင်၊ အသိကင်းပ၊ ပြုကြသူလေ၊ ဟူသမျှကို၊ မြင်ရလျှက်ပင်၊ မေနှိုးဆော်၍၊ ဖိတ်ခေါ်ရိုးကို၊
ကြောက်သွီးဝင်၍၊ မောင်လျှင်ခုဝယ်၊ ကာလပေါ်လေ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းကို၊ ငြင်းလတ်တေဟု၊ ဆိုပေပြီးမှ၊ နမချေကော၊ မငွေလှနှင့်၊
ရောက်ကြသောင်းသောင်း၊ ဇီးချောင်းသူလေ၊ လူအပေါင်းကို၊ ကျိုးကြောင်းဆက်သွယ်၊ ကျမ်းအညွှန်နှင့်၊ လမ်းမှန်ရအောင်၊
ပြောပြမည်လေး။

(၂၈) ပြောပြမည်လေ၊ ထွေထွေရပ်ရပ်၊ မောင်ကညွှန်၍၊ မှန်အမှားနှင့်၊ စကားရပ်ကို၊ သိကတ်လီယောင်၊ ရောက်လာသူလေ၊
ပျိုဖြူများမှာ၊ ရွှိနှားထောင်ပါ၊ ပြည်ဖောင်တလွှား၊ မျိုးအစဉ်ကော၊ ရခိုင်သားရို၊ သိထားအပ်စွာ၊ အဖိုးတန်၍၊ ကံလွန်မြင့်ကော၊
ကျင့်ခြောက်ဖြာကား၊ ဦးစွာသိအပ်၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘာသာရပ်နှင့်၊ နောက်ထပ်တဖြာ၊ လူများစွာရို၊ ကျမ္ဘာဇီရီး၊
တတ်လိမ္မာကော၊ ပညာရီးတည်း။ တသီးထိုမှ၊ စာရိတ္တနှင့်၊ ဘောဂဓနံ၊ များပြည်သူလေ၊ လူထိုမျှမှာ၊ ပြည့်ဝရန်ဖြင့်၊
တဖန်နောက်ဆုံး၊ လူအားလုံးလျှင်၊ စည်းလုံးညီညွတ်၊ ကျင့်ခြောက်ထွေလျှင်၊ တည်ကြည်လတ်သော်၊ မချွတ်မှန်စွာ၊
ပြည်မကိုင်မှာ၊ ရခိုင်သားရို၊ ကြီးပွားလာမည်၊ သို့ဖြစ်သည်ကြောင့်၊ ပြန်လည်တဝ၊ ကျဉ်းမကျယ်ကော၊ အလယ်လတ်ဖြင့်၊
ထပ်ပြောပြမည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ လူများစွာလျှင်၊ မှတ်ပါတိကျ၊ ကျမ်းအလာကို၊ ညွှန်းပါရမူ၊ စရဏဓာနံ၊ ပူစိတ်ဟု၊
ဟောပြန်မလွှဲ၊ ဝဋ်တကုာကို၊ လွတ်ကွာကင်းအောင်၊ ကျင့်ခြင်းတမူ၊ သဒ္ဓါဖြူဖြင့်၊ အလှူပီးခြင်း၊ လက်ဦးမျှော်၍၊
ပူဇော်ခြင်းဟု၊ လိုရင်းသုံးတန်၊ ပရိကံလျှင်၊ ဟိပြန်သော်အား၊ ကျမ်းဆိုညီကော၊ ရှိဖျားအစ၊ ပူဇော်ဟန်လေ၊ မှန်သဘောကို၊
ကျွန်ပြောပြမည်။ သာစွမြိုင်မြိုင်၊ နာမလှိုင်ကော၊ ရခိုင်ပြည်တွင်း၊ အများလူရို၊ ကြည်ဖြူခြင်းဖြင့်၊ မြို့တွင်းတောရွာ၊ စေတနာနှင့်၊
တည်ခါဟိငြား၊ အစားစားကော၊ ရုပ်ပွားစေတီ၊ မွေသရီကို၊ စုံညီရိုကျိုး၊ နဖူးပြင်မှာ၊ လက်တင်မိုးလို့၊ ရှိခိုးသောခါ၊ ကိုးပါးဂုဏ်ကို၊
အာရုံမှတ်လို့၊ ခိုးအပ်ပါရေ၊ ထောင်ရာများပြား၊ မွေသရီကော၊ စေတီများလျှင်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသနာကို၊ ရှည်ကြာစီမူ၊
သက်ဟိပင်လေ၊ သျှင်ဘုရားကို၊ ကိုယ်စားပြုဟု၊ ညွှန်နုရိုသေ၊ စိတ်ဘဝင်မှာ၊ ထင်အောင်ပွားကော၊ ထားသင့်ပေရေ။
နောင်ဝယ်တပါး၊ သုံးရပ်ဘုံဝယ်၊ ဂုဏ်ခြပ်နှင့်၊ အမြတ်ထားကော၊ တရားသံဃာ၊ ထွတ်မြတ်စွာကို၊ ပူဇော်နွဲ့၊ ဆယ်ချောင်းရုံ၍၊
လက်စုံမိုးကော၊ ရှိခိုးကြလည်း၊ ဓမ္မဇာဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်ကို၊ လှနုဂိုလေ၊ ပျိုမေရိုမှာ၊ ရှိခိုးပါနှောင်း၊ အရာတရပ်၊ ကျေးဇူးတန်နှင့်၊
ဂုဏ်ကြီးမြတ်၍၊ အထွတ်တင်ကြ၊ အနန္တဟု၊ မိဘဆရာ၊ နောက်တဖြာလေ၊ သက်ဝါကြီးလတ်၊ သီလဖြူ၍၊ အယူမြတ်နှင့်၊

ဖြောင့်မတ်စိတ်ဝင်၊ သူတော်စင်ကို၊ လူသျှင်အပေါင်း၊ လက်ဆယ်ဖြာကို၊ ထိပ်မှာမိုးကေ၊ ရှိခိုးကောင်းရေး၊ တကြောင်းမှတ်ဖွယ်၊ ဒါနဟူကော၊ ပီးလှူခြင်းကို၊ ယင်းဦးမည်လေ။ လှူဖွယ်ဝတ္ထု၊ အစုစုကား၊ အနဂါမိ၊ မြီအောက်ယံမှာ၊ မြှုပ်နှံဟိကော၊ ကြီးဘိဒ္ဓိအိုး၊ ပမာဖန်ကော၊ ပုံစံမျိုးသို့၊ ကောင်းကျိုးကြီးခိုင်၊ ဘဝကွယ်၍၊ သင်္ချေခြားလည်း၊ ဖော်စားနိုင်ရေး၊ သို့စဉ်ဖြစ်ပြီး၊ စေတနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးမှာ၊ အကျိုးကြီးမည်၊ တသီးမှတ်ကြ၊ စွန့်ကြဲလှူကော၊ ဟူသမျှကား၊ ကမ္မာဝါစရ၊ ကျမ်းကပြဆို၊ ထိုကုသိုလ်လျှင်၊ မဂ်ကိုမဆိုက်၊ ကာမဟူကော၊ ဘုံဆယ့်တစ်မှာ၊ ဖတ်ရစ်ခါခါ၊ ရုပ်နှင့်နာမ်လျှင်၊ ဖန်ဖန်ထပ်လို့၊ ဖြစ်တတ်ပါရေး၊ သို့ပါသို့ငြား၊ ဒါနဟူကော၊ အလှူများကို၊ ပီးငြားသောခါ၊ သံသရာလျှင်၊ တိုပါစီကြောင်း၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဆုယူညောင်းလို့၊ တောင်းကတ်ရမည်၊ မလွဲရန်ကော၊ နည်းမှန်ကျဖို့၊ ပြောရရေနှောင်း၊ နောင်ဝယ်တဝ၊ စရကကို၊ ပြောပြဦးမည်၊ သတိဆောင်၍၊ မောင်စကားကို၊ ထောင်နားတည်ပါ။ ထွေထွေပြားပြား၊ ကမ္ဘာသူလေ၊ လူအများရို့၊ ကိုးစားအပ်ရာ၊ အဖြာဖြာနှင့်၊ ဘာသာကွဲကြ၊ စိတ်အယူမှာ၊ မတူကြဘဲ၊ ဗုဒ္ဓဟောကြား၊ ဓမ္မခန့်နှင့်၊ ကျမ်းဂန်များကို၊ ယုံစားတုံထ၊ တချို့သူလေ၊ လူရို့ကလျှင်၊ ဗုဒ္ဓအယူ၊ တချို့သူမှာ၊ အယူခြားပြန်၊ ခရိယာန်ဟု၊ ဟိပြန်တုံထ၊ ထိုသည်လူရို့၊ ယူအဆကား၊ ထာဝရခေါ်၊ နာမကျော်သည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သခင်၊ ဘုရားသျှင်လျှင်၊ မြီပြင်ကမ္ဘာ၊ အဏ္ဏဝါနှင့်၊ များစွာလူသား၊ လယ်ကွင်းပြင်ကော၊ မြင်းဆင်ကျားက၊ ကျွဲနွားမကျန်၊ တိရိစ္ဆာန်ကော၊ ပိုးနံကစ၊ ဤကမ္ဘာမှာ၊ မြင်ကာတို့ကော၊ ဟိသမျှကို၊ ထာဝရတွင်၊ တန်းခိုးသျှင်က၊ ပြုပျင်ဖန်ဆင်း၊ ကျင့်အယူလေ၊ အမူစောင်းကော၊ မကောင်းခြင်းနှင့်၊ ကောင်းခြင်းအရာ၊ အဖြာဖြာကို၊ သူသာပိုင်မြောက်၊ ပြစ်များဖျင်ကို၊ သူလျှင်ဖျောက်က၊ ပြီးပျောက်တော့သည်၊ ကမ္ဘာပြင်ကို၊ အသျှင်မြတ်မှာ၊ စိုးလတ်တေဟု၊ ယုံကြည်လက်ခံ၊ သက်ဝင်သူရို့၊ အယူမှတ်ကော၊ ဟိကတ်ပြန်ရေး၊ တဖန်ထိုမှ၊ တချို့လူရို့၊ ယုံကြည်ကြသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ စဉ်အလာမှာ၊ ခိုင်မာယူကြ၊ စရကဟု၊ သိကြတုံလစ်၊ အကျင့်ပင်လျှင်၊ ဘုန်းသျှင်ဖြစ်လို့၊ ကျင့်ထိုက်ကျင့်ရာ၊ ကောင်းမြတ်စွာကို၊ ကိုယ်သာကျင့်က၊ အကျိုးမွန်ကို၊ ကိုယ်ခံရလို့၊ ကိုယ်ကဆိုးပြန်၊ အပြစ်ဒဏ်ကို၊ ကိုယ်ခံစမြဲ၊ ဘုံလောကီလေ၊ ဌာနီထဲမှာ၊ ငရဲပြိတ္တာ၊ သူရကာနှင့်၊ ဒေဝါမနုဿ၊ အရူပကော၊ ရူပတွင်ပြန်၊ အသည်ညံနှင့်၊ နိဗ္ဗာန်သို့တိုင်၊ ခရီးသွင်သို့၊ ဘုန်းသျှင်ရို့က၊ မပို့နိုင်ပါ။ ကျင့်စဉ်မျိုးမျိုး၊ ကောင်းအဆိုးတွင်၊ ကောင်ကျိုးလိုလျှင်၊ လူရပ်ဘောင်မှာ၊ ကောင်းယောင်ကျင့်သော်၊ ကြီးမြင့်ချမ်းသာ၊ အလီလီကော၊ စည်းစိမ်မြတ်ကို၊ ရအပ်ပါရေး။ အရာတချက်၊ အကျိုးပျက်အောင်၊ ဆိုးညွှတ်လှစွာ၊ ကျင့်သောခါတွင်၊ ဆိုးစွာပြစ်ဒဏ်၊ ဆိုးကျင့်မှုသော်၊ လူခဲမှာ၊ ဆင်းရဲခံဟု၊ ပြည့်နှံပြီးထွေ၊ စောဗုဒ္ဓာက၊ မြွက်ခါကြားကော၊ ဟောထားရေလေး။

(၂၉) ဟောထားမယေတုံငြား၊ ကျင့်အပ်ပါကော၊ ကြောင်းရာများကို၊ ရပ်ထားပြီးမှ၊ ကျမ္မာရန်လေ၊ ဆိုဟန်ခန်းကို၊ ဆန်းလို့ပြမည်။ ရက္ခမက္ခိုဏ်၊ အနွယ်ယဉ်ကော၊ ရခိုင်မျိုးသား၊ တချို့သူလေ၊ လူအများရို့၊ သိကြားဗြဟ္မာ၊ အသုရာနှင့်၊ ပြည်ရွာစောင့်တတ်၊ မျိုးစဉ်လာလေ၊ ရိုးရာနတ်ကို၊ မချွတ်ကေန်၊ လူများစွာ၏၊ ကျမ္မာမှုကို၊ ပြုကတ်ပြန်ဟု၊ အကြံလွှဲမှာ၊ မိစ္ဆာဉာဏ်နှင့်၊ မြင်ဟန်များကို၊ ပါယ်ထားပြီးကော၊ အယူမှန်ကို၊ တဖန်လိုက်လို့၊ လုပ်ထိုက်ပေရေး၊ အကယ်မချ၊ ကျမ္မာရန်လေ၊ ရင်းခံများကို၊ ညွှန်ကြားရမူ၊ များလှသူငါ၊ ဤခန္ဓာကို၊ လေးဖြာခါတ်စု၊ မဖောက်ပြန်အောင်၊ ထောက်ကန်ပြု၍၊ ဥတုအဟာရ၊ အီးအပူလျှင်၊ ညီတူမျှ၍၊ ပေါင်းကြစပ်ခါ၊ ကမ္ဘာသူလေ၊ လူအများမှာ၊ ဖြစ်ပွားလာသော်၊ လိုရာတလီ၊ ပထဝီကို၊ ကူညီနိုင်ထ၊ အဖြာဖြာကော၊ အဟာရနှင့်၊ ပြည့်ဝညီစွာ၊ ခါတ်အစာကို၊ ချိန်ခါနီည၊ မမှန်းအောင်ပင်၊ သုံးဆောင်ကြ၍၊ ပါစကပူခါတ်၊ အစာအိမ်တွင်၊ ဖျက်ဒြီလတ်သော်၊ အဖတ်ညစ်ကြေ၊ ရောက်တချို့မှာ၊ အောက်သို့လည်လျှက်၊ အရည်ကျန်လစ်၊ ခါတ်ခိုးပြန်သော်၊ သွီးသန်ဖြစ်လို့၊ သားတစ်ရိုးရီ၊ အခြင်ဆီသို့၊ တူညီသီးသီး၊ ဝါယောမျှောင်၍၊ ပို့ဆောင်ပီးက၊ ထွားကြီးသန်မာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ကျမ္မာမှုသည်၊ မှန်မချွတ်ကော၊ ဖြစ်တတ်ပေရေး၊ ဆိုမည်နောက်ထပ်၊ လှစပါယ်လေ၊ ပျိုမေများမှာ၊ ထောင်နားချပ်ပါ၊ စိတ်ခါတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျမ္မာအောင်၊ ပြည်ရွာအတွင်း၊ ကျောင်းကန်သိမ်ကော၊ အိမ်ခြံဝင်းနှင့်၊ မြို့တွင်းပြည်ရွာ၊ ကြောင်းဇခါနှင့်၊ နီရာမကြွင်း၊ ရခိုင်ပြည်လေ၊ နယ်စက်ကွင်းမှာ၊ ခပင်းသျှင်လူ၊ မြင့်မြတ်ပြန်ကော၊ ဉာဏ်အသိနှင့်၊ သတိမူ၍၊ အတူတကွ၊ သန့်ယင်းယောင်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်ကြသော်၊ မုချအကယ်၊ ဤကြောင်းရာလျှင်၊ ကျမ္မာခြင်းမှာ၊ အရင်းတည်လို့၊ ယောဂ်ဖွယ်တတန်၊ အမှည့်လွန်ကော၊ သီးနှံအများ၊ ထိုအစာကို၊ ပါယ်ခွာယားလို့၊ မစားအပ်ပါ။ ပုပ်သိုးမှိန်၍၊ ညီအနံ့ကို၊ စွန့်လွှတ်ခွာ၍၊ ဝီးစွာယောင်ယား၊ မသန့်ရာမှာ၊ ဖြန့်ကာထားကော၊ ယင်နားအစာ၊ ယောဂ်သင့်ပါရေး။ ယင်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရောဂါညွှတ်မှာ၊ ကူးစက်တေနှောင်း။ တသွယ်နောက်မှာ၊ သက်ခန္ဓာလျှင်၊ ရှည်ကြာသမျှ၊ ထဲဘဝမှာ၊ စွဲဝင်ကြဖို့၊ ပြောပြဦးမည်၊ သတိဆောင်၍၊ မောင်စကားကို၊ ထောင်နားတည်ပါ။ ကြောက်ဖွယ်တပါး၊ တညောင်ညောင်နှင့်၊ ခြင်ကောင်များလည်း၊ လူသားအန္တရာယ်၊ ခြင်ကိုက်မှုလျှင်၊ အပူများ၍၊ ဖျားတတ်တေရ၊ ရိုဝယ်ကာလ၊ ပေါရကဖြင့်၊ ပြောကြတုံလစ်၊ လူများဖျင်ကို၊ ကျားဝင်ကိုက်သော်၊ ပြောင်းလစ်ခန္ဓာ၊ တယောက်သာလျှင်၊ သီကာပျက်ဆုံး၊ ခြင်ကိုက်ချေသော်၊ တပြည်လုံးလျှင်၊ သီဆုံးရသည်၊ သက်ကြီးအိုရို့၊ ဆိုစကားကို၊ မှတ်သားပေနှောင်း။ ဤသည်ကောင်းရပ်၊ ဝုသံခါလျှင်၊ ဆိုကာထားကော၊ စကားရပ်နှင့်၊ ထပ်လို့တသွယ်၊ နားထောင်သူကော၊ လူအများကို၊ ပြောကြားမည်ကား၊ မြင့်ရှည်နှစ်တာ၊ ရှိအခါတွင်၊ သာယာလှပ၊ မြရောင်ဆိုင်း၍၊ တောင်စဉ်ပိုင်းကော၊ တိုင်းရက္ခတွင်၊ များလှလှသူ၊ ထဲဘဝမှာ

မရွှင်မပျံ၊ ပဒုမ္မာလော၊ ရွှီကြာပန်းကို၊ နီလုမ်းကြယောင်၊ ရှိကတမုံ၊ ခါတဖုံလျှင်၊ မကြုံစဖူး၊ ရာဇဝင်မှာ၊ စာတင်ဟိကော၊ မတို့ဖူးဘဲ၊ အကျူးအလွန်၊ ခြင်ဖီးရန်ကြောင့်၊ သီလွန်ပျက်ပြုန်း၊ မျိုးရခိုင်လေ၊ တစဉ်လုံးပင်၊ ကုန်ဆုံးမတတ်၊ ကြောင်းခြင်းရာကို၊ နောင်လာမှတ်ရန်၊ သိအပ်စင်စစ်၊ ပြက္ခဒိန်မှာ၊ ရက်ချိန်ကိုက်၍၊ သတ္တရာဇ်ကော၊ ကိန်းသင်္ချာလျှင်၊ ကိုးရာပြည့်လစ်၊ ကြောက်ကောင်းဖွယ်နှင့်၊ ထိုသည်နှစ်တွင်၊ မောင်မိုက်မဲမှုန်၊ မိုးပစွဲကော၊ အဟုန်ပြင်းပြ၊ ခါကျော်အောင်၊ ရွာသွန်ချ၍၊ တွင်းစကုန်းမြောင်၊ ရီဖောင်ဖောင်နှင့်၊ ပါခေါင်မာသ၊ ဆန်းစကြိုမိကော၊ ချိန်ကာလတွင်၊ အစပြုပြန်၊ ခြင်၏ရန်ကြောင့်၊ ရောဂန္တရ၊ ရခိုင်ပြည်လေ၊ နယ်သီးသီးမှာ၊ ကပ်ကြီးကျလို့၊ ဒုက္ခများစွာ၊ ဖျားကြီးနာကြောင့်၊ သီရွာပြောင်းရ၊ ပျက်စီးသူလေ၊ ဟူသမျှကို၊ ရာဇမင်းသား၊ မတ်များစွာနှင့်၊ ပြည်ရွာလှည့်မြောက်၊ ရွှီပီပြင်မှာ၊ မှတ်တင်သွင်းကော၊ စာရင်းကောက်သော်၊ သီပျောက်သူမှန်၊ တသိန်းလွန်၍၊ ကျော်ပြန်နှစ်သောင်း၊ လေးထောင်ကယ်ကော၊ နှစ်ဆယ်မြောက်၍၊ လေးယောက်ဆောင်းဟု၊ ရှိဟောင်းပီစာ၊ မြဦးဝေ၏၊ ရွီးသည့်ကျမ်းမှာ၊ ညွှန်းလို့ပါရေ၊ ထိုခါကာလ၊ ဖျားနာသူကော၊ ဟူသမျှ၏၊ ဖြစ်ရတုံလစ်၊ အရင်းခံကော၊ မှန်သနစ်ကို၊ စီးစစ်ရယောင်၊ ပေါ်ထွန်းအောင်ဟု၊ ဉာဏ်ရောင်ထွန်းပြီး၊ ခါတ်ပိဇ္ဇာလေ၊ ဆရာကြီးကို၊ ခေါ်ပြီးတလီ၊ မင်းရာဇာမှာ၊ အာဏာမှတ်၍၊ စမ်းသပ်စီသော်၊ ဂန္တိသကာ၊ သမားတော်ဟု၊ ကျော်တယောက်ကော၊ ပါမောက္ခလျှင်၊ မြို့ပြတောရွာ၊ အဖြာဖြာတွင်၊ မြတ်စွာပတ်လှည့်၊ ဖျားခြင်းဟန်နှင့်၊ သွီးသံရို့ကို၊ စမ်းလို့ကြည့်လျှင်၊ ပူ၍ဖျားခြင်း၊ ငန်းဖျားခြင်းနှင့်၊ အတွင်းအူရောင်၊ အပူဆောင်၍၊ အာခေါင်ကွဲပြတ်၊ ခါတ်အာကာလျှင်၊ ပတ်ကာဆီးကော၊ အအီးပတ်လို့၊ ဖျားလတ်ခြင်းသည်၊ ဧကပုတ်ကော၊ မဟုတ်ချေဘဲ၊ ဤသည်ရောဂါ၊ လက္ခဏာမှာ၊ တဖြာကွဲထ၊ များသောသူကော၊ ဟူသမျှတွင်၊ ဒဟာတေဇော၊ တွင်းသဏ္ဍာန်မှာ၊ လွန်ပြန်ပြော၍၊ အကြောတွန်ခါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာလျှင်၊ လွန်စွာတုန်ပြီး၊ နှလုံးအိမ်မှာ၊ ခံကာထောင်းကော၊ ခေါင်းလည်းညီးလို့၊ ရှည်စီးကြာတင်၊ ရှိဆရာရို့၊ သညာထားကော၊ ငှက်ဖျားတွင်ရေ၊ သို့စင်မှန်လှ၊ လက္ခဏာကို၊ ရှာကာတွံကော၊ တိအကျဖြင့်၊ သိရသောခါ၊ သိန်းသောင်းချီ၍၊ ခြင်ရွှီများကို၊ ဖမ်းထားပါ၍၊ ရောဂါစမ်းသပ်၊ ရက်မယောင်ဘဲ၊ ခြင်ကောင်များကို၊ ခွဲခြားလတ်သော်၊ မချွတ်မှန်ဘိ၊ သိန်းသောင်းချီ၍၊ ခြင်ရွှီများမှာ၊ ငါးမျိုးတို့ရေ၊ မှတ်သိအပ်ရာ၊ ခြင်ငါးဖြာလျှင်၊ ခြင်ငါးခြင်စောက်၊ ခြင်ပြောက်ခြင်ကျား၊ ခြင်ကုလားဟု၊ ခွဲခြားတုံပြန်၊ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်၊ ကိုက်ပြန်ကာလ၊ ခြင်များစွာ၏၊ သဘာဝကို၊ ဖော်ပြဦးမည်၊ အများခင်မှာ၊ နားဆင်လတ်ကော၊ မှတ်ကတ်ပေနှောင်း၊ ဆိုမည်တထောက်၊ ခြင်စောက်ကောင်မှာ၊ နှာရောင်ကောက်လို့၊ ဒြီထောက်ကားရှည်၊ သူ့ကိုယ်ထည်မှာ၊ နည်းငယ်ညိုလျက်၊ ကိုက်လတ်ကျင်သော်၊ နောက်ထင်မြင့်၍၊ ခေါင်းဖက်နိမ့်ခါ၊ လူများကိုယ်က၊ သွီးကိုနှုတ်၍၊ စုပ်တတ်ပါ၍၊ သူ့မှာပါလတ်၊ ခေါင်းအောက်ဝယ်တွင်၊ အရည်အိမ်ကော၊ အဆိပ်ခါတ်ကြောင့်၊ မချွတ်မှန်စွာ၊ ငှက်ဖျားနာလျှင်၊ ဖြစ်ပါရသည်။ လေးဖြာကျန်ကော၊ ခြင်ရန်များကို၊ ပြောကြားမည်နှောင်း။ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းစွာ၊ ဖျားအနာကို၊ များစွာဖြစ်တတ်၊ ညင်သာသာနှင့်၊ ခြင်ပါဟပ်၍၊ ကိုက်လတ်သောခါ၊ သူ့မူရာတွင်၊ ခေါင်းမှာမြင့်ဘိ၊ ဒြီထောက်သွင်ကော၊ နောက်တွင်နိမ့်လို့၊ ကျန်ဟိထိုနောက်၊ လူခန္ဓာမှာ၊ သွီးလာသောက်ကော၊ ခြင်ပြောက်ခြင်ကျား၊ မဲရောင်ထင်ကော၊ ခြင်ကုလားရို့၊ ကိုက်ငြားကြပြန်၊ ဖျားအနာမှာ၊ များစွာခိုက်လို့၊ မဖြစ်တန်လည်း၊ ပူလွန်ကြီးစွာ၊ ငှက်ဖျားပါကော၊ သူ့နာကိုယ်၌၊ ဝုသံဆိုကော၊ ထိုခြင်ညစ်ရို့၊ လာကိုက်ပြီးနောက်၊ ကျမ္မာသူလေ၊ လူတယောက်ကို၊ ကိုက်ဖောက်သောခါ၊ ငှက်ဖျားနာလျှင်၊ ဖြစ်တတ်ပါရေ၊ ကျားထက်ပင်လေ၊ ခြင်ရန်ဖီးမှာ၊ ကြီးလတ်တေဟု၊ ရှိဝယ်အခါ၊ ဉာဏ်ရောင်ပါနှင့်၊ ဆရာပေါ်ထွန်း၊ မင်းဘုရင်ကို၊ လျှောက်တင်ခန်းဝယ်၊ ကျယ်ဝန်းများလွန်၊ ခြင်၏ရန်ကြောင့်၊ ဖျားပြန်ကုန်ကြ၊ လက္ခဏာကို၊ ခွဲကာခြား၍၊ ရွီးသားပြလို့၊ ရောက်ကြနားခံ၊ မေနှောင်းစွန်ရို့၊ သိတန်သမျှ၊ အနည်းငယ်လျှင်၊ သံခေပဖြင့်၊ ပြောပြလိုက်တေ။ ပေါင်းသဟာလေ၊ လာသမျှရို့၊ မှတ်ကြပေ၍၊ မြဲထွန်စွာ၊ ခြင်ဆိုးရန်ကို၊ မကျန်ကြွင်းအောင်၊ နိမ်နင်းကြဖို့၊ ရွာစရွာဖျား၊ ရီပုပ်ဆိုင်ကော၊ အင်းအိုင်များနှင့်၊ အိမ်နားဝဲယာ၊ ရီပုပ်ရာကို၊ ညီညာတူကွ၊ လုလှသန်၍၊ အားခွန်စိုက်ကော၊ ဖို့ပစ်ရမည်။ ထိုမှတခြား၊ အမှိုက်ပုံနှင့်၊ တောခြုံများလည်း၊ ခြင်ပွားတတ်တေ။ အိမ်တွင်းပြင်ကို၊ သန့်စင်ငြားအောင်၊ လုပ်ထားပေမှ၊ ကုဇေကုဇာ၊ ခြင်များစွာလျှင်၊ မျိုးပါလည်းတုံး၊ ပြည်နိုင်ငံမှာ၊ မကျန်ပြုန်းမှ၊ အားလုံးချမ်းသာ၊ လူတကာလျှင်၊ ကျမ္မာလိမ္မည်။ ဤကြောင်းရာလေ၊ မှာစကားကို၊ ထားပြီးကေလျှင်၊ နောက်ဝယ်ထပ်မံ၊ လုပ်သင့်ရန်ကို၊ အကျွန်ပြောမည်။ အများသူလေ၊ ဖြူနမရို့၊ မှတ်ကြပေနှောင်း။ လေးထွေသမှတ်၊ ခါတ်ခန္ဓာလေ၊ မဟာဘုတ်ရို့၊ ဆောင်ငုတ်ပျက်ခါ၊ ဖြစ်ပွားရာနှင့်၊ သီတာခုလှ၊ အီးတမူကော၊ ပူတပဖြင့်၊ ပတ္တရဏ၊ ကက္ခလဟု၊ စီးကျယိုစွာ၊ တောင့်တင်းမာသည်၊ ရောဂါထွေပြား၊ ရုပ်ခန္ဓာမှာ၊ ဖြစ်လာငြားသော်၊ မများမလွန်၊ သင့်တော်တန်ရန်၊ စီမံပြုငြား၊ ခြောက်ရသာနှင့်၊ ဩဇာလောင်းကော၊ ဆီကောင်းစားလို့၊ လှည်းလားအညီ၊ ဆယ့်နှစ်လီကော၊ ရာသီတု၊ အာဂန္တုနှင့်၊ အာယုပယုက၊ ဟာယနဟု၊ ကာလရက်တာ၊ ချိန်အခါတွင်၊ လိုရာထောက်ထား၊ ဆီးမရသော်၊ အစာများနှင့်၊ ကုစားကတ်ပါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာလျှင်၊ ကျမ္မာလိမ္မည်၊ ရှိသူမွန်ရို့၊ ကျမ်းဂန်များမှာ၊ ညွှန်းထားရေလေး။

(၃၀) ညွှန်းထားမယေတဖြာ၊ ရှိကိုဆန်းလို့၊ တခက်မှာလျှင်၊ ဝံသာန္တယ်ယဉ်၊ မျိုးအစဉ်ကော၊ ရခိုင်ပြည်ဖွား၊ ကြီးအငယ်နှင့်၊ မောင်မေများရို့၊ အားထားစရာ၊ တတိပညာကို၊ ကြီးစွာလုလှ၊ ဖွဲ့စိတ်ထူ၍၊ သင်ယူကြဖို့၊ မောင်ကပြောမည်။ သဘောနားဝင်။

ရိုင်းတွင်ဝယ်၊ အယင်စလတ်၊ အကွရာနှင့်၊ စာအတတ်ကို၊ သင်အပ်တော့သည်။ ကြောင်းတမည်ကို၊ နည်းငယ်သွင်းလို့၊
ယင်းလင်းမည်ကား၊ ပြန်ကျယ်လှစွာ၊ ဤကမ္ဘာတွင်၊ ပြည်ရွာသတ်မှတ်၊ နီထိုင်သူလေ၊ လူစိတ်ခါတ်၏၊ အမှတ်သည်၊
ထိုအရာသည်၊ ရှည်စွာမခံ၊ နှစ်လတာလေ၊ မြင့်ကြာရောက်ကေ၊ မိပျောက်ပြန်၍၊ ဖိုးတန်လှစွာ၊ သမိုင်းလာနှင့်၊ ပညာသိပ္ပံ၊
အဖုံဖုံလေ၊ ပျောက်ကုန်ဆုံးကေ၊ ပျက်ပြုန်းကြလို့၊ သိပ္ပံများစွာ၊ အဖြာဖြာကို၊ အကွရာတင်ငြား၊ ကျောက်တလီကေ၊ ပီတမျိုးဖြင့်၊
ရွှီးထိုးထားသော်၊ ရှည်လျားကာလ၊ မပျက်နိုင်ဘဲ၊ စဉ်မပြတ်ကေ၊ သိမှတ်ရရေ။ သို့ဖြစ်ပေ၍၊ မောင်မေစုံညီ၊ ရိုင်းချို၍၊
စာပီပညာ၊ အကွရာကို၊ သင်ပါပြီးမှ၊ နောက်မှသာလျှင်၊ ဌာရသဟု၊ သိပ္ပံစုံအောင်၊ သင်ကြားဆောင်၍၊ ထိုနောင်ပြီးမှ၊
တတ်ကောင်းရန်ကို၊ အကျွန်ကလျှင်၊ ညွှန်ပြဦးမည်။ ရှိပေတွင်၊ ဌာနေဌာ၊ လွန်ကြီးကျယ်၍၊ အလယ်တိုက်ကေ၊ မရွံ့မာတွင်၊
နာလန္တဟု၊ တက္ကသိုလ်၊ ကျောင်းတော်သာဝယ်၊ ပညာရင်နိုး၊ နှစ်များစွာပင်၊ ခါမချို့ဘဲ၊ သောက်စို့တတ်ပွန်၊
ပြည်တော်ပြန်ကေ၊ ရွှိဉာဏ်ကြီးဘိ၊ တုမဟိကေ၊ ကဂိမြဝါ၊ မင်းဆရာလျှင်၊ နောင်လာငယ်ကြီး၊ မှတ်စီချင်၍၊ စီရင်ရွှီးသည်၊
ကျော်ဟီးနာမ၊ တုမမျှကေ၊ သုတရတနာ၊ ကျမ်းပီစာတွင်၊ ညွှန်းကာဖော်ပြ၊ တက္ကဓေဒ၊ ထိုနောက်မှလျှင်၊ သတ္တဓေဒ၊
ဘောဂဇိဝါ၊ အဖြာဖြာကို၊ လေ့လာပြီးထွေ၊ မျိုးရခိုင်ရို့၊ စဉ်မပြတ်လျှင်၊ သင်ကတ်ပေ၍၊ ကျင်လည်ပြီးမှ၊ သေနင်္ဂနှင့်၊
သကတစတ္တ၊ ပဒုမ္မနှင့်၊ လေးဝဗျူဟာ၊ စစ်ပညာကေ၊ ခိုင်းကာအတတ်၊ သိုင်းအတတ်နှင့်၊ ဒါးခွတ်လုံထိုး၊ အမျိုးမျိုးလျှင်၊
စက်ကြီးယန္တရား၊ စဉ်အလာဖြင့်၊ ပညာရပ်ကေ၊ အတတ်များနှင့်၊ တခြားပြည်ရွာ၊ လူများစွာ၏၊ ဘာသာစကား၊ အကွရာနှင့်၊
ပညာများပါ၊ သင်ကြားအပ်တေ။ တတ်မြောက်ပါသော်၊ ကမ္ဘာရပ်မှာ၊ ဆက်စပ်လွယ်လို့၊ ပေါ်ကြွယ်သုတ၊ အဖုံဖုံနှင့်၊
ပြည့်စုံကြသော်၊ ဉာဏပဏ္ဍိ၊ ထက်မြက်စွာဖြင့်၊ ပညာဟိဟု၊ ကဂိမြောက်ပေ၊ စွမ်းဂုဏ်ရည်နှင့်၊ လူငယ်များစွာ၊ ပြည်မဏ္ဍိုင်မှာ၊
စဉ်မပျက်ကေ၊ ပေါ်ထွက်လာသော်၊ ကမ္ဘာကျော်ဟိုး၊ အနွယ်ယဉ်သည်၊ ရခိုင်မျိုးမှာ၊ တန်းခိုးအာကာ၊ တောင်သပြီလေ၊
အောင်မြီကျွန်းမှာ၊ ထွန်းဖို့ရာလေး။

(၃၁) မဟာဂေဝံ၊ ရွှိရခိုင်လေ၊ ယဉ်နှမရို့၊ သိကြစီရန်၊ စာရိတ္တကို၊ ပြောပြညွှန်မည်။ နာခံမှတ်သား၊ ကြီးငယ်ဟူသော်၊
လူအများရို့၊ ယောင်ပွားစဉ်ဆက်၊ ပြည်ထိုထိုတွင်၊ လူကိုဖျက်သည်၊ အရက်သီစာ၊ သောက်စားခါဖြင့်၊ မာန်ပါစိတ်ပြင်း၊
ခိုက်ရန်လို၍၊ ဆဲဆိုခြင်းနှင့်၊ ဘိန်းဘင်းသောက်ချူ၊ အပျင်းထူသည်၊ အမူပေါ့ပျက်၊ ဆိုးအညွှက်ကေ၊ ခိုးဝှက်လိမ်ညာ၊
တချို့မှာလျှင်၊ ဥစ္စာလိုပြီး၊ သူတကိုယ်ကို၊ ကောင်းလိုရိုးဖြင့်၊ ပြည်ကြီးတိုင်းခွင်၊ များလူချင်မှာ၊ ဇာပင်ဖြစ်ငြား၊ တခြားပြည်လေ၊
တနယ်သားထံ၊ ရောင်းစားချင်လို့၊ ဆိုးစိတ်ပို၍၊ သူလျှိုပြုငြား၊ ကျွန်စိတ်ဝင်သည်၊ ဂုဏ်အင်ယုတ်ကေ၊ အလုပ်များနှင့်၊
လတ်စားလတ်ထိုး၊ အမျိုးမျိုးလျှင်၊ မရိုးမသား၊ ကျိုးမပွားကေ၊ ဆိုးဝါးလှစွာ၊ စိတ်ယုတ်မာကို၊ ပါယ်ခွာပြီးမှ၊ တွင်းသဏ္ဍာန်မှာ၊
ကောင်းမွန်စိတ်ကေ၊ စာရိတ္တနှင့်၊ ပြည့်ဝညီစွာ၊ ကြီးတသွယ်လေ၊ ငယ်အလတ်ရို့၊ လုပ်အပ်ပါရေ။ အရာတဖုံ၊ သပြာဂုဏ်နှင့်၊
ပြည့်စုံကြဖို့၊ ညွှန်ပြအံ့မှာ၊ တခဏ်းမှာလျှင်၊ ကျမ်းလာညှိနှိုင်း၊ မယုတ်လွန်ဘဲ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းကို၊ မဆိုင်းခုဝယ်၊ အများမေရို့၊
နားလည်လှယောင်၊ ယင်းပြပေမူ၊ ရိုဝယ်ပြောကြား၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စကားအလာ၊ လူအများမှာ၊ စီးပွားရှာသော်၊ ကံသာအမိ၊
များအလိုဖြင့်၊ အဆိုဟိလည်း၊ အသိတဝ၊ ကျွန်အလိုကို၊ ပြောဆိုရမူ၊ ဝိရိယဉာဏ်၊ အရင်းခံ၍၊ လုပ်ကြံပြီးမှ၊ ဓနဟုံနှင့်၊
ပြည့်စုံကြသော်၊ စောင့်ထရိကံ၊ ဖယ်မလွဲကေ၊ တည်ခြံပြန်ဟု၊ အကျွန်ပင်၊ အတန်တန်လျှင်၊ ဝေဖန်နှောကေ၊ သဘောရလို့၊
လူသာသခင်၊ သိဂါလဟု၊ နာမတွင်ကေ၊ အထင်အရှား၊ ပျိုနုနယ်နှင့်၊ ရွယ်ကြီးမားကေ၊ သူဦးသားကို၊ လေးပါးစုံစွာ၊ သမ္မဒါဟု၊
ဓမ္မာချိမော၊ အာလုတ်တော်မှာ၊ ထုတ်ဖော်ဟောလို့၊ သဘောမိပွယ်၊ အသိလွယ်အောင်၊ အကျယ်ဖော်ပြ၊ ရိုဦးစွာကေ၊
ဥဌာနဟု၊ လုလုကြီးလွန်၊ အားထုတ်ရန်နှင့်၊ တဖန်နှောကံမှာ၊ သမ္မဒါကေ၊ အာရက္ခဟု၊ ရသမျှသာ၊ များဥစ္စာကို၊ လုံစွာသိမ်းသွင်း၊
ကွဲပျက်ပြု၍၊ မယိုယွင်းအောင်၊ စောင့်ခြင်းတဝ၊ ထိုနောက်မှလျှင်၊ ကလျာဏမိတ္တာ၊ သမ္မဒါဟု၊ ပညာဟိငြား၊
ကျင့်တည်ကြည်ကေ၊ မိတ်ဆွေများကို၊ ထံပါးနီးလှ၊ အကြောင်းတော်အောင်၊ ပေါင်းဖော်ရ၏။ သမ္မဒီဂိတာ၊ သမ္မဒါကား၊
လွန်စွာသန့်ယုင်း၊ အပြစ်ကင်းသည်၊ လုပ်ခင်းကိုင်တာ၊ အဖြာဖြာကို၊ အခါမပြတ်၊ တိုးမလွန်ဘဲ၊ မြိုးခြံငြားကေ၊ လုပ်စားအပ်ဟု၊
ကျမ်းမြတ်သုတ္တံ၊ ပါထေယျမှာ၊ ဟောပြညွှန်လို့၊ ကံကိုဦးစွာ၊ လိုအပ်ပါဟု၊ မြွက်ခါမဟိ၊ သဗ္ဗဉာဏ်ကို၊ ကြံလို့သိကေ၊ ကဂိပရမ၊
နတ္ထရကေ၊ ဗုဒ္ဓသျှင်စော၊ ဝိရိယကို၊ ထုတ်ဖော်ဟောလို့၊ ပြန်ပြောကြွယ်ဝ၊ ရတနာကေ၊ ဥစ္စာရအောင်၊ ဝိရိယဉာဏ်၊ အရင်းခံ၍၊
ပြင်းထန်ကြီးစား၊ အချိန်မှန်၍၊ ကြိမ်ဖန်များလျှင်၊ လုပ်ငြားသောခါ၊ ရခိုင်ပြည်မှာ၊ ပြိုင်ဖွယ်ကင်းအောင်၊ ပြည့်တင်းလာမည်။
အရာတရပ်၊ ကြီးအငယ်ကေ၊ ရွယ်အလတ်နှင့်၊ ယုတ်မြတ်မဟု၊ ရွှိပြည်သူလေ၊ သျှင်လူရဟန်၊ စည်းလုံးစွာဖြင့်၊ ညီညာခန်းကို၊
ကျယ်ဝန်းမဆို၊ မပိုမိုဘဲ၊ တိုတိုပြောမည်၊ စွဲမြဲစွာဖြင့်၊ မှာစကားကို၊ မှတ်သားပေနှောင်း၊ ကြာရှည်မြင့်မား၊ ရွှိရခိုင်မှာ၊
နီထိုင်ငြားကေ၊ မခြားမျိုးနွယ်၊ သက်ကြီးရွယ်ကို၊ အငယ်ရှိညွတ်၊ ကြီးသောသူက၊ ငယ်သူများကို၊ သနားကတ်၍၊
အလတ်ရွယ်တူ၊ ချင်းချင်းမူလေ၊ ကြည်ဖြူလေးစား၊ တဝမ်းမူကေ၊ တအူဖွားသို့၊ စကားနှုတ်ချို့၊ မမုန်းကြဘဲ၊ ဆုမွန်ဆိုလို့၊
အစ်ကိုညီလှ၊ မရိုးစသည်၊ နှမတသီး၊ ဖကြီးဖိုးဘောင်၊ လိုက်ဖက်ယောင်လေ၊ ခေါ်ဆောင်နှုတ်ဆက်၊ ပျားသကာသို့၊
နာသာငြားအောင်၊ စကားမြွက်လို့၊ စုံမက်ကြင်နာ၊ အသိညာမှာ၊ စွဲကာရစ်ညောင်း၊ အချစ်ဖြာကေ၊ မိတ္တာလောင်းလို့၊

မကောင်းတမဲ့၊ အကြောင်းဆိုကော၊ ပေါင်းဆုံစုဝေး၊ အတူမှန်ကော၊ ခံစမြဲဖြင့်၊ ဖယ်လွှဲမပြု၊ ကြီးအကျယ်နှင့်၊ ဦးကြွယ်မှုလျှင်၊ တခုအမှန်၊ တယောက်ထံမှာ၊ ရောက်ပြန်သောခါ၊ အတူသာလျှင်၊ ယူကာခံစား၊ ကောင်းမကောင်းနှင့်၊ အကြောင်းများကို၊ ပြည်သားပြည်သူ၊ ကြီးတသွယ်လေ၊ ငယ်တခြားကော၊ အများသူရိ၊ အတူလက်တွဲ၊ တမိန့်ခံကော၊ တသံတည်းဖြင့်၊ စုစည်းညီညွတ်၊ ဇွဲစိတ်မာန်နှင့်၊ အံ့ကိုကိုက်၍၊ လုပ်ထိုက်ပါဟု၊ ကျင့်ရာခြောက်ပါ၊ ကြီးပွားရန်လေ၊ အကြံကောင်းဖြင့်၊ အကြောင်းများကို၊ စကားချိုလှ၊ ကောင်းကျိုးဆောင်၍၊ မောင်ထွန်းမြဲက၊ ပြောပြစုံယောင်၊ လပရောင်လေ၊ သိုင်ခေါင်ချိန်ရောက်၊ တခဏ်းတုံး၍၊ ပြီးဆုံးမြောက်သော်၊ ထောက်၍တဖန်၊ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ ပျိုမေလှမှာ၊ ပြောပြဟန်ကား၊ ယမန်နိည၊ မောင်ထွန်းမြဲကို၊ ငွေလှပျိုမေ၊ သွန်းကာရယ်၍၊ ဆိုသည်မှာကား၊ ရောက်လာသူလေ၊ လူအများနှင့်၊ စကားခွန်းသံ၊ မဆက်ဆံဘဲ၊ ပြန်လှန်မဟု၊ မြောက်ဦးပြည်က၊ မောင်တေမိဟု၊ ဆိုမိတုံရာ၊ ထိုသူညွှန်းကော၊ တခဏ်းမှာလျှင်၊ ရောင်ပါထွန်းပ၊ ပါရမီနှင့်၊ ဇာဂီဟိလေ၊ တေမိယကို၊ မွီးဖဘုန်းမို၊ နန်းမညိုက၊ အလိုစမ်းကြ၊ ပမာဆိုကော၊ ထိုအခဏ်းနှင့်၊ တူလွန်းလှရေ။ ဂုဏ်တခါ၊ တောဝနာတွင်၊ မာတာပီတ၊ များပြည်သူလေ၊ ဟူသမျှကို၊ ဓမ္မမြတ်မွန်၊ တရားသံဖြင့်၊ ဟောညွှန်ချွတ်ထ၊ ပမာဆောင်ကော၊ မောင်ထွန်းမြဲနှင့်၊ တူလှတော့သည်။ သိန်းကျော့ဝေလေ၊ ပျိုမေလှမှာ၊ ပြောပြပေလျှင်၊ ပျိုမေခွဲ၊ နှောင်း၊ နားထောင်သူလေ၊ လူအပေါင်းမှာ၊ သောင်းသောင်းလည်းရယ်၊ ဆီးကွမ်းယာကို၊ လှမ်းကာစားကော၊ ရပ်နားရေလေး။

(၎င်းမှ ပီခြောက်ရွက်လုံးပျက်စီးပါသည်။)

(နိဂုဏ်းချုပ်)

အဆုံးမယေတပုဒ်၊ သာခြင်းစဉ်ကို၊ ယဉ်ယဉ်သုံးလို့၊ နိဂုဏ်းချုပ်မည်။ ကျွန်ုပ်မှန်စွာ၊ ဤကဗျာကို၊ သံသာချိုငြား၊ ရှိထုံးအညီ၊ နူးမမှီယောင်၊ ကုံးစီထားလည်း၊ ရှည်လျှားနှစ်တာ၊ သမယာဖြင့်၊ ကာလကြာ၍၊ အကွရာတိမ်းပါး၊ စပ်ကာရန်လျှင်၊ မမှန်ငြားဘဲ၊ ပျက်ပြား၍သာ၊ နောက်နှောင်လာကော၊ ပညာဟိရိ၊ တွဲသောခါတွင်၊ ပြန်ကာဖာထီး၊ ပြုပျင်ရန်ကို၊ ကျွန်ခွင့်ပီးရေ။ သို့ပြီးမှသာ၊ ဤကဗျာသည်။ -----။

(၎င်းမှ စာငါးကြောင်း ဖတ်၍မရ။)

ကောဇာရောက်လစ်၊ သက္ကရာဇ်ကော၊ မှတ်ပိုက်သင်္ချာ၊ တွက်စစ်ခါဝယ်၊ ဧကာဒ္ဒယ၊ ခန့်ရှုပတွင်၊ မိဿရာသီ၊ ပုဏ္ဏမိကော၊ တိထိရက်စိ။ -----။

(ဤအပိုဒ်တွင်လည်း ဤမျှသာ ဖတ်၍ရပါသည်။)

(အဆုံးပီချုပ်တွင်)

သက္ကရာဇ် ၁၁၁၆ ခု၊ ပြာသိုလဆန်း (၁၀) ရက်၊ (၂) လာ စနီ မွန်းလွဲချိန်တွင် ရွီးကူးပြီးသည်။ ရွှီလုံးလက်ရွီး၊ ပုဒ်အာနှင့်ပြည့်စုံရပါလို၏။

အပိုဒ် (၂၈) မှ (၃၁) သည် ကိုယ်တော်ပညာစာရပေးက ရသောလက်ရွီးမှုဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်တော်မြို့နယ် သိန်းတန်ရွာဆရာတော်ထံမှ လက်နိပ်စက်မှုကို၊ ကျောက်တော်မြို့သစ်ကျောင်းထက်တွင် ၁၃၅၀ ခု၊ နတ္ထော်လဆန်း (၁၁) ရက်၊ (19/12/1988) တလဂုံနီနီ၊ ညည့် ၈.၃၅ နာရီတွင် ထပ်မံရွီးကူးလို့ ပြီးပါသည်။

အသျှင်ပညာစာရ (ရခိုင်ပြည်)

(ရခိုင်ပေါင်းကူး သာလှဦး)(May 22, 2015) (သောကြာနံ)
ဒုတိယအကြိမ် (PDF) ပုံနှိပ်မှု။